

20231011-MvS-2-2-Calibratie-vanje-Oorspronkelijke-Bronkracht-Zwaanshoek-25mrt24

Transcript tweedaagse Calibratie van je Oorspronkelijke Bronkracht –
De Kracht van Souplesse en Menselijk Bewustzijn –
dag 2 van 2 met Martijn van Staveren

Woensdag 11-10-2023 te Zwaanshoek

[Muziek iemand speelt op fluit instrument]

Welkom, welkom, heel hartelijk welkom hier in dit moment, goed dat je er bent, een belangrijke ontmoeting hebben we vandaag met elkaar. We gaan vandaag veel doen. Ik ben niet verantwoordelijk voor de stappen die jij zet, ik ben ook niet verantwoordelijk voor de stappen die je niet zet.

We zitten hier allemaal op eigen wezenlijke titel.

We weten precies in onszelf waar we aan werken, waar we tegenaan gelopen zijn en weten wat we moeten doen, wat aandacht behoeft en waar we zo doorheen moeten, ieder op eigen manier en mogelijk ook met elkaar. Dus daar hoeven we het niet over te hebben. Het is een taak van jezelf dat jij weet, ik zal je dat nooit vertellen omdat ik het niet weet. Ik weet dat gelukkig niet wat jij gaat doen, dus die vragen daarom kunnen dus ook gelijk weg, omdat iedereen daar een eigen verantwoording in heeft, maar we hebben wel een gezamenlijke taak, een taak die we in ons lichaam opgeslagen en een taak die we zichtbaar kunnen maken en een taak waar ook een bepaald, tussen aanhalingstekens, type bewustzijn voor nodig is.

Een bewustzijn wat soms helemaal achter de gordijnen van deze werkelijkheid, en dan noem ik met de gordijnen ook de gedachten, die achter de gordijnen zichtbaar is, dat die soms heel wat weggetrokken worden om te komen op de plek wie je werkelijk zelf bent.

En daartussen in, tussen het moment van zeg maar, zoals ik het nu uitbeeld, van nu en het moment waarin je aankomt echt werkelijk bij jezelf, daar wordt veel gesimuleerd om jou te laten denken en ons te laten denken dat we zijn waar we zijn moeten.

En dat moeten we gewoon door hebben. En niet als een oordeel over iets over onszelf of iemand anders, maar we moeten het door hebben dat het niet is waar we in het aller diepste veld van onszelf terecht moeten komen. Dus er liggen nog heel wat gordijnen over ons heen, dus zodra wij het maar met minste aan gevoelens in onszelf ervaren dat het nu beter gaat met ons, dat we nu ons geluk hebben gevonden, dat we kunnen lachen en gieren, brullen, mooie dingen kunnen ontplooiën in ons eigen bestaan en daardoor gevoel van goh het gaat best wel goed met mij, ik sta er goed voor Dat zijn de momenten die allemaal voorzien zijn om een nog veel grotere realiteit onzichtbaar te houden.

En dat is waar de mensheid zich in moet trainen, wij zijn een onderdeel van die mensheid. Ons bewust moeten worden dat genoegdoeningen, positiviteit, heel erg waardevol is en heel erg belangrijk dus ook is in de

trilling omdat het ons levensenergie brengt. En dat we dan ook kunnen voelen in het vreemde vallen bestaan wat we hier in deze werkelijkheid ervaren, dat het een moment is waarin we bijtanken, even ontspannen en doorgaan.

En dan ook echt doorgaan en niet stil blijven staan bij de genoegdoening die we zouden kunnen ervaren op basis van dat we denken dat we snappen waar het over gaat.

Want deze lichamen zijn nu op dit moment niet in staat om te snappen waar het over gaat. Wij wel, jij wel.

En dat is een heel waardevolle stap die wij in ons eigen bestaan, ik zeg het wel zo, moeten zetten, bewust zijn dat als het met ons beter gaat, dat we de feiten naar boven moeten halen en niet uit het oog naar het hart moeten verliezen wat de werkelijkheid is waarin wij navigeren en of die werkelijkheid waarin wij navigeren nou werkelijk dat laat zien en ook werkelijk dat laat vibreren waar jij in voelt nu zit ik op het spoor dat hier hele domino stenen omver gaan.

Domino stenen ten positieve van al en iedereen. En dus niet alleen van jezelf omdat het beter gaat met jou. Het spel dat hier wordt gespeeld is er vooral op geënt om ons te laten denken dat het beter gaat met mij. Want immers als het beter gaat met mij, dan ben ik een beter mens. Als het beter gaat met mij, dan ben ik een beter persoon voor mijn omgeving. Als het beter gaat met mij, kan ik ook meer leven ervaren. Als het beter gaat met mij, dan ben ik in staat om ook heel veel liefde te geven. Maar als het beter gaat met mij en ik blijf denken dat het beter gaat met mij en ik zie de grotere context van hoe goed het nou eigenlijk werkelijk met mij gaat. Als ik het niet zie, dan kan ik nog wel als een knappe sta in de weg zijn om in het oorspronkelijke deel van mezelf daar helemaal doorheen te boren en daar te komen. Daar waar het licht schijnt van de oneindigheid van wie je werkelijk bent. Het zijn gevoelens, het zijn gedachten, het is bewustzijn wat zich opent, wat zo hyperintelligent is, puur organische kracht, wat nergens voor vreest, nergens bang voor is, niets ontloopt, maar alles gewoon aan gaat. Wat de gevolgen ook zijn.

Gisteravond heb ik een uur lang in de auto gezeten en ik wist niet dat het een aards uur was. Ik kwam thuis, de zon was nog een beetje boven de horizon, ik zat in de auto, deed zo de deur open, ik deed mijn voet uit de deur, die zet ik op de grond, in de modder en ik kijk en ik voel. En zo heb ik een uur gezeten, meer dan een uur eigenlijk. Precies in die houding. Omdat ik op mijn manier, net zoals iedereen dat doet, aan het doorvoelen was. Ik kan niet de waarden en de betekenis van het moment waarin ik verkeer, kan ik niet definiëren. Ik kan niet zeggen dit moment betekent dat ik dat doe of betekent dat ik dat heb gedaan of dat ik dat kan gaan doen. Dat zijn allemaal gedachten die bij een circuit horen, die niets te maken met wie ik ben. Dus ik heb daar meer dan een uur gewoon gezeten en gekeken hoe de zon door de wolk heen dan straks weer dichterbij de horizon kwam.

En het was misschien wel het meest waardevolle uur van de hele dag. Niet omdat het rustig was, want het was rustig, maar omdat ik voorbij de dimensie die mij wil laten denken als mens, en ik spreek ook een beetje mogelijk voor jou, dat ik niet in die gedachten verzeilt zat.

Hier is zoveel aan de hand, dat hier hulptroepen naar toe gegaan zijn, op welke manier dan ook, om het eeuwige licht van die wezens die ze werkelijk zelf zijn terug te halen, omhoog. Omhoog de absolute waarheid

namens jezelf te spreken. Om uit te komen voor wat je zelf ziet, voor wat je zelf ervaart, hoe jij deze werkelijkheid ervaart. Als jij het idee hebt dat jouw ouders je ouders niet zijn, dat je daar niet op door hoeft te denken of om te voelen op basis van een spiritueel niveau, omdat je dan gaat denken goh ze zijn mijn ouders ook helemaal niet. Nogal logisch dat ik het helemaal niet voel dat het mijn ouders niet zijn. Als die gedachten weg kunnen, dan blijft over sec de beleving, het gevoel, de autonomie van jezelf. En die gedachten die er zijn die maken de zaken een richting uit wijzend. Dus alles wat een betekenis heeft, door daar met je gedachten achter te gaan staan en daar die kant uit te gaan, is een richting-gever naar alles en iedereen behalve naar jezelf. Want wat voel jij dan in mijn voorbeeld als je ouders je ouders niet zijn? Kan dat ook gewoon gevoeld worden en ervaren worden zonder dat er een richting in zit? Voor mij is dit in het voorbeeld uit het leven gegrepen, omdat ik zelf hier op deze aarde in deze werkelijkheid aanwezig ben. Ik ontzettend veel van deze mooie lieve mensen houdt. Het zijn mijn ouders niet, biologisch weet je dat wel, maar het zijn mijn ouders niet. En dat voel ik omdat ik iets veel groters bij hen voel. Iets wat niet uit deze wereld komt, maar wat ik ook geen betekenis geef. Ik weet alleen wat ik ervaar. Jullie zijn mijn ouders ook niet en ik ervaar bij jullie precies hetzelfde. Maar ik ga er niet een betekenis aan geven. Ik kan alleen ervaren wat er is en de waarheid die ik daarbij voel, die maakt dat we in een serieus gesprek zijn in frequentie, dat er geen barrières zijn tussen ons en elkaar, met elkaar, maar dat alles open is. Dat er een groot gesprek op kosmisch niveau hier in deze werkelijkheid op aarde wordt gevoerd, waarbij dus ook geen gedachte is dat je iets zou moeten leren of dat je iets van mij zou moeten horen. **Maar dat je hier bent vanuit dat stuk dat je zelf kunt ervaren wat de werkelijkheid met je doet. Niet wat het betekent, maar wat het met je doet. Wat doet deze werkelijkheid met jou?**

Vroeg ik laatst aan een persoon die nu net van school komt. Dus toen zei die persoon van 'weet ik niet en ik heb ook niet het idee dat ik in die werkelijkheid ben geweest van mezelf'. Dus waar wij met elkaar op gaan hebben is iets wezenlijks aan de binnenkant. En wij hebben het vorige week op bepaalde niveaus ook al met elkaar over gehad en met elkaar overgesproken. En ik denk dat ik daar tot aan de koffiepauze, de eerste zouden we even een paar dingen doen van de oefeningen en de rest van de dag toespitsen op het bouwen, terughalen, het landen in jezelf, het terughalen van dat zelf om een andere manier van de zelfervaring deze werkelijkheid te belichten. Maar als ik nou zou zeggen van waar ligt nou een start? Dan is het dit. Ik ben in deze wereld hier, maar net als jullie op een bepaalde manier tijdelijk terwijl deze wereld niet tijdelijk is, word ie wel als zodanig ervaren als tijdelijk. Ik heb eigenlijk twee boodschappen die niet mijn boodschappen zijn aan jou of aan andere mensen. Maar boodschappen die ik gewoon in mezelf draag. En die van een enorme grote waarde niet kunnen zijn maar zijn, voor eigenlijk alle levende wezens. Daar horen wij ook bij. Daar hoor jij ook bij. Je bent ook een levende wezen. En het zijn twee boodschappen die deze werkelijkheid helemaal binnenstebuiten duwen. Of eigenlijk buitenste binnenduwen.

En die deze werkelijkheid naar een compleet andere trillingsfrequentie taalniveau kunnen laten reizen. Dat is ook waarom ik doe wat ik doe. Ik ben in deze wereld juist op dit moment gekomen. Omdat er een enorme verandering is. Die begeleiding nodig heeft van, en daar doe ik dus ook mijn stukje in. Ik ben degene die dat doet. Maar ik ben ook degene die een stukje daarvan bijdraagt. Dat we precies in een cruciaal momentum van de

aarde, onze werkelijkheid, iets komen laten vibreren wat niet gebonden is aan ruimte en tijd.

En ook niet te vangen is in onderwerpen of te vangen is in een betekenis. Maar wat het dan wel is. Dat is waar wij het over hebben. Dat is waarom jij doet wat je doet. En er zijn twee trillingsvelden waarom ik hier ben.

Voor mij is dat heel vrijuit te benoemen omdat ik dat vanuit het allersimpelste en hoogste respect uitspreek naar jou toe ook, juist hier in dit moment, en ook naar mijzelf toe. Omdat het de sleutels zijn waar er bewustzijn in terecht komt om all mass, dus massaal in deze wereld een compleet andere koers uit te gaan.

Ik ben daar heel strikt mee bezig mijn hele bestaan. Tussen alle dingen door die ik hier op de aarde ook allemaal ervaar. Het eerste aan trilling is dat, en dat heb ik vaker gezegd maar ik noem het hier nog een keer op in de meest simpele vorm zodat de grootsheid daarvan in ons kan opstaan. Menselijk bewustzijn. Bewustzijn dus het besef dat je bestaat. En het besef dat jij de kracht en de macht in jezelf hebt om met jouw bewustzijn ergens je aandacht op te zetten.

Dat is frequentie 1.

Is dat menselijk bewustzijn, informatievelden, trillingsvelden, energievelden, taal velden, werkelijkheden, naar een andere resonantie, naar een andere trilling brengt.

Dat is wat we hier op de aarde zien als een kwantumfysica. Maar het is een, in oude bewoordingen is het een goddelijk fenomeen. Dat mensen die hun aandacht echt werkelijk niet vanuit de mind. Maar hun aandacht werkelijk hebben ergens. Dat de trillingen van datgene waar de aandacht op wordt gezet verandert naar een ander niveau. Dat is echt enorm. En op de aarde, hier zitten we op een punt. En dat is niet een evolutionair proces. Maar het is een zeer doordachte actie van dezen en genen. Zitten wij op het punt dat wij die aanwezigheid van onze aandacht kunnen laten expanderen. En eigenlijk ook kunnen laten escaleren. Dat betekent voor ons dat we met dat minimale deeltje. En het is niet minimaal, het is gigantisch. Maar ten opzichte van waar we vandaan komen is dat best wel minimaal. Dat we met dat minimale deel wat we aandacht kunnen noemen. Dat we daarbij al de effecten kunnen zien. Dat we in staat zijn, wij noemen dat hier door liefde te hebben. Liefde te geven. Dat wij de atmosfeer, de harmonische toon weer kunnen laten terugkeren. Dus er is veel rommel, iemand is zwaar overbelast, hoofd zit vol, en de aandacht, en de eenvoud zorgt voor rust. Alle verkrompen en trillingsvelden die verstoringen op dat moment zijn worden naar andere waarden gebracht. Hoe minimaal de mens op dit moment ook daarin besef heeft. Toch beschikt ze over die vaardigheid.

De stap, dat is stap 1.

Die daar direct aan vast zit. Is, en dat is dus mijn boodschap, nog steeds nummer 1.

Is dat er naast deze beschaving die wij hier op dit moment representeren. En de werkelijk beschaving die wij echt zijn

representeren.

Moeten wij in een grotere expansie terugkomen tot ons bewustzijn.

En durven vaststellen dat het dus mogelijk is, en dat het ook zo is, dat er beschavingen zijn, werelden, waarin wezens niet over een klein beetje van die vaardigheid beschikken.

(Stilte)

Dat is een enorme dreun van souplesse dat we dat beseffen.

Laat ik het zo zeggen, het gespartel om de kracht in jezelf te erkennen.

Het gespartel in jezelf om uit te komen voor wat jij voelt.

Dat je dat met woorden wilt bekleden en daarmee in deze werkelijkheid jezelf toont. Dat gespartel wat we in deze wereld hier komen begeleiden, daarom zijn de leugens op een gegeven moment voorbij voor degene die kiest voor werkelijk zichzelf. Dat gespartel bestaat in heel veel realiteiten niet. Daar zijn ze niet.

Daar zijn de wezens, de mensen, zijn dat honderd procent. Het effect wat daar vanuit het heldere aanwezige leven is, het effect daarvan is dat het een oneindige werkelijkheid is. Waar niets anders bestaat dan uitsluitend de waarheid van al die wezens, al die mensen. En die mensen leven allemaal feitelijk.

Ze bestaan allemaal feitelijk. Ze lopen feitelijk met hun voeten door het zand. Ze hebben feitelijk grote uitvindingen vanuit hun bewustzijn gezet ook in materie. En dat zijn enorm grote werelden waarbij deze wereld nog niet eens een stof klontje is.

Mijn boodschap is dat datgene waar wij mee bezig zijn. Namelijk dat we het vermogen zijn om lief te hebben. Om waarheid te spreken. En het kan best zijn dat als je de waarheid spreekt dat een ander dat niet als liefde ervaart.

Omdat de ander iets anders wil horen. Maar de kracht en die liefde te kunnen zijn om de waarheid van jezelf uit te dragen. Wordt in heel, heel veel ontelbaar, niet telbaar, dat is gewoon niet telbaar, werelden volledig geleefd. Dus wat wij hier aan het onderzoeken zijn, aan het verbazen zijn over hoe is dat allemaal, dat ik zoveel verschillende sporen in mezelf kan ervaren.

En eigenlijk zoveel verschillende personen eigenlijk ben. Wie ik ontmoet ik eigenlijk in de spiegel? Dat is in die wereld waar ik aan refereer, niet bestaat. Dan is de tweede boodschap die ik daarin mee wil geven. Dat die werelden waar ik nu over spreek de werkelijke, tussen aanhalingstekens weer, buitenaardse realiteiten zijn waarover ik spreek. En daarmee komt het hele buitenaardse fenomeen, wat we hier op de aarde op dit moment, in de afgelopen tijden voor de mensen die het enigszins een beetje volgen of opzoeken. Het is ook goed om het op te zoeken om te kijken wat er gebeurt er in deze wereld. Het gaat niet om waar of niet waar. Het gaat om wat laat zich allemaal zien op je beeldscherm. Wat de hele gebeurtenis dat hier ufo's, buitenaardse contacten, etc. etc. worden genoemd. Dat dat compleet een veel grotere, allesomvattende realiteit ineens krijgt.

En dat is heel erg belangrijk wat ik nu vertel om deze twee boodschappen die wij in ons dragen niet gaan over dat wij door buitenaardse worden bezocht en dat wij liefdevolle wezens zijn en alleen tot de community van intergalactische genootschappen moeten toetreden. Door weer liefdevol te zijn en goed voor elkaar

te zorgen. Maar dat die terugtrekking, dat is een terugtrekking eigenlijk alleen aansluitend kan plaatsvinden op basis van het herkennen dat jij als mens hier, mijn woorden dus, aan het spartelen bent met iets wat ongekend groot is en niet hoeft te worden afgerend door jezelf.

En deze twee boodschappen die je dus heel groot in jezelf moet durven gaan expanderen. Dat er mensen zijn die deze wereld bezoeken. Dat er mensen zijn zoals jijzelf die uit die wereld komt waarin geen limieten bestaan.

Waarin datgene wat je zelf geeft ook letterlijk de realiteit is waarin je leeft. En dat werkelijkheid wat buitenaardse betekenis heeft een veel grotere verdieping is dat is waar ik het steeds over heb. En als mensen tegen mij zeggen, jij spreekt over buitenaardse. Dan zeg ik meestal van nee. Ik praat niet over buitenaardse. Ik praat over **kwantumreacties** in onze werkelijkheid. Wat is dat dan? En dan begin ik en dan zeg ik heel simpel.

De invloed die de mens, jij, heeft op het welzijn van anderen.

Hoe bedoel je?

Jij kunt met de manier hoe jij je laat zien en tentoonstelt kun je de anderen een fijn gevoel geven of je kunt de anderen een negatief gevoel geven. Dat is het effect dat we hebben. En dan ineens gaat het hele bassin openen. Want dan gaan mensen beseffen. Dan zeg ik meestal nog een paar dingen achteraan. En dan gaan mensen beseffen, ja. Ik moet eigenlijk oppassen met wat ik allemaal zeg en met wat ik denk, wat ik uitzet. Dus waar ik het over heb. Is dat, en dat is bij mij, daar spreek ik uit, is dat ik uit een wereld kom waarin er **niet een limiet ligt of een beperking ligt op de uniekheid van een mens.**

Er zijn inmiddels mensen die de revue gepasseerd in mijn bestaan die geprobeerd hebben in te breken op mijn bewustzijn doordat zij suggereren dat ik onbeperkt alles toestaat.

Dat is iets anders, dat is niet zo. Dat is niet zo. Dus ik kan, net als jij liefhebben. Ik kan zien wie iemand is. Geen aanval.

Maar soms moeten dingen ook besloten worden dat het elkaar geen raakvlak heeft. Het is niet verplicht om in de wereld van oorsprong met iedereen om te moeten gaan. Dat is allemaal spiritueel ruis.

Dus zitten we hier en kijken wij naar de oorsprong in onszelf.

Je kijkt naar de oorsprong in jezelf. Je zit hier omdat dát is wat je op de ene manier bezighoudt. En om in die oorsprong te komen zijn er dus een aantal hele frappante dingen aan de hand. En dat betekent dus dat je door het mijnenveld moet.

Het mijnenveld van je eigen tegenwerking. Het mijnenveld van je eigen obstakels.

En dat is niet per se alleen maar een traumatisch mijnenveld. Maar dat kan ook dondersgoed een mijnenveld zijn met fijne mooie dingen. Die je niet kwijt wil.

Maar toch die fijne dingen heel erg jou iemand laten zijn wie je in jouw eigen oorsprong bewustzijn gewoon niet bent.

Als je kijkt naar wat waardevol en niet waardevol is. Ik vind werkelijk 99 procent, nou ik ga het iets anders zeggen, 95 procent, 90 procent wat mensen zeggen vind ik er totaal niet toe doen. Onzin. Doet er niet toe. Gesprekken zouden voor mij veel korter en bondiger kunnen. Maar niet in woorden maar ook in wat je uitzet met je gedachten.

Het praten over dingen die er niet toe doen maakt dat je niet een uur lang in de auto kunt zitten en kunt kijken naar de zon. Het zijn de keuzes die je maakt. Er is een tijd dat er hele grote gebeurtenissen zijn geweest. Die hebben zich eigenlijk

nog maar net voltrokken alleen in onze tijdlijn, wat wij als tijd ervaren, lijkt het al heel lang aan de gang te zijn.

Die ervoor hebben gezorgd dat wij niet meer werkelijk uitkomen voor wie wij zijn.

Dat we gedrag zijn vertegenwoordigen en gaan vertonen waar we het zelf niet mee eens zijn.

Dat we woedend reageren of boos reageren of iets wat onbegrijpelijk is bij de ander in plaats van in de rust te verkeren in onszelf en dat gade te slaan en dat is het.

Willen we strijden door onszelf te kopiëren in een ander. En daar het zwaard in te steken. En de ander de les te willen lezen met onze gedachten wat die ander fout doet.

Er is een kracht in ons terechtgekomen waardoor wij die bron van wie we werkelijk zijn, hier gefragmenteerd kunnen ervaren. En ook hier constant kunnen ervaren. Er is een kracht in ons gekomen die ervoor heeft gezorgd dat we in dat stuk van oneindigheid met ons bewustzijn, dat we niet hoeven te reageren op wat anderen doen.

Dat we die voor een heel groot deel zijn kwijtgeraakt. En als je hier in deze wereld nu staat. En je hebt het over de bron van jezelf. Als je het over de bron hebt van jezelf. Dan moeten de ogen open om de waarheid te zien in wat je denkt, wat je doet. Hoe je handelt, waar je het uitdraagt.

Want ergens, en dat mag en moet hier ook gewoon gezegd worden met elkaar als warriors, als krijgers van het oorspronkelijke licht van vrij bewustzijn van jezelf.

Moet je de waarheid spreken. De schillen moeten van je ogen af hoe vaak je dingen doet die niet kloppen, niet congruent zijn met wat je werkelijk van binnen voelt. En ik weet wel dat het soms heel lastig kan zijn als je dat bekijkt vanuit de derde dimensie persoon van deze wereld.

Ik heb daar niets mee te maken, ik sta daar hier niet voor. Ik sta hiervoor om samen elkaar vanuit een organische trilling en dat zijn krachtige hartsgolven van oorsprong. Om met elkaar een verbinding te kunnen ervaren waardoor er ook gezamenlijk slagvaardigheid ontstaat. En ik heb wel gezien in de afgelopen jaren waarin ik heel hard heb gewerkt. Net als jij heel hard hebt gewerkt. Dat het gevaar steeds de kop opsteekt dat als je het gevoel hebt dat het beter met je gaat. Als het gevoel dat je je gelukkig voelt. Het gevoel hebt begint te snappen, wat niet kan, hoe het in elkaar zit. Omdat we kunnen het wel snappen, maar we kunnen het niet snappen in het momentum van nu.

Omdat we nu op dit moment in een andere trillingswaarde nog zitten.

Terwijl we onszelf toch aan het verheffen zijn boven ons 3D persoonlijkheid uit. En dat het heel gevaarlijk is dat zodra we dus denken dat het beter met ons gaat. Dat wij vanuit die visie dat we denken dat het beter met ons gaat een bepaalde rol krijgen. Met mij gaat het niet beter. Als het met mij beter zou gaan zou ik hier niet zijn. Terwijl ik heel veel van deze wereld houd. Ik houd mezelf niet voor dat het beter met mij gaat. En ik heb ook geen behoefte aan mystieke zaken. Ik heb ook geen behoefte aan spiritualiteit.

Het enige wat ik voel is contact. Contact in het moment zonder enige gedachte eromheen. Laat elk moment waarheid zijn. Laat ieder mens gezien worden wie hij of zij is.

Als iemand plezier heeft dat je daarvan kunt genieten. Maar het gevaar wat er is, is dat zodra mensen denken dat ze het gaan snappen. Dat ze een rol in kunnen gaan. Zodra die rol er is. Moet je goed opletten in jezelf. Dat het moment aankomt dat je de aftocht moet laten. Dat je merkt ik houdt het niet meer vol. Ik zie het niet meer.

Ik kom er niet doorheen. En er is (...?) Dat ik er niet doorheen kom. Luidard wie we daar zijn.

Door ons niet te verbinden met wie we werkelijk zijn.

Niet te doen wat we werkelijk van binnen voelen. Niet lui naar mij hè. Lui in onszelf. Door niet uit te komen wat we nu eigenlijk werkelijk voelen. En onszelf dus ook daarin te kunnen ervaren. Ik ervaar mijzelf zoals ik ben.

Ik ervaar mijzelf, dus ik laat ook dingen los wat ik niet ben. Dat moet in het bewustzijn worden geweten. En als we het dus hebben over de oorsprong. Als we het hebben over de oorsprong van jouzelf. Die daar diep in jezelf aanwezig is. Dan is ook de weg daar naartoe.

Is ook een taal die wij hier dus op aarde zeg maar, het is wat we het vorige keer ook hebben gehad, de brontaal.

Dus dat is ook een beetje wat bij het lichaam het delta niveau wordt genoemd. De totale afwezigheid. Je kunt hem benaderen, je kunt hem voelen. Maar het lichaam is een machtig instrument. De totale afwezigheid van de gedachte. Dat je in het delta niveau kunt zijn van jezelf. En toch volledig wakker bent.

Dus de stappen die wij gaan zetten in deze wereld. En de stappen die jij op jouw manier ook zet. Die hebben dus beide te maken met twee boodschappen die ik meedraag.

En de ene boodschap is dat je van oorsprong een wezen bent. Een persoon bent. Een eigen identiteit. En dat die eigen identiteit onbeperkt is in het aandrazen van reacties.

Dus het gevende licht is niets anders, en dat is alles, dan absolute ontbloting en eerlijkheid in wie je bent.

Geen verborgen behoeftes. Geen verborgen agenda's. Klip en klaar zeggen waar het op staat. Ik heb dus ook geen verborgen agenda. Ik hoef niet per se, dat noem ik niet voor niets op. Ik hoef niet per se met mensen samen te werken. Waar dat niet mee kan. Als ik dat wel zou moeten doen, dan wordt het een verborgen agenda. Ik heb geen verborgen agenda's. Ik hoef dat niet te doen. Om mijn eigen zuiverheid en schoonheid mezelf en ook van de andere te bewaken en bewaren.

Als je kijkt naar de bron van jezelf. Als je naar de bron van jezelf toe moet.

Want daar gaat het om. En als je daar naartoe gaat, dat betekent dus dat je heel erg veel afscheid moet gaan nemen van al die reflexen en al die gedachten en al die meningen en al die oordelen en al die circuits die er allemaal zijn.

Waar het niet over hoeft te gaan. Waarom?

Weet je nog de vorige keer dat we het hadden over de tekening eventjes dat schilletje? Dat we het hadden over het bèta bewustzijn, het theta bewustzijn en het delta bewustzijn.

In het delta bewustzijn ligt ook de immuniteit van het lichaam. Dus de immuniteit, de reacties van je immuunsysteem. Die worden geregeld vanuit het delta niveau van het lichaam zo is het ook ontworpen.

Geen bemoeienis met gezondheid. Dus geen richtingen waar je mee moet. Behalve leven wat jij voelt wat goed voor je is. Dan is er geen gedachte en dan reageert het delta niveau, het immuunsysteem van het lichaam, reageert voorkomen in balans precies wat er nodig is.

Wat is dat immuunsysteem?

Wat is dat delta systeem?

Wat is dat delta frequentieveld?

Dat is de bron.

De dag dat de mensen uit hun eigen immuunsysteem stapte, dus uit hun eigen bron veld, kreeg je dat de mens ziek werd. Dat de mens verstoord raakte, verstoringen zijn. Dus wij zitten hier in het bèta veld. We kunnen naar het alpha veld toe.

We kunnen naar het theta bewustzijn toe. We kunnen naar het delta niveau toe. Maar de vraag is van weet jij wel waarom je hier zit?

Kan dat nu ook even weg. Want daarvoor zit je hier namelijk niet.

Je zit hier om een hele andere reden.

De hoax is veel groter als dat we allemaal voor mogelijk kunnen houden op aards niveau.

En af en toe moet je op het persoonlijke niveau gewoon zaken zien van je avatar, van je systeem van deze wereld. Je moet het zien.

Je moet zien dat je moe bent. Je moet zien dat je fit bent. Je moet zien dat je daar geen zin in hebt. Waarom heb je daar geen zin meer in? Vraag ik laatst aan iemand. Waarom heb je daar geen zin in? Gewoon omdat ik geen zin in heb. Dat is geen antwoord. Ga maar eens voelen vanbinnen. Niet een antwoord van mij. Voel eens van binnen wat je kunt ervaren waarom je dat niet meer zou willen. Wil ik niet. Ik wil het niet.

Zegt jouw avatar. Wat kun jij hierin ervaren? Stap eens in. Naar binnen toe. Jij bent in charge. Jouw bewustzijn moet je hier aanzetten.

En dat is het.

Als je elkaar aanroept tot de orde van jezelf dan word je wakker.

En dat kan soms met forse kracht te paard gaan. Maar altijd met souplesse.

En die persoon ging het voelen. Zonder te voelen. Want die persoon noemt dat geen voelen. Maar de noodzaak werd daar. En toen bleek het allemaal niet waar te zijn.

Toen bleek het helemaal niet waar te zijn dat er geen zin was om iets te doen, om iets te ervaren. Het tegenovergestelde was eigenlijk de waarheid. De behoefte om dat te ervaren was gigantisch. En bleek zelfs de grootste pijler te zijn van het nu moment. Waar alles draaide, dat het juist gevoelt moest worden.

En de gedachten die er waren die draaiden door epi genetica en allerlei andere mensen die dat naar die persoon toe zetten. Maar jij moet dat niet doen. Moet je niet doen. Al die kabels, die trilling kabels, die programma's waar die persoon in gevangen zat werd in stand gehouden door de omgeving. Oh, wat was die persoon dienstbaar voor de omgeving. Fantastisch. Wat een verantwoording. Wat een verantwoording om voor je omgeving dienstbaar te zijn. Ieder mens in deze wereld heeft eigen verantwoording. Ieder mens heeft die verantwoording. Herinner je je roots! Ieder mens heeft de eigen verantwoording. Wij dragen geen verantwoording voor andere mensen. Maar we kijken er wel in mee. Maar we laten ons er niet door sturen. Hier staan, met het hart voorop. En alles moet in het teken staan. Alles. Van de ijsbreker. Omdat dat is wie je bent.

Je kunt niet je leven lang in een spoor zitten met je rubberboot van de ijsbreker die voor jou de route bepaalt.

Het kan niet. En we weten het. En het is soms heel lastig om te zien dat je in die grote woelige wateren verkeert. Van de weg die een ander voor je heeft gebaad. En vooral als de hele wereld in dat waterader verkeert. En dat daar ook de woeligheid is. En dat er binnen die woeligheid sporen te vinden zijn waarop andere mensen voor jou hebben gezegd dit is het juiste spoor. Hier moet je in. Kijk maar. Dit spoor is rustig. Dat heb ik gelegd. En daarom zal het ook het rustige spoor zijn

voor jou. Kom er maar in. Kwats. Kletsboek. Je gaat nog dieper op de kop met je rubberboot. Omdat het enige spoor wat er is, is dat je door dat spoor heen moet en helemaal op de punt van die ijsbrenger moet gaan zitten en daar af moet springen en met je voeten daarvoor waar het ijs nog niet gebroken is moet gaan staan en de waarheid van jezelf toont en daarmee gaan de tijdlijnen vibreren en komt de macht van doorstroom van je hart weer terug. Dit kun je zachtzinnig zeggen en dat werkt. En je kunt het ook wat steviger zeggen en dat werkt ook. Dit is waar wij staan. Hier naar binnen toe gaan. Ik spreek niet in een andere taal dan alleen dat.

Iedereen die denkt dat hij de taal met mij op die manier kan spreken die foet zichzelf. Met mij valt niet te onderhandelen. Nul komma nul. Maar ik heb wel veel begrip voor mezelf. En dus ook voor de ander. Maar ik ga er niet in mee. Wij komen hier in deze wereld gezamenlijk de liefde, de waarheid van wat er is in onszelf laten vibreren zodat de velden, en we noemen dat de **matrix manipulaties, je kunt het ook sturingen noemen in een heel groot experiment die er zijn, om daaruit te stappen.**

En daarom stel ik voor om samen met elkaar deze dag in het teken te stellen, en dat hoeft je niet te doen ik leg het alleen zo met woorden voor, in het teken te stellen van het totaal ongehoorzaam worden van wat het brein allemaal wil, wat het lichaam allemaal wil, want er zijn zoveel dingen aan de hand dat je blijft je hele leven lang ketsen tussen allerlei verschillende niveaus en dan zit je s' avonds op je houten kistje of op een bank, of niet, en dan kijk je nog eens eerlijk naar jezelf en dan denk je, goh, een wereld van verschillende in mezelf maar aan de buitenkant ben ik geen ijsbreker dat is waarom wij hier zijn wij zijn hier om ijsbreker te zijn dat is ons een boodschap van het koninkrijk uit vandaan komen en dat vergt echt kracht en die kracht is niet even zoals het woord kracht van roaarr (*Martijn maakt kracht geluid*) dat is hem ook maar het is ook een silence voor de waarheid en daar kun je niet omheen.

Gisteren was ik bij een diploma-uitreiking van de zoon van W. dat was een heel leuk en fijn moment en ik ben gewend, daar komt ie uit mijn geheugen, omdat ik Staveren heet dat ik meestal aan het eind van de uitreiking aan de beurt was. Kwam nog eens een keertje Sietsema in Friesland langs en een Zondevan en dan was het al gebeurd maar gisteren was T. gelijk aan de beurt bij de diploma-uitreiking en we zaten zo in de zaal die een beetje oploopt in de hoogte, we zaten de tweede rij en iedereen zat achterin wij kwamen als laatste binnen, iedereen zat achterin. En kijk zo naar die mensen en ze kijken zo naar mij en ik kijk en die mensen die kijken ook en ik kijk en W. zegt ga je zitten mop? Zal ik dat zelf even bepalen. Dit is wat er gebeurt hé. Zij weet hoe ik spreek dus ik kan dat gewoon zo zeggen want het zijn geen meningen over de anderen ik ga zitten wanneer ik dat wil ik ga zitten als ik het heb gezien als het in mij is als ik daar ben als ik ook ben, als ik kan genieten van die ruimte. Ik zie allemaal gezichten, allemaal papa's en mama's en verzorgers, opa's en oma's en het zijn allemaal jongen mensen die daar op een bepaalde manier iets komen halen. En dan ga ik dus zitten en dan begint er iemand te praten een leraar en vervolgens komt er gelijk T. gevraagd ervoor en hij krijgt zijn diploma. En al die leraren gaven hem een hand, 'gefeliciteerd, wat fijn dat je geslaagd bent, wat goed van jou'. Schouderklopje. En was ook echt hè, ik kon het ook zien en voelen. Bij de vijfde persoon was het over, bij de vijfde persoon was het voor jou. Ik heb dan tranen in mijn ogen. Hoe kan het? Waar ben je dan? Waar zijn we dan? Is dat dan nog koninkrijk? Wees dan eerlijk en zeg gewoon

neem jij het van mij over. Geef het stokje over aan elkaar mensen als het even niet wil maar doe niet alsof. En ik zit daar met tranen in mijn ogen en W. ziet het en legt zo de hand op mijn schouders en zegt je vindt het moeilijk hè. Ik zeg ja het doet heel veel pijn om te zien dat die andere mensen die aandacht niet krijgen. Ze krijgen ze van mij wel want mijn kracht wie ik ben mijn liefde die komt op die plek terecht en die mensen zijn net zo belangrijk als jouw zoon en dat doet zo ontzettend pijn om te voelen hoe wij navigeren en dan zit we hier vandaag te praten over de bron terwijl we dat stuk ook presenteren en dan voel ik het en dan zit ik daar tot op het laatste moment dat ik daar gezeten heb en er was één man daar, en die had alleen een jasje aan zo. En ik kijk naar hem en ik denk jij bent militair, nou dat denk ik niet, ik kan het zien en ik kijk hem steeds aan en ik heb non stop contact met iedereen want ieder mens die naar voren komt doet er toe, ook als daar een meisje naar beneden komt die heel dik is goed in het lichaam gevuld, ik noem dat nu even dik, naar beneden komt want dat zijn projecties en dat die persoon daar kun je horen van de trap af naar beneden loopt en dat de aandacht die er nog enigszins zou kunnen zijn op het allerlaatste moment ook weg is. Omdat daar een beeld wordt opgeroepen terwijl dat kind juist dit nodig heeft, daar ben je, mooi mens. Dat is oorsprong, dat is taal, dat komt van binnenuit en dat weten we allemaal.

De tijd die is gesleuteld is een moment waarin de tijd uit elkaar is getrokken wij komen uit een wereld waar geen tijd bestaat maar waar de tijd uit elkaar getrokken is, de tijd waarin wij leven hoe het zich in segmenten beweegt zorgt voor slijtage, slijtage in aandacht, slijtage van je lichaam, slijtage van plezier, slijtage van liefde, alles slijt hier, en godzijdank slijt hier ook de boosheid. Gebruik die tijd dan in je voordeel. En dat meisje was klaar en we hebben geklapt precies als voor iedereen en niet deze heeft meer dan nodig nee daar ga ik niet over en zo was het moment gekomen dat we allemaal de zaal uitliepen.

Dat we nog even een tafeltje gingen zitten en ik door me heen liet gaan goh, zoveel mooie mensen zoveel verschillende gezichten. De één die wordt treinmachinist de ander die wordt logistiekcontroleur en wat ik zie lijkt daar niet op ik zie iets anders en we zitten zo met elkaar aan een tafeltje en vervolgens komt die man naar ons toe, die militair. Die wilde weten wie ik was en ik zei van waar deze vraag. Mij gaat deze avond om wie die leerlingen allemaal zijn en hij zag het zijn ogen werden enigszins rood, niet van woede maar van geraaktheid en we keken elkaar aan en toen zegt hij overheid? Militair? Ik zeg waag het eens om op mij te projecteren. Hij zegt klopt ik ben militair ik geef zelf opleidingen in Woensdrecht. Het was stil, er reageerde niemand, niemand kreeg iets terug. Denk erom dat je jou leiderschap toont. En verbinding, we gaan er niet in, doorzien wat er gebeurt, durf die grensgebieden te raken. En die grensgebieden daar is of het programma of de Force a Life. In het grensgebied ligt jouw werk, niet in de veilige zones en ook niet in de liefdevolle zones. Jouw werk, en ik ben niet degene die erover gaat om het zo uit te drukken maar ik doe het hier wel, jouw werk ligt om te werken in de grensgebieden in dit geval van jezelf omdat die grensgebieden zijn ook de overgangszones naar het Koninkrijk dat is niet daar, niet 500 miljard licht jaar voorbij, dat is hier. Hier gaat het om, hier gaat het om dat dit aangaat dat in waarheid wordt gesproken. Dat er wordt gezien hoe het zit en we redenen naar huis en toen zei ik tegen W. ik vond het een fantastische avond om zo dicht bij de neus op iets te zitten in deze wereld. Nou, hoe was jouw diploma-uitreiking eigenlijk? Ik zei heel vreemd. Weet je hoe mijn diploma-uitreiking was? Ik was gezakt, en dat

wist ik maar ik ging er wel heen en waarom wist ik dat? Omdat ik mijn uiterste best had gehad om niet te slagen om dat afschuwelijke moment niet te hoeven meemaken maar om het mooi te kunnen ervaren vanaf mijn plek, hoe ik dat ging zien en op een gegeven moment werd ik dus opgeroepen mijn naam uit te roepen Martijn van Staveren en ik ga zo het podium op en ik doe zo (*Martijn beeld iets uit*) en iedereen heel hard lachen omdat ik gezakt was. En toen bleef ik staan.

Wat er dan gebeurt als er niet iets gebeurt wat verwacht wordt volgens het systeem. Dit is wie wij zijn. Zoeken naar de bron... Voldoe nergens aan, behalve aan jezelf. En ik stond daar en toen zei op een gegeven moment een leraar; 'Martijn, dan mag je nu weer doorlopen en het volgende jaar nog een keer proberen'. En iedereen moest lachen zonder te weten waarom ze moesten lachen omdat het brein wat de spanning had geabsorbeerd moest ook ontladen, dus iedereen moest vreselijk lachen dat ik het jaar daarna weer mocht proberen en ik loop heel serieus het podium af en ik hoor mensen zeggen 'aah'.

Het is zo boeiend jongens, het is zo mooi in de wereld je kunt het zien als je niet vatbaar bent ik voel het ook maar ik ben niet vatbaar het heeft geen impact op me ik ga niet op alles navigeren. Zo zitten wij dus hier op dit moment allemaal met onze eigen wijze onze eigen hartskracht, onze eigen grote gouden staf zeg maar hier binnen in ons. En we moeten onszelf herinneren aan dat je dus niet kunt begrijpen wat de bron is, maar dat je het constant op je netvlies krijgt.

De cyberintelligenties hebben zich zo diep en slim in ons bewustzijn genesteld dat ze ons constant laten struikelen en als je denkt het gaat een stuk beter met mij ik heb de zin van het leven te pakken. Dan is dat dus een kapstok waar je alles aan ophangt en dan kun je dus volgens al het andere weer loslaten omdat het weer een heel stuk beter met jezelf gaat. Maar of je de bron bent of je het echt leven representeert of je werkelijk bent wie je van origine bent dat is maar de vraag. Ik sta hier niet voor het tijdverdrijf, ik sta hier omdat de tijd bestaat. Jij komt tot leven kijk goed naar jezelf, je komt uit en zet jezelf in, breng het de wereld in.

Dank jullie wel dat we dit met elkaar hier in deze wereld aan het uitrollen zijn, in een wereld waarin zo ontzettend veel gebeurt dat je er nog steeds bent niet voor mij als wij elkaar nooit meer zien dan is dat ook helemaal oké. Ik zit hier niet om gezien te worden ik zit hier ook niet om jou te zien dit zijn ontmoetingen die worden gearrangeerd op een bepaalde manier door de mensen zelf die kiezen om iets wat ze zelf voelen uit te werken en ook neer te zetten en dank je wel dat je hier bent in deze wereld we hebben al heel erg veel gedaan in de tussentijd het is heel zwaar werk een heel pittig werk en ook een heel mooi werk om dingen te voorzien. Het is ook heel lastig om dingen te benoemen die sommige mensen helemaal niet willen horen en toch moet het wel met je bewustzijn om je eigen vrijheid te kunnen uitzetten moet dat ook met je eigen bewustzijn kunnen worden gezegd.

Toen een paar jaar geleden enkele jaren terug iemand naar mij toe kwam en tegen mij zei van wie ben jij wel niet om te zeggen dat de historische Jezus Christus nooit heeft bestaan toen zei ik als je dat zou weten wie je bent zou je deze vraag nog niet eens durven stellen. Want jij verdedigt iemand uit het boek.

Denk er goed om dat zijn dingen die moeten ook gezegd worden want ik en jij en hij hebben allemaal het recht om datgene wat we met ons bewustzijn ervaren vanuit iets in onszelf een bepaalde waarde of betekenis te geven zo heb jij ook het recht om dat andere te doen om dat dus niet te dragen en ook te benoemen als

zijnde dat het nooit heeft bestaan.

Dus je moet de weg van de vrijheid kiezen in onszelf en in deze wereld staan daar dus allemaal sancties op en zo is het ook in onszelf als we werken aan onszelf als we gaan werken aan de bronkracht in onszelf dus het calibreren in wie we werkelijk zijn dan moeten we heel goed beseffen dat het geen lichamelijk spel is en ik, ik heb ook helemaal niks met ja deze wereld waarde, ik ben ermee verbonden omdat het een prachtige wereld is omdat het een prachtig experiment is omdat het dus opgelicht is door allerlei verschillen, door één hogere beschaving om allerlei redenen en dat het is verrijkt door heel veel andere beschavingen maar dit is niet mijn thuis.

Ik had ook voor andere plekken kunnen kiezen of vertaald ik had ook op andere plekken vast kunnen komen te zitten zagezegd. Dit is echt niet de enige wereld. Zo praten we over deze wereld waar ik vandaan kom, zo praten wij gewoon eerlijk en open. We maken dus niet dingen mooi om een bepaalde mystieke waarde aan te geven maar de wereld waar we vandaan komen is dit gewoon een hele lastige wereld en het is de noodzaak om je hier beter te moeten voelen omdat als je je beter voelt, is het dat het leven een, een of misschien wel dé betekenis krijgt die het zou moeten hebben die haal ik er altijd op alle mogelijke manieren af. Dus ja eigenlijk ben ik ook helemaal niet eens geïnteresseerd in jouw welzijn terwijl ik wel diep verbonden ben en geïnteresseerd ben, wat het woord interesse ook mag betekenen, in jou. Als jij vanaf vanmiddag onder de brug gaat wonen zal mij een worst zijn. Als jij vanmiddag multimiljonair wordt en je gaat in een bungalow wonen met gouden handvaarten à la Trump. Het zal me helemaal niets interesseren omdat alles eromheen is allemaal aankleding wat ik van iemand anders zou moeten vinden en ik vind helemaal niks, ik vind helemaal niks. Ik zit nu te schaken met een bepaald spiritueel dogma. Het wordt tijd dat de mensen dit durven uit te spreken zonder gelijnd te worden aan allerlei schuldgevoelens.

Want liefde is iets heel anders dan geïnteresseerd zijn, tussen aanhalingstekens weer, in een zo nodige uitkomst of een welzijnstoestand van de ander. Wie ben ik om dat te beoordelen, wie ben ik dan ook om mij goed te moeten voelen bij iets waarvan ik denk dat het goed is. Dit zijn allemaal parameters van het brein. Ik kan voorbij, en dat gaat over ons allemaal ik spreek dus de taal van thuis, ik kan voorbij de personage van de programmeringen kan ik ieder mens voelen en zoenen. Daar ligt mijn verbinding en al het andere ben ik totaal niet in geïnteresseerd. Omdat het ook niet is waar het over zo moeten gaan en al die aanhechtingen en die gevoelens en gedachten over dat het goed met je en het met elkaar moet gaan dat zijn enorme circuits kijk maar, zet het licht maar gewoon aan. Als jij liefde hebt voorhanden, als jij het idee hebt dat je kunt voelen hoe de ander zich voelt, als jij het idee daardoor gaat krijgen dat je voelt wat die ander dus ook representeert is wat die andere persoon bedoelt en dus ook is, het beeld wat daarbij ontstaat is een taal veld en die komt in jou terecht, die bewustzijn komt in jou terecht, en op dat moment bestaat de persoon die die persoon ook is niet meer bij jou. Dus wees vooral zo leuk mogelijk in deze wereld zodat iedereen een leuk beeld van jou heeft zodat iedereen jou aardig vindt en prettig vindt om mee om te gaan wees dan precies dát zodat je al dat andere niet meer kunt zijn. Hoe wil je bij een bron komen als je zo zwaar bepakt en bezakt bent met allerlei gedachten. Zo zijn er ook mensen die willen dat ik ook op een bepaalde manier ben, maar ik ben niet op een bepaalde manier ik ben op één manier en dat is ontoerekeningsvatbaar voor de mind want als je denkt dat ik linksaf ga, dan kan het zijn dat je hartstikke

gelijk bent, maar dan ga ik beslist niet linksaf omdat jij dat denkt en als ik dan rechtsaf ga dan is het ook niet dat ik rechtsaf ga omdat ik niet wil dat ik linksaf ga omdat jij denkt dat ik linksaf ga. Ik ga altijd mijn eigen koers en dat is wie we zijn en als je nu puur naar jezelf gaat kijken puur naar jezelf, want alles gaat hier over jou dan ligt daar onder al die geboetseerde klei ligt iets wat tevoorschijn moet komen.

Ik deed dat trouwens als kind heel veel maar moeder nam altijd de boetseerklei mee dat heb ik nu nog steeds ik had het nooit naar gedacht vorige week was ik in de winkel met W. en toen liepen we ergens langs en ik zeg oh kijk, de boetseerklei in die lucht dicht verpakte vierkante rechte pakjes.

Mijn moeder nam dat eigenlijk elke woensdag voor me mee had ik nooit meer aan gedacht ik zei tegen W., goh, dat is leuk die klei, goh mijn moeder nam het altijd voor me mee ik zat altijd de kleien 's woensdag en dan vrijdag was de klei op en dan was het niet geworden wat iemand anders had gedacht.

Maar ik wist ook niet wat ik ging doen. En die geboetseerdheid van ons over elkaar dat is een behoorlijk sta in de weg en ik denk dat als wij het hebben hier over het oorspronkelijke deel van onszelf, dat je er zeer ernstig rekening mee moet houden dat niemand die hier in deze zaal is, jou echt kent.

Ik heb het in deze wereld heel erg mijn best gedaan om zaken uit te proberen, dus kijken van wat gebeurt als ik me vervelend gedraag of eens kijken wat er gebeurt als ik me liefdevol gedraag. Wat een alter ego's er allemaal kunnen ontstaan in anderen mensen hun hoofden over wie ik ben.

Ik ben zo blij dat we dat gewoon hier kunnen bespreken, dat het gewoon open kan omdat wie je werkelijk bent het heeft niets te maken met identiteit in die zin van wat je zou moeten zijn. En de wereld waar we vandaan komen is alles heel direct en heel groot en heel warm we buigen nergens voor om en toch zijn we een heel liefdevolle wezen. Solide, betrouwbaar echt, als we iets niet willen of we willen niet ergens aan deelnemen dan zeggen wij gewoon van doe ik niet aan mee, doe ik niet aan mee, want ik voel dat ik daar niet mee bezig moet zijn dat is een complete normaliteit.

Het bestaat niet dat iemand anders zegt van wil jij niet meedoen nou je weet niet wat je mist. Dat bestaat niet die intelligentievorm van elkaar verleiden, want dat is het elkaar verleiden naar iets, lokken noemen we het ook, lokken bestaat niet ieder en alles wordt soort zuiver en eerlijk gevoel en gezien. Alles. En in die wereld waar we vandaan komen is het volkomen normaal om te spreken over de des geïnteresseerdheid over hoe het met de mensen gaat in zo'n wereld als hier niet over de avatars, wie we hier lijken te zijn niet over het gedrag geen oordeel over negatieve dingen omdat begrepen wordt we zien gewoon wat hier gebeurt. Maar er wordt ook absoluut niet een extra punten uitgedeeld als iemand het hartstikke goed doet. Totaal geen interesse, de interesse ligt nergens anders, er wordt gekeken, vanuit werkelijke bewustzijn, wordt gekeken naar trilling, of God, de kracht van het wezen, of die, niet of, er wordt gekeken naar de kracht van het wezen wat de trillingen en de reactiekrachten zijn van de uitwerking daarvan in de werkelijkheid daar wordt naar gekeken.

Dus wat is dan de bron?

Wat hebben wij dan voor gevoel wat de bron is voor jezelf. Het zijn wel fundamenteel dingen die er gewoon moeten beseffen in een vraag. En ik druk me nu maar voorzichtig uit omdat ook de vrijheid juist moet zijn om het zelf op een bepaalde manier verder op de eigen manier te kunnen mogelijk te kunnen zien of

te snappen te doorgronden.

Kun je dit beeld ook zien van waar je vandaan komt hoeft niet met tuin en bomen enzo maar qua wetgeving, kun je zien waar je vandaan komt. Gewoon schoon, helder normaal een wereld waar geen dreiging is, een wereld waar je gewoon achterover kan liggen in je bed jezelf kunt uitrekken en dat je voelt dat jouw lichaam niet iets is wat je overkomt. Maar dat je voelt dat jouw lichaam is wie je bent. Dat je opstaat en voelt dat je bestaat, dat je je voeten op de grond zet en met je mooie voeten je woning uitloopt en waar je ook leeft de wereld in kijkt en voelt dat het weer zonder dat je het daar zo denkt een fantastische fijne dag is. Waar geen einde aan komt, waarin alle routes openliggen om te doen, wat je moet doen, wat je wil doen. De wereld die niet wordt beperkt, jouw wereld, door een mooie zon die niet wordt beperkt omdat je in een auto moet rijden en niet beschikking hebt over een helikopter maar een wereld die dus geen beperking heeft. Een wereld die niet bij de grenzen van die wereld, in dit geval van een planeet stopt, maar waarin je een enorme grote oneindige hoeveelheid werelden hebt waar je naartoe kunt waar je ook heen gaat waar je verbindingen ligt waar je instant zo bent. Wat voor wereld dat is, weet jij. In die wereld komt het niet in je op om iets te vinden van een ander mens op een manier die de ander corrumpeert. Vermoeidheid komt daar niet voor alleen rust, een moment van rust die je kunt voelen waarin je lekker in jezelf gaat ontspannen zoals we dat hier op de aarde ook kunnen ervaren maar veelal worden hier getraakteerd op vermoeidheid, pijn, gedachtebekenningen, onverwerkte emoties.

Maar de plek waar we vandaan komen bestaat dat niet. In die wereld is alles open, transparant en daarmee bedoel ik je hebt overal zin in en niet ik heb zin in dit of dat maar zin in jezelf want je voelt jezelf je ervaart jezelf, je leeft. Als daar door je heen gaat ik ga straks daar verderop, naar mijn grote bloemen tuin dan bestaat er niet de gedachte ik heb nu een half uur de tijd daarvoor. Omdat tijd een ander element is, je kunt daar gewoon naartoe vanuit een niet aan tijd gerelateerd aards gerelateerd tijd, moment en toch is het geen gezweef. Je komt daar aan je bent bij de bloemen je kijkt naar die bloemen je verzorgt de aarde waar die bloemen in staan die planten je ruikt ze je ziet de kleuren je geniet ervan je gaat lekker zitten en je voelt dat wat we hier op de aarde kennen als een soort van vakantieachtige helderheid, de helderheid dat je precies weet hier op je vakantie wat je eigenlijk bedoelt als je thuis bent. Dat bleef je daar constant. Ergens nu terwijl we hier spreken is jouw huis is jouw plek daar staan jouw schoenen daar hangen jouw jassen, die heb je daar ook. Jouw planten en je potten. Maar ook je vrienden die we daar veel meer zien als familie mensen die volledig toegewijd zijn om er te zijn op dit moment dat wij hier zijn dat jij hier bent bestaat die werkelijkheid, die is er gewoon. Je moet jezelf daar ook mee verbinden met jezelf en als je daarmee verbonden bent, en je bent ook hier dan kun je ook zien in alle eerlijkheid waar je mee bezig bent. En ik zit hier niet om een oordeel af te geven waar je mee bezig bent als dat het fout of goed is, als dat is wat jouw brein denkt horen dan ben ik daar niet voor verantwoordelijk maar ik denk wel dat jij degene bent die gewoon zelf kunt luisteren naar wat je brein produceert.

[Martijn verteld verhaal over tankstation waar hij batterijen moest halen. Over hoe mensen of systemen denken wat jij bent] Weet je wat ik doe in alles wat ik doe en dat doe ik heel bewust ik ga bewust om met de momenten. Ik denk gelaagd en dat is niet het woord denken maar het is de intentie krachten.

Terwijl je dingen doet kun je in het denken van deze matrix in het denken van deze matrix kun je gewoon aanwezig zijn maar er zit ook nog een spoor doorheen dat is je oorsprong en in dat spoor kan ik het zien.

Soms ga ik heel bewust ergens in zonder te weten wat de uitkomst is maar ik weet wel dat de uitkomst is dat ik er weer uit ga. En de andere denken dat ze mij hebben. Dus gaan we straks weer bezig maar het is aan jou de taak niet aan mij de taak, ik wil die verantwoording ook nooit krijgen noch zal ik die verantwoording ooit willen creëren als het ware dat ik verantwoordelijk ben voor een ander ik kan niet bepalen voor een ander wat de snelheid wel of niet kan zijn om terug te keren in een groter aspect van jezelf maar als je met mij te maken wilt hebben.

Dus met andere woorden als je jouw kracht tegenover mijn kracht wil leggen en dan kijken we elkaar aan dan krijg je er wel mee te maken maar niet met mij maar met de effecten van de bezetting van jouw bewustzijn dat is waar je bij mij mee te maken krijgt omdat ik de dingen weet hoe ze in elkaar zitten.

En ik zet me nergens hoog boven neer maar ik weet bepaalde dingen die heb ik heel bewust in mijn aanwezigheid hier en op het moment dat je je in verbinding stelt met mij en dat je voelt van ik wil daar iets van horen of iets van doorvoelen en dat wil ik dan op mijn eigen manier gaan uitrollen en implementeren als je dan crasht, ben jij verantwoordelijk voor je eigen crash.

Omdat de crash er al was hij is alleen zichtbaar geworden en ik ben er niet verantwoordelijk voor ik heb wel de piëteit voor de processen waar we in zitten ik zie ook als er mensen uit de bocht vliegen of ze voelen dat ze uit de bocht vliegen of ze zeggen dat zij niet de bocht uit zijn gevlogen maar de hele groep hier vliegt de bocht uit. Ik ben het allemaal prima, maar ik ben niet verantwoordelijk en dat zeg ik, niet om mezelf vrij te pleiten, maar ik zeg om het verantwoordelijkheidsbesef van ieder wezen zelf weer te repatriëren. Omdat ik draag de verantwoording van mij zelf ik moet de keuzes maken waar ik voor sta ik geef de aandacht aan de plant en de bloem op de manier zoals ik dat voel en ik zeg dingen tegen mensen zoals ik ze zeg en ik geef de batterijen [*refereert naar verhaal tankstation*] in de vorm door in wat ik doorgeef en ik sta daarvoor, niet iemand anders en als jij die batterijen niet aanneemt, dan neem je ze niet aan dat is de vrije keus.

Maar wat ik aanbied is niet mijn verantwoording op het moment dat het wordt aangepakt dit zijn hele grote, hoge kosmische teachings die wij zelf van origine geven weet je het wel?

Dat mag je je best wel een beetje door je heen laten gaan hoor. Het heeft namelijk met scheiding te maken, zonder dat je in een scheiding terecht komt. Waar ligt de verantwoordelijkheid in alles wat je in deze wereld bent waar ligt die verantwoordelijkheid wat is verantwoording?

Verantwoording betekent of een werveling dat je wordt meegetrokken in de matrix of een verantwoording waar je heel helder kunt zien, niet liegen, de effecten kunt zien, maar wel weet van dit is de keus die jij hebt gemaakt en het hele systeem waarin wij hier zitten probeert continu door middel van falsificatie van verantwoordelijkheden in de mens elkaar op een negatieve manier te koppelen.

Als we het hebben over de vrije wil, dan hebben we het over kosmische verantwoordelijkheid en ik zeg dat hier omdat dat waardevol is verantwoording op oude taal, zielsniveau van wie je werkelijk van origine bent.

Deze wereld zit door allerlei malversaties van de vrije wil dus vertaald in verantwoordelijkheden op elkaar aan elkaar vast wie is er verantwoordelijk voor die grote aanval van Hamas?

Daar gaat ie he? Brrroemm hatsiekiedee. Ik kijk gisteren naar J. D. gisteravond, dat is op bed of op de bank en ik kijk naar J. D. en ik zeg, kijk wat die man allemaal gaat zeggen, leuk interessant goh, luister jij naar J.D.? Nee. En dan hoor je dus het hele scenario, vertaald ik hoor op mijn beeldscherm allemaal scenario's, oh, wat een interessant verhaal dat is interessant en dat is interessant en dat is waar en dat is niet waar en hij heeft gelijk en zij niet, wie is dan eigenlijk verantwoordelijk? Wat is verantwoording?

Dit is de kern van in verbinding komen met je oorsprong. Verantwoording is niet even van je af te schudden en in koudheid te zeggen ja, daar ben ik niet verantwoordelijk voor niks mee te maken, dat is het dus niet!

Het is iets anders het is een bewustzijnsbeweging het zit in het delta niveau dus in de immuniteit van de bewustzijnsbeweging daar zit het.

Wat is het?

Wat is jouw verantwoording?

Wat is het woord?

Van waaruit moet jij jouw leven vibrerend doorgaan?

Wat is verantwoording?

Wat is dat eigenlijk?

Kun jij jezelf losmaken van alle ofwel door andere mensen aangepraat, maar vooral waar ik het over heb is de waarde die je jezelf hebt gegeven dat je verantwoording draagt voor andere mensen. Kun je jezelf daarvan losmaken?

Kun je zien wat dat is?

Kun je zien hoe groot de vrijheid is die achter deze woorden ligt?

Als verantwoording weg wordt gehaald. Het is een verboden zone, dat mag ik zeggen hè. In deze wereld is een verboden zone om verantwoording van je af te halen en je vrij te voelen.

Ik sprak eens iemand die ik uit de gevangenis in Zevenhuizen heb gehaald.

Dat is twintig jaar geleden en een ex, toen nog agent van de criminele inlichtingendienst, dat was een goede vriend van mij inmiddels leeft hij niet meer hier en ik haalde hem op.

En toen zei hij tegen mij goh dat jij mij ophaalt zeg. Ja bedoel je daar iets mee?

Moet ik dan nog iets doen? Wat is dat dan wat er wordt gezegd?

Mijn bron vertelt me dat ik kan voelen door de verbondenheid met een ander wat de leegte is in dat moment, de eenzaamheid wie ik ben is dat ik niet op dwang van andere mensen, want dat is verantwoording, maar op wat ik voel dat ik daarop instap en dat die leegte die er is mijn bewustzijn inzet en er gewoon ben op mijn manier.

Ja maar, maar ja nou ja goed het is ook je wordt toch geregistreerd bij de ophaal van mij enzo. En dan staan je naam in de boeken enzo.

Ik zeg P. wil je even uitstappen? En hij stapt uit en trekt de deur dicht en ik start de auto en rijdt weg.

Ben ik nu nog leuk?

Het is wel knap lastig als je taal-velden ziet soms is dat knap lastig. Dus ik ben weggereden. En ik ben later teruggekomen, op het moment dat ik het kan voelen op het moment dat ik voel, dat ik voel, niet iets anders, niet gedachten maar dat mijn gedachten die er zijn in lijn zijn met wat ik voel dus ik ben weer teruggegaan.

Kon het weer voelen, kon het tijdje niet voelen, heeft bijna half uur geduurd, kon het niet voelen kon gewoon voelen dat er een heel groot circuit daar doorheen zat te duwen en dat ik dan nog moest teruggaan vallen op de parameters van mijn brein en het systeem waarin ik moest gaan denken ja, maar dit kun je toch niet maken?

Ik maak wat ik schep en daar heeft niemand iets in te zoeken want dat zijn mijn zuivere gevoelens. En ik help in dat moment mezelf naar binnen in de echtheid of ik ben afwezig. En toen kwam ik daar weer toen deed hij de deur open en hij zegt goh, fijn dat je er bent, zo. Vind ik ook P., fijn, we gaan lekker naar huis.

Goh, goh nou, shit ik ben blij dat ik mee mag rijden zo, dat hoeft helemaal niet. Daar hoeft je niet eens blij om te zijn. Het is voorkomen normaal ja. Maar het is toch wel... ik zeg wil je er weer uit? [Gelach]. Ik heb daar niets aan, ik denk op iets in dat stuk, ik kan het ook niet het maakt voor mij soms ook echt dat deze wereld wat langs elkaar heen loopt en ik spreek het dus niet uit omdat ik het over mezelf wil hebben maar ik spreek het allemaal uit in de basis van de kracht dat hier mogelijk een herkenning in komt waarin je de scheidingslijn in jezelf kunt voelen.

Dus de zone waarin je moet opereren, de zone waarin je moet opereren om te voelen wat the Force is, jezelf en te voelen wat het programma is en niet jezelf.

The Force, de kracht van jezelf, dat is het licht, dat is thuis.

Thuis ben je alleen, alles met jezelf. Hier hebben we al heel lang dingen gedaan niet vanuit onszelf. Het afstellen daarin het dus kunnen zien is een continue taak. Voor mij is dat waarom we hier zijn.

Om de overlap trillingen om daar ons licht in te brengen. En het licht is dus ons eigen bewustzijn.

Om te zeggen nee ik doe het niet. En toen kwamen we dus thuis en we wonen in een woonboot en het was koud, het was winter en het was echt heel vochtig en ik zeg goh ik woonde toen nog in een zitslaap kamertje had ik toen, het was lang geleden, ik was denk ik twintig of zo en ik zei wil je lekker bij mij slapen P.?

Want het is nog koud in je boot, het is helemaal vochtig enzo. Ja, dat vind ik fijn en ik zeg niks, anders slaap ik straks op de veranda weet je [gelach].

Ik vertel dit om duidelijk te maken om hoe wij the Force tegen spreken van een ander. Als iemand iets hartelijks tegen jou zegt mag je gewoon binnenkomen als iemand iets aan je vraagt van ik geef je dat of wil je lekker met me meerijden, mag je daar ogenblikkelijk instappen. The Force is een namenseconde in deze wereld en het wordt een hele seconde als je hem binnenhaalt als iemand tegen jou zegt ik geef jou iets dat je op dat moment zonder enig gedachte zomaar kunt aannemen en kan voelen van wauw wat is dit een mooi moment en dat is andersom ook zo weet je, dat je het aan iemand kunt geven alleen het geven, that's it.

En verder zit er niks op in. Het gaat van hart naar hart, van wezen naar wezen. Dat zijn trillingsvelden, die hoeven niet aangekleed te worden met woorden wij spreken dus de force reacties tegen door continu in allerlei processen te zitten. Dus als wij straks naar de bron gaan van onszelf dat doen we dus nu al we zijn het al maar als we dat op een manier doen met een bewustzijnstransactie in onszelf dan moet je je bewust zijn wie je op dat moment bent.

Ik ben dus hier in deze wereld om op een bepaald moment om inzet te geven, vol gas, om een gezamenlijk bewustzijn te laten vibreren en de contactlijnen met elkaar, met andere beschavingen die niet per se buitenaards genoemd hoeven te worden, die het koninkrijk in zichzelf volledig open hebben, om die connectie weer

te leggen met hier. Als je je nu op dit moment niet goed zou voelen stel je voor er is iets met je lichaam of met je geest. Er is iets. Weet je wel dat het nu alleen maar zo is omdat dit nu moment bestaat omdat ik het zeg. Dit zijn dus de hoogste kronieken van hoe het spectrum van deze matrix functioneert niet omdat jij ziek bent eergisteren of een maand geleden toch ben ik niet voor verantwoordelijk. Ik druk hem even helemaal compleet naar een micro-moment toe. Zij vonden de tijd uit om onze logica daarin te laten draaien.

Terwijl ik net vertelde over die twee boodschappen, de grote boodschap 1: Is dat er grote beschavingen zijn, civilisaties zijn die 100% de kracht wat ze zijn uitzetten en daar op basis van wat ze zelf uitzetten een antwoord op terugkrijgen naar hunzelf toe. Dat zijn dus de Scheppers van oorsprong. En hier in deze wereld kunnen we dus vastzitten in een circuit wat we geheugen noemen maar in de basis is het zo dat als we het erover hebben dat dat nu moment waarin het wordt gelanceerd het moment is waarin het bestaat.

Dan wil niet zeggen dat we dat hier in deze werkelijkheid hier nu gelijk vanuit een bepaalde rol moeten gaan snappen van oh, nou nu snap ik hoe het zit dus eigenlijk kan ik nu gewoon zo even oplossen.

Nee, dat is niet wat ik zei ik zei iets anders ik zei dat op het moment dat iets wordt aangeraakt door een persoon of door een situatie iets wat van jouw mind vertelt oh, dat is inderdaad wel zo.

Dat het alleen maar bestaat in dat moment doordat een ander het benoemt. Dat wil ik zeggen. En dan zeg ik ook iets anders dat iedereen gezond is dat iedereen zichzelf weet te herinneren. Dat iedereen weet wat de waarheid is en het pad is van zichzelf en de waarheid moet uitspreken. Welke keuze maken als mensheid welke kant gaan we uit? Welke keuze wil je zelf maken?

[Muziek: Music from Source – Deep Merging with the Divine. ‘Voice of Creator’ of ‘Christ Presence’ van Frits Evelein]

[Pauze]

Er is zoveel te zeggen dat je kunt verdwijnen in de woorden. Er is zoveel te snappen dat je wordt op gesponsd door de context.

Het mooiste wat je kunt doen is wat we zo nu doen door ons bewustzijn door onderwerpen en trilling heen te laten gaan. Dat roept de diepste staat van bewustzijn ook op. Al het andere zijn ook informatievelden die je dan ook maar met de ballen in de lucht moet houden om te kunnen snappen. Het is gewoon waardevol om met elkaar uit te wisselen.

Ik heb even een bord neergezet. Het is een beetje een tegenovergestelde situatie, het is eigenlijk dezelfde situatie, alleen op de kop getekend.

Dit moment gaat dit dan door als de aarde. Op de aarde leven mensen die beschikking horen over de vaardigheid in zich dragen van scheppen. Trillingsvelden scheppen. Liefdevolle, aandachtvolle, en zuivere intentie. De mensen die leven op deze aarde hebben die vaardigheid. Niet iedereen zich daar bewust van en mensen die zich daar niet bewust

van zijn, die zijn niet altijd in de situatie dat ze het ook niet doen. Dus er zijn ook een hoop mensen die onbewust scheppen.

In deze wereld waarin wij leven, daar zijn mensen met de vaardigheid moeten kunnen scheppen. Dus zij creëren en scheppen het eigen bewustzijn.

Op het moment dat jij kiest om met aandacht voor je eigen bestaan te gaan, dat alle randverschijnselen er afgeknipt worden als het ware, het gaat alleen om de kern. Dan breng jij in oude termen gezegd Gods wereld daar naartoe. Dat is een trilling van aandacht. Organische, diepgemeende, eenvoudige aandachtsgolven die wordt gebracht naar je eigen kom waar je leven in ligt. En je ziet je leven ineens als een heel kostbaar iets, waar dus ook hele bewuste keuzes in kunnen worden gemaakt, in plaats van dat je iets moet dienen.

Dat is het om keer punt.

Je hoeft niets te dienen, maar je leven is een kom die je zelf mag vasthouden, waarin je voelende kostbare beslissingen genomen kunnen worden.

Juist om je eigen bewustzijn te ontspannen en er echt voorwaardig te zijn.

Die vaardigheden die hebben wij, en hier op dit moment op de aarde, is die vaardigheid één procent.

En toch is het een machtig wapen.

Niet om aan te vallen, maar een wapen om te beschermen.

Want wie in waarheid leeft, is gehuld in het licht.

Wie in waarheid leeft, is gehuld in een eigen scheppende energie.

Hoe krachtiger je waarheid is waarin je leeft, hoe meer je naar jezelf luistert, hoe krachtiger het veld wordt wat je genereert.

En het veld is de vrije wil, en de vrije wil is het licht.

Maar we worden ook bezocht. We worden bezocht door allerlei civilisaties uit een oneindige realiteit. En ik wijs dat even bewust extern zo aan. Deze wezens, die hebben deze vaardigheid voor honderd procent. En in die wereld kan dat niet eens zo worden benoemd. Dat is gewoon wie ze zijn. En vanuit deze werkelijkheid hier, worden visitaties gebracht aan onder andere deze werkelijkheid daar. Dus onze wereld die we nu ervaren. Wij zijn bezig hier om te ontdekken dat we inderdaad dwarsverband zijn tussen hoe de werkelijkheid reageert op jouw bewustzijn.

En we zijn ook aan het ontdekken, en uit testen, hoe je dat kunt inzetten. En we ontdekken ook dat als we dat willen inzetten, om systemen die in deze werkelijkheid te laten antwoorden, dat het dan reacties zijn die niet echt daadwerkelijk aansluiten bij wie we ten diepste zijn.

Dus je bent altijd op een soort scenario aan het werk waar eigenlijk niks te behalen valt. Best wel frustrerend, in de emotietaal spoken.

Want je krijgt dan een keer een reactie en dan zie je het en dan voel je het ook, dat het echt waar is. Maar het volgende moment van nu is er alweer en toont jou ook de vergankelijkheid van dat moment. Het is alweer voorbij. Maar we worden dus bezocht door werelden, werkelijkheden die

honderd procent vaardigheid hebben. Hier leven we dus in een wereld die op dit moment reageert op basis van de afwezigheid van wie we zijn. Laat dat nu heel goed doordringen in ons aanwezig zijn. Het is geen les dat ik hier vertel, absoluut niet. Ik vertel het hiervan uit wie ik ben.

Dit is een wereld die reageert op de afwezigheid van ons.

Dit is een wereld, of werelden, die een reactie is aan het uitzenden van de diepste staat van zijn van die wezens.

En omdat wij scheppers zijn, scheppen we energie.

En die energie die wij zelf scheppen, die wordt in de vorm geplaatst als zijnde een realiteit.

Het is niets externs, nogmaals voor de helderheid, het is geen externe kracht of goddelijke energie. Dit is gewoon wat we terugzien in de astrofysica en in de kwantummechanica.

Het is energie dat reageert in een vorm die we zelf scheppen.

Eenvoudig, hier op de aarde schep je liefde en de ander voelt dat. Voordat jij het voelde, voordat zij het voelde, je emotie, was die trillingsvorm niet aanwezig. Dat zijn wij de ontvlammers van het oorspronkelijke licht.

We voelen het, we weten het, we worden erdoor geraakt, we kunnen in die lijn ook denken en handelen. En we zetten het neer. Het is dienstbaar. Dus wij scheppen energie, wij scheppen taal velden en de scheppers doen dat niet in één dimensie, maar het is een heel multidimensionaal scheppings- informatieveld.

Dus hier leef we in het veld van de ander en daar scheppen we het zelf.

En ik ga het nog een keer zeggen omdat ik weet dat ik het niet voor niets zeg.

In die werelden verblijven wij niet, omdat er een grotere macht of een groter goddelijk bewustzijn is, die buiten ons bestaat.

Dus het is niet dat we daar in de wereld leven van het goddelijke, en dat we energie uitzenden en dat het goddelijke dat voor ons teruggeeft in de vorm.

Dat is het niet.

Het is dus niet waar wij in leven in het goddelijke, het is wat je schept.

Dat valt dus buiten de kaders van wat we hier op de aarde ook aan denkvermogen lijken te hebben. Het is, deze wereld zie je dus als een bestaande wereld, die er al is voordat je erin komt, zo even gemiddeld genomen.

In deze wereld leven niet te tellen hoeveelheden civilisaties, die scheppende wezens zijn.

En die scheppende wezens, die leven allemaal in de absolute waarheid van zichzelf. Het is een heel divers volk.

Iedereen is autonoom, iedereen is schoon, iedereen heeft zijn eigen kracht, eigen specialisme op geestelijk gebied.

En iedereen heeft zijn eigen vermogen en dat eigen vermogen,

de betrokkenheid bij het leven, is het scheppende vermogen. En dat scheppende trillingsveld, dat is waar een materiewereld een reactie op wordt naar ons toe.

Als alle wezens hier zouden stoppen met scheppen, is het gebeurd.

Zo zwart wit moet ik het nu dus uitleggen.

En iedereen die denkt dat het niet kan, die gelooft in een hogere macht, en niet in het vermogen van zichzelf.

Ik bewaak mijn zone, hier ook in deze wereld.

Met al mijn fouten die ik driedimensionaal ook maak, omdat alles multi interpreteerbaar is.

Maar ik bescherm mijn eigen veld wat ik genereer.

Het is heel erg belangrijk om te beseffen dat de oorspronkelijke werelden, zoals die dus ook in de oude verhalen en boeken staan beschreven, dat het niet op zichzelf staan werelden zijn waar je in terecht kunt komen.

Dat is niet het geval, dat is ook waarom mensen het hier niet kunnen snappen.

Je kunt daar niet in terecht komen, je kunt het alleen in jezelf weer aanzetten. En dat moment in jezelf aangaat, als de vlam, dus het organische deel, zonder geloof in een externe kracht, als dat in jezelf weer aanspringt, dan is de plek waarin je jezelf schept weer toegankelijk.

En dat is de weg terug naar huis, er is niet een grotere kracht die je naar huis toe brengt via een lichtbalk of een lichtstreep.

Het is het eigen zelscheppende vermogen.

Deze beschavingen die dragen dat nog volledig in zich, die zijn dat, en daar bestaat een complete multidimensionale, eigenlijk wel echt fysieke werkelijkheden bestaan daaruit. Die werkelijkheden die bestaan net als hier uit materie, alleen de energie waar die materie uit opgebouwd is, is van een compleet andere orde dan de energie die we hier zien. Hier is als in de energie bekeken een soort uitvinding van iets anders. En waar we vandaan komen, is de energie waar de materie uit bestaat puur levenskracht.

Voelend, luisterend, zachtaardig, vriendelijk en heel stevig, en toch heel soepel.

Deze wereld bezoekt deze wereld. Dan zijn er nog andere visitaties aan deze werkelijkheid. En dat zijn eigenlijk visitaties uit, laat ik het zo zeggen, andere externe opgerichte werkelijkheden, net als deze werkelijkheid zijn er ook heel veel andere realiteiten opgericht. Die realiteiten die zou je ook kunnen zien als matrixen, die hoeven niet allemaal met manipulaties te maken te hebben.

Dat zijn wel opgerichte werelden. Er zijn miljarden van triljarden en miljoenen van miljoenen werelden, die opgericht

zijn door allerlei beschavingen. En die beschavingen die daarin leven, die zijn ook beschavingen die van daaruit ons ook bezoeken hier.

Die zijn er ook.

Het zijn ook hoogstaande ontwikkelde wezens, die niet per se de definitie van wat emoties zijn kunnen voelen.

Maar wel een heel hoog begripsniveau hebben. En vanuit dat enorm grote begripsniveau, buitengewoon correct met de mens om kan gaan. En dat ook niet vanuit hun emoties die zij kennen, die niet voelend zijn zoals wij dat ervaren, maar vanuit hun emoties die zij kennen, ook verdrietig is dat die beschavingen worden weggezet als slechts biologische entiteiten.

En dan heb je nog andere werelden. En die werelden die maak ik maar eventjes in laagjes hier omheen (*tekening op white bord*).

Dat zijn de werelden van de gevallenen.

Dus dat zijn werelden die zijn overgenomen, bestuurd worden door bewustzijn die wil domineren.

Dus de aarde wordt ook bezocht door eigenlijk deelnemers van het aardse plan, van de invasie.

Dus er zijn ook wachter-groepen die de mensheid op aarde bezoeken, als zijnde wij zijn buitenaardse.

Maar die zijn een onderdeel van de grote coalitie die de val van de mensheid, en ook de val van andere beschavingen die daar ook deelgenoot van zijn, om de val daarin als het ware een begeleidend verhaal te geven van nou wij komen nu hier als buitenaardse en wij komen jullie dus helpen en assisteren. Maar deze identificeren zich niet. Ze blijven in nevelen gehuld, ze blijven op de achtergrond, er gebeuren wel dingen door, de indruk wordt gewekt dat we in een prachtige mooie evolutie terechtkomen, in contact komen met andere levensvormen, die veel verder ontwikkeld zijn dan wij, maar deze komen uit het plan waar deze aarde ook in terecht is gekomen.

Dus we hebben eigenlijk te maken met drie verschillende groepen.

Oorspronkelijk bewustzijn, onsterfelijk, eeuwig leven.

Maar een compleet ander bewustzijn dan van wat we hier op de aarde ervaren.

Een deeltje van dat bewustzijn ervaren wij hier binnen die 1%.

Dat zijn de momenten waarin jij voor jezelf weet hoe het zit.

Dat je weer inspiratie door je bloed voelt stroom uit je hart gepompt.

Dat je weet hier gaat het om.

Goh, wat ben ik gelukkiger, wat ben ik in wezen echt gelukkig, wat ben ik een goed mens. Dat je het kunt voelen.

Dat zijn echt momenten die je moet koesteren, denk ik.

Zo voelt het wel om dat zo te zeggen.

Dat moeten we ons zelf ook geven.

Binnen alle trajecten waar we doorheen lopen en de moeilijkheden die er zijn, dat je ook je hand op je hart kunt leggen en zeggen, dat je zegt van goh wat ben ik ook een goed mens.

Heb je dat wel eens over jezelf gezegd?

Ben ik een goed mens?

Ik moet het soms echt gewoon even mezelf uitspreken.

Dat ik het voel.

En ook door de dingen die er allemaal gebeuren.

Het gevoel van, ben ik een goed mens.

En wat houd ik veel van mensen in wezen.

Dat is mijn kern.

Als ik het leven niet kan voelen, kan ik alle andere dingen ook niet doen.

Doe dat alsjeblieft op je eigen manier.

Waarom ben jij hier:

Deze drie verschillende velden is nu de taak om, om wat voor reden je hier ook bent, dat weet ik niet, dat kan ik ook niet weten en dat is ook mijn taak niet.

- **Het kan zijn dat je hier bent gekomen omdat je om verworpen bent.**
- **Het kan zijn dat je hier bent gekomen vanuit een missie vanuit een opgerichte werelden.**
- **Je kunt gigantisch grote alliantie schepen, voertuigen en projecten al voor honderdduizenden jaren bezig was met grote projecten en zelfs in andere werelden woningen en steden hebt gezien waar je van harte welkom bent, waar je ook echt je vrienden hebt.**
- **Het kan zijn dat je vanuit die wereld besloten hebt om hier heen te gaan.**

Er zijn zoveel visitaties en trajecten gaande.

- **Het kan ook zijn dat je vanuit de oorspronkelijke wereld, een van de grotere civilisaties in werelden, een beslissing hebt gemaakt zelf te gaan of dat je in een gevolg vanuit een geometrische invasie ergens daar ten val bent gebracht.**
- **En in een transfiguratie terecht bent gekomen qua vorm en in deze wereld terecht bent gekomen.**

Niemand weet het, laat ik het zo maar zeggen.

Niemand weet het over de anderen althans.

Ik ben blij dat ik daar niet mee belast ben.

Want dat is ook mijn taak niet.

Mijn taak is om te mobiliseren.

Deze drie dingen zijn belangrijk.

Want als je hiernaar kijkt, dan zeg je van goh wat bijzonder dat we dan in zo'n wereld leven die van oorsprong, toen deze wereld onze werkelijkheid die we nu ervaren, van oorsprong, toen het nog niet gevallen was, ook één van deze werelden was.

Een wereld als experiment.

Een wereld die gebouwd is, geassembleerd is, gecreëerd is.

Waar heel veel gebeurd is.

En uiteindelijk is er iets gebeurd wat helemaal uitgeraasd is in deze dimensies.

Er zijn allemaal civilisaties in deze wereld gekomen.

Dit is de 54ste civilisatie die wij nu zijn.

En binnen de mogelijkheden die deze werkelijkheid heeft, is dit ook de laatste.

Wij schrijven hier met elkaar, niet dicteren, dat is iets anders, wij schrijven hier met elkaar andere scenario's en andere mogelijkheden.

Via ons floept het binnen. Via jou floept het binnen. Jij ziet het, je weet het, hier gaat het om. Je zet het uit. Dat is de baken van licht in de oude woorden. En de baken is het feit dat jij als intelligentie, als voelend bewustzijn en dus ook denkend bewustzijn, als een zender het veld informeert.

En dat mensen die vrij worden, die dus niet meer zo vastzitten aan alle systemen, het kan veel vrijer, daar wordt dus heel sterk op gelet dat je dan in een situatie terecht wordt gebracht, en dat doen ze heel voorzichtig [ploep!] Dat je in een situatie wordt gebracht, heel opvallend gebeurt het, het is niet eens ploep, het is taktak... dat je het bijna niet hoort, en dat je vervolgens daarop verder gaat borduren, en dan raak je steeds verder van je kern af. Dat is wat er gebeurt als je hier bewust wordt dat die 1% ook 2% kan zijn.

En dat je je bewust bent, ja maar ik ben helemaal niet 1%, ik voel zo ontzettend veel, ik kan zo ontzettend veel voelen, dat kan ik met mijn hoofd niet eens bevatten, mijn hoofd is niet in staat om dat te snappen, maar wat ik voel is gi-gan-tisch. En dat wat ik hier voel, dat is helemaal geen 1%. Ik kan, ik kán, ik ben, 100%, ook hier, [klap/pats!] hier ook! Krachtig en met souplesse. Daar gaat het om, dat je het ziet, de kracht uit de onderkant van je bewustzijn naar boven halen. En dan zie je ineens van, goh, waarom doe ik dit? Waarom leef ik dit? En dan bedoel ik, waarom leef ik iets wat ik niet voel? Waarom breuk ik de boel niet om?

Ik zei net tegen iemand anders, hier liggen allemaal verschillende planken, en dit wat ik nu ga zeggen zei ik net niet. Maar, waarom zou je de hele dag over één plank lopen? Als je naar het toilet moet, dan loop je toch gewoon daarheen, omdat je voelt dat je daar heen moet. Of ga je dan precies over dat ene plankje lopen omdat je een dwangstoornis hebt? Ja, dat zijn dus dwangstoornissen.

Wat er nu gebeurt, is eigenlijk tegenovergestelde, is dat je, je zou kunnen zeggen, dit is dus de aarde, geïnvaseerd, maar je kunt ook over jezelf zeggen dat je de aarde bent. Zo zou je het kunnen zien. Ik zeg niet dat het precies zo met die woorden is. Als jij jezelf nu hier ziet als, dit bolletje als persoon, dan zou je kunnen zeggen dat een deel van je bewustzijn, zo [*Martijn tekent iets op het bord*], dit deel van je bewustzijn is het bèta, daar hebben we het vorige keer over gehad, dat is je dagelijkse bewustzijn. Daar ben je opgeleid om te denken.
Dat is die ene procent.

Dan heb je dus het theta bewustzijn, dat is het voelende bewustzijn. Zodra je daarin terechtkomt, is het portaal, is de doorgang in frequentie. Het is niet een plek die je kunt bezoeken, het is een verschuiving van je intelligentie.

Dus je gaat in de verbondenheid.

Je voelt ineens dat er tussen jou en andere mensen wel ruimte is, maar die ruimte wordt gevuld door trilling en door de uniekheid van wie die mensen zijn.

Ineens ga je dus dingen beseffen.

Die ruimte die tussen ons aanwezig is, allemaal, naast matrix, ook gevuld wordt door de scheppende krachten van wie die mensen allemaal zijn.

Dus eigenlijk is God tussen ons aanwezig.

Wij verkeren dus eigenlijk in het godsveld van wie wij allemaal gezamenlijk zijn. Wat is het theta bewustzijn?

Het theta bewustzijn is creatief, het voelt, het luistert.

En je zou dat ook kunnen zien als een overeenkomst met wat we hier zo straks gaan benoemen.

En dan heb je dus het delta niveau.

En het delta niveau, dat is de bron.

Dus wat je hier eigenlijk ziet, is een kruising.

Tussen deze wereld, dat is in jou het delta niveau.

Andersom.

Deze wereld, die ene procent, is hier het bèta niveau.

En het theta veld is slechts, en dat is heel wat, het tussenstation.

Waar je altijd doorheen gaat.

Omdat, als je uit het denken weggaat, en de frequentie van je bewustzijn verfijnt, en de taal van het denken vertrekt, en je komt in het voelende intelligentieveld van jezelf, ga je dus door het theta niveau heen.

Die zijn namelijk ook, plat gezegd, de halen van Amenti waarover geschreven wordt.

Die je in allerlei verschillende circuits komt van werelden binnenin jezelf.

En op het moment dat je daar doorheen gaat en je in je delta komt, dan ben je in je oorspronkelijke zelf.

Er zijn dus mensen die denken dat ze 100% oorspronkelijk hier aanwezig zijn, omdat ze die zone van het theta bewustzijn zeggen, de trauma's, de tegenwerkingen te hebben opgelost.

Wat is dat theta bewustzijn?

We hebben het er de vorige keer over gehad.

Is het onbewustzijn, het sub-bewustzijn.

In dat sub-bewustzijn wordt alles opgeslagen, wat in het bèta bewustzijn geen functie heeft.

Dus als je hier opgeleid moet worden in die ene procent, dan wordt alles wat geen 1% is, moet eigenlijk weggeschreven worden, daar heen. Hier zou een soort van verklaring kunnen zijn, waarom de tijd dingen weg slijt. Als iets te lang duurt, wordt het weggeschreven, omdat je het niet meer voelt.

Als jij van het bèta bewustzijn van je derde dimensie denken hier, en ook het derde dimensie voelen, wat programma-voelen eigenlijk is, wat wel echt bij deze wereld hoort, als je naar het delta niveau gaat in jezelf, en dat is waar we het deze ochtend over hebben gehad, dat is het delta niveau in jezelf, waarin je erachter komt, wat ik dus heb gezegd, dat ik niet geïnteresseerd ben, omdat die interesse in elkaar niet daar bestaat, daar bestaat een andere taal, want als je interesse in elkaar hebt, als je geïnteresseerd bent in elkaar, dat is de dualiteit die in deze wereld dus bestaat, als je geïnteresseerd bent hier in elkaar, dan heeft dat direct de betekenis dat je ook gedèsiïnteresseerd kunt zijn in elkaar.

Dat is heel apart om dat zo plat te benoemen, maar ineens ga je dus beseffen dat er een taal is van dualiteit, dus je vindt iets heel mooi, omdat je andere dingen ook afschuwelijk vindt.

Je kunt je dus ontzettend goed voelen, omdat je weet hoe het is om je afschuwelijk te voelen.

Je kunt dus heel geïnteresseerd in iets zijn, doordat je weet dat je totaal geen interesse hebt in de wereld, maar gelukkig is daar dat ene ding wat jouw diepe interesse raakt.

Dat is de taal die niet van ons is.

Die taal is niet van ons.

Wij hebben een andere taal weer in onszelf.

En wat er gebeurt is dat als je uit de bèta naar iets anders gaat stappen in jezelf, dus dat betekent niet de tekening, maar dat betekent eigenlijk dit hè, hop hop... Het gaat om besef, je kunt het niet leren.

Onze bron reageert op besefkracht.

Die besef, ik besef dat ik gewoon heel vaak lieg.

Niet bewust, maar ik zeg eigenlijk zo vaak een onwaarheid.

Ik zie dus die mensen, na vijf diploma-uitreikingen, ik zie ze gewoon verslappen.

Die intentiekracht... er waren twee ondernemers waren hele grote kerels, hele leuke joviale en geïnteresseerde mannen, de leiding van die school zei ook wat fijn dat jullie hier zijn gekomen, en wat een diepe teken van interesse.

Dan gaan er bij mij gelijk mijn oren uit mijn hart open van, ha, niet van hoelang gaat dat duren, maar ha, echte interesse.

Je kon dat zien bij de zesde persoon, want het was heel joviaal van 'hé jonge, gefeliciteerd en wat goed ook dat je bij ons stage hebt gelopen.

Wat goed en wat fijn, lekker dwars altijd jij hé.

Ja, maakt je wel uniek'.

Weet je, dat soort dingen die er gezegd worden.

Maar bij de zesde persoon, vlakke het ergens af, het verdween.

En dat is iets, als je echt verbonden bent met jezelf, dus hoe kun je dat doen?

Door te beseffen waar je scheefloopt.

Je moet dus recht toe, recht aan, jezelf onder de loep nemen.

Daarom geloof ik ook niet in vriendschappen en relaties, in een hele ratte plan, helemaal niks.

Want iedereen gooit elkaar zand in de ogen.

Ja, maar jij, ja, maar jij, ja, nee, ja, maar nou hoef ik je niet meer te zien daag.

Over vriendschappen, hoef ik die leugen niet meer te horen.

Om mijn eigen leugen niet onder ogen te komen. Hoe ik mezelf manifesteer in de vriendschap. Hoe ik omga met de ander, of ga ik überhaupt wel met de ander om?

Dat soort vragen eigenlijk. Dat soort dingen worden allemaal afgesloten via het systeem, wat hier je vriendschap en relatie.

Het is absurd, in de wereld waar wij vandaan komen, kun je niet een vriendschap afsluiten. Het bestaat niet. Er bestaat namelijk ook geen vriendschap.

Het is een hele andere taal waarin we verkeren.

Het is een volledigheid van echt zijn.

En daar zit dus niet iets op wat onaardig kan zijn.

Er zit ook niet iets op wat de één van de ander wil. De autonomie is zo ontzettend heerlijk groot en echt, dat er geen dualiteit is in dat verband. Er kunnen wel vervelende dingen gebeuren, in een bepaald opzicht, maar niet gerelateerd aan wat wij hier vervelend vinden. Dat bestaat daar dus niet. En toch is het een wereld die veel complexer is dan iedereen denkt. Het is een gigantisch complexe die wereld. Als je er eenmaal bent, dan kun je precies voelen, met je eigen denken, kun je voelen wat er allemaal gebeurt om je heen. Nou, dan kom je dus vanuit het bèta bewustzijn hier, naar het delta bewustzijn, op het punt uit van eerlijkheid.

Besef is de grote kracht. Ik moet mij beseffen, me openstellen, voor mezelf, niet voor een ander, voor mezelf, dus jij, voor jezelf, wat ik ben in het moment. Wat is dit? Wat doe ik hier nu? Wat doe ik? Wat betekent deze trilling voor mij? Ben ik dit wel? Klopt het wel, he?

Er zijn mensen die ik al jarenlang ook tegenkom, dat er dingen gebeuren, doelgericht, doelgericht gebeuren er dus dingen onderling, die niet in lijn zijn.

Dus ik heb het over acties naar elkaar toe, niet in lijn zijn met de bron.

Stop dan maar met alles. Ga maar weer terug naar de kerk. Er is maar één echte waarheid, en dat is de waarheid dat je ook echt naar jezelf kijkt. En niet om de kerk nu, maar ik zeg het wel zo, want daar kun je gewoon opnieuw weer steeds instappen, en weer instappen, en weer instappen, en weer opnieuw om vergeving vragen, biechten, et cetera. Van alles kun je doen, maar waar ik vandaan kom, en waar de mensheid vandaan komt, daar is het gewoon alle hands aan dek in je hart. Kom op, en we trekken elkaar er doorheen. We geven geen begrip aan elkaar, we trekken elkaar gewoon doorheen, dat is iets anders. Je hoeft niet te begrijpen

waarom.

Dus wat is hier aan de hand?

Je gaat naar het delta niveau, je maakt een verschuiving van je 3D-denken en je 3D-voelen waarin je zit, dus al je beelden die je hebt in je leven nu op dit moment, dat je voelt, ik moet naar het calibreren van mijn eigen bewustzijn toe, ik moet mij echt kunnen verbinden met wie ik ben.

Vindt de verschuiving van je bewustzijn door de theta-frequentie heen.

Dus er is een soort ademingsmechanisme, dat moet je zo zien, dat **er zijn allemaal verschillende levensvormen in deze wereld is ook een bepaalde trilling ingerichte werkelijkheid, waar deze werkelijkheid uit ontstaat, een bepaalde bandbreedte waar werkelijkheid uit kan antwoorden, elke reactiekracht die een werkelijkheid toont, komt uit een bepaalde bandbreedte van informatie.**

Je kunt het zo zien, dat als jij je bewustzijn naar een ander niveau toe verhuist, als jij je anders gaat voelen, anders gaat ervaren, je krijgt andere waarden, andere gevoelens, andere gedachten, dus je wordt eigenlijk langzaam iemand anders, dan heb je een weg afgelegd, en die weg kun je ook aan de andere kant afleggen, dus je kunt ook vanaf deze kant binnen in jezelf, kun je ook weg reverse engineering in het Engels, kun je achterstevoren afleggen.

Echter, bij de val van het bewustzijn, dus bij de weg die je aflegt, zijn alle trillingsvelden doorgelopen, alle intelligenties zijn daar doorgelopen, en er is een bepaald deel, dat noem je het theta bewustzijn, en er is een bepaald deel die ingericht is, om als je de weg terug, reverse engineering doorgaat, als je het achterstevoren doorloopt, dat je door het theta frequentieveld heen, alle dingen die daar geparkeerd zijn, van je sub-bewustzijn, tegenkomt.

Dus de dingen die je dus nu niet meer weet, maar voor 99% wel jouw bèta realiteiten varen. Hier leef je bèta, hoppa, je voelt en denkt, dat wil ik graag doen, op het moment dat je denkt, ik wil het doen, vertelt iets anders je ook vanbinnen, dat moet ik niet doen. Dat is het veiligheidsmechanisme.

Alles wat je denkt, er loopt iemand voorbij, en je denkt, wat is dat voor een eigenaardige pipo, wat een rare knaap, die ziet er raar uit, is die wel helemaal goed... Die is het pad helemaal kwijt, daar moet je geen ruzie mee maken want die legt je zo het ziekenhuis in.

Dit soort gedachten die dus hier allemaal bestaan, die komen in het bèta bewustzijn, omdat in jouw theta niveau, in je eigen frequentie niveau informatie weggeschreven is, die in dezelfde frequentie zitten als dat wat je buiten jezelf denkt waar te nemen.

Dus je denkt die dingen niet zelf, dat is wat je denkt, omdat je dat signaleert buiten jezelf, maar je denkt die dingen niet zelf, er wordt buiten jezelf iets gezien, je neemt iets waar, waar vanuit het sub-bewustzijn, via een ervaring, dat daar ligt opgeslagen, die informatie naar boven komt, die breekt door de schil heen in het beta, en vervolgens heb je genoeg informatie en brandstof om over die persoon dat te denken.

Maar daarnaast staat iemand anders, en die ziet de persoon ook, en die zegt, nou,

kijk eens naar die alleraardigste persoon, niets mis mee, kijk eens hoe uniek die persoon is, moet je eens kijken wat een mooi gezicht die persoon heeft.

Ja, je ziet toch wel dat die persoon er zo en zo uit ziet.

Nee, dat zie ik niet, ik begrijp wel wat jij bedoelt, maar dat is gewoon de uniekheid van die persoon, een helemaal schoon gevoel, geen projecties, niks, helemaal, wat een mooi mens, kijk eens, ja, inderdaad, oude broek, versleten fietstassen, een vierkant wiel, maar ja, zo is die persoon, dus geen projectie, terwijl die andere persoon, die ziet dus dat, en die informatie, dat zijn geen meningen, **dat zijn helemaal geen meningen, dat zijn informatie die komen uit het theta bewustzijn, ploef.**

Nou, dit is dus waar de mens in de loep zit, dit stuk, dit hebben de Anunnaki, matrixhouders, naar andere invasiemachten ingebracht in ons systeem.

Zij splitsten, eigenlijk is het een soort bipolaire stoornis waar we ons niet echt bewust van zijn, maar zij zijn zich daar heel bewust van, dat het niet een bipolaire stoornis is, maar iets meer dan bipolaire, want wij zijn niet consequent wie we zijn, en daardoor buitengewoon onbetrouwbaar.

Want leg jij je leven in de waagschaal, hier op de aarde, zomaar voor iemand anders, dan kan ze ook ineens tegen mij keren. Dus dit stuk hier, dat theta bewustzijn, dat is de zone waar we dus doorheen gaan.

En hoe kom je nu achter je theta bewustzijn?

Hoe kom je daar nu achter?

Nou, niet door het theta bewustzijn in te duiken, maar gewoon om te zien waar je op dit moment in je leven mee te dealen hebt, wat er zich steeds opnieuw laat zien.

En ik sta hier niet om persoonlijkheids, dat hebben we al eerder allemaal doorgenomen, ik sta hier niet om persoonlijke processen weer opnieuw in te laden enzo, maar je moet je wel bewust van zijn, waarom ik hier sta, is om een stukje zichtbaar, mogelijk zichtbaar te laten worden, dat die persoonlijke dingen die je in je driedimensionale leven meemaakt, en dus ook die vangnetten, dus de blokkades die ervoor zorgen dat je niet door kunt gaan, waar je je dus door laat afremmen, dat die blokkades, die registers opgeschoond worden. Het gaat dus om het besef.

Je moet jezelf zien, je moet jezelf onder ogen komen, en je moet daar dus doorheen stappen.

En wat er gebeurt, is dat dat niet even een stap is van door de theta-niveau heen, want het theta-niveau bestaat uit 188 verschillende potentievelden, die opgedeeld zijn van allerlei, wat wij dus denken te herinneren, zoals wij hier nu leven, uit allerlei delen van ons leven.

Dus wat je in feite al als lichaam ervaart op het moment dat je nog niet geboren bent, dat het lichaam samen balt, en alle secties van tijdlijn-momenten, dus de eerste zes maanden, dan de zesde maand tot aan de dertiende maand, we praten niet over twaalf maanden, en dan komt het vanaf de dertiende

maand tot aan de zevenentwintigste maand, dat is weer een deel, en alles wat daarin gebeurt, dit zijn in de kindergeest van het lichaam, daarvan worden allemaal, door de bipolaire stoornis die erin is gebracht, worden er hele boel bijna alles, wordt weggeschreven aan het theta bewustzijn, bijna alles.

En omdat het ook zo choquerend is voor menselijk baby's lichaam in deze wereld, en ik vind het niet dat ik het zo boud moet zeggen, maar ik ga me ook niet zo buigen in allerlei bochten.

Omdat het voor het mensenlichaam, babylichaam al een hele choquerende werkelijkheid is hier, dat je in feite, puur kosmisch bekijken vanuit daar, dus niet de vrijheid krijgt, maar eigenlijk gewoon direct over allerlei systemen wordt geduwd, afgezien we hebben ook nog DNA-bouwstenen, maar ook het collectieve gedachtenveld van vader en moeder of verzorgers of familie, noem het maar op, is het eigenlijk voor een babylichaam op zich al een enorm groot trauma.

En dat trauma wat een babylichaam ervaart, dus het baby persoonlijkheidje, dat wordt allemaal weggeschreven aan het theta bewustzijn.

Dat is ook zo waarom we zo weinig als menselijk beschaving van onze jeugd weten. Kindertijd, babytijd.

Dat is niet omdat we niet hebben opgelet ofzo, of dat we op ons duim zaten te zuigen en de tijd ging voorbij, want we waren overal bij, dus het is even puur aards bekeken in de tijd en die we zo ogenschijnlijk doorlopen, waren we overal bij.

Het zit allemaal in het onderbewustzijn, dus het zit helemaal vol met 188 verschillende trillingsniveaus, het zijn verdiepingen, het is allemaal trauma en blokkades en regels, die niet per se als je ze zou zien als trauma gezien hoeft te worden, en toch zijn die regels beperkend, en voor het bewustzijn van een vrij wezen is je aan regels houden zeer funest.

Dus het is een trauma, je kunt gitaar spelen en zingen, maar je mag het niet. Het is een ramp, het is een gigantische ramp.

Je kunt zingen als kindje, maar je mag niet van je vader zingen, want je vader zegt hou op met het zingen, ik wil niet dat je zingt.

Dat is een ramp voor een kind, de kracht van de creatie wordt gewoon zo onthoofd. Een kind moet zich kunnen uiten, en dat is eigenlijk wat er hier gebeurt.

Dus het theta bewustzijn is een hele geavanceerde wereld op zich.

Als wij door de niveaus heen zouden gaan, dan zouden we echt in onze theta realiteit komen, dan zijn de hersengolven niet meer bèta, dan zouden

we een enorm creatief vermogen ervaren, een soort diepe ontspanning die heel helder is. Maar als we in de archieven zouden kijken, dan zou je zien, allemachtig wat ligt hier opgeslagen. Hier ligt gewoon 99% van mijn aardse bestaan opgeslagen. En dan klopt je naar bèta toe, en dan zeg je, hé, hier is bijna niks. Hier ben ik alleen maar bezig met allemaal dingen die ik moet denken, en daar ben ik bezig met, daar zie ik de rest van mijn leven, en de dingen die ik niet mocht voelen. Ook de goede dingen die ik niet mocht voelen. Dus niet uitkomen voor je gevoelens. Het is heel heftig.

Dit is dus het portaal van bèta naar delta, dus naar de Bron toe. Want als je hier in dit stuk wil komen, in dit stuk, dat zit dus in jezelf, dan moet je een braveheart zijn. Een lichtdrager van origine. En dat betekent niet dat je moet rebelleren ofzo, maar dat betekent dat je wel moet aantreden.

Vraag: Ik heb nog even een vraag over die theta staat. Als je dat nu van bèta naar delta doet, wat heb je dan precies gedaan tijdens die 4-daagse in Havelte met die oefening?

Martijn: Wat ik heb gedaan tijdens de 4-daagse in Havelte met de oefening. Ik heb niks gedaan, maar wat ik doe is mensen op een bepaalde manier een verbinding kunnen laten leggen met zichzelf.

Vraag: Want dat voelde eerst vanuit die hele diepe fysieke rust en heel wakker zijn, dat je gewoon vanuit het nul veld naar die situaties kijkt, waar beweging in mag komen. Dat is dan toch een andere volgorde dan wat je nu doet hè?

Martijn: Het is precies dezelfde volgorde, alleen hier leg ik de nadruk op waar wij niet omheen lopen, aan de problematiek. Dus wat ik daar heb gedaan, ik weet niet of ik dat zo moet uitdrukken dat ik dat heb gedaan, maar wat ik vooral veel samen met andere mensen probeer bloot te leggen, is dat eerst dingen gemakkelijk zijn, voordat de grote problemen zich aandienen. Dus eerst rustig naar binnen toe, in het niveau van jezelf komen, en daarin een vorm van vriendschap weer kunnen ervaren met jezelf. En ook vanuit die vriendschap weer contact kunnen voelen met het leven. Dus het theta bewustzijn, is zo'n heel groot arsenaal, het is net een soort encyclopedie, met allemaal verschillende niveaus erin. Allemaal verschillende niveaus. **Zeg maar even als je het boek aan de zijkant pakt dat je er 188 pagina's kunt zien, dan zijn er pagina's die heel toegankelijk zijn, dat kun je zo doorheen, dan kun je inzakken, dan kun je zo in je bron terecht komen, ploep. Dat kan. Maar omdat je dan een heel deel van je eigen creatievermogen niet gebruikt, kun je niet vanuit dat bron veld in jezelf, waarin je je goed voelt, kun je niet dit doen Boem! Helemaal open. Want daarvoor heb je al je brandstofcel nodig.** Dus dat is eigenlijk wat ik, ja, ik snap jouw vraag.

Vraag: Want het voelde zo ruimtelijk namelijk. Het is oneindig ruimtelijk. Dat ik dacht nou hier is eigenlijk alles in mogelijk.

Martijn: Juist, en toen zit je hier [gelach]. Dat is wat ik bedoel, want ik ben iemand van de feiten. **Ik zeg gewoon van, oké, daar heb je de bron gevoeld in jezelf, binnen een bepaalde trilling. Ja, als we dan ook over alles gewoon eerlijk zijn, dit**

doen we al duizenden jaren. Het is goed te doen op een bepaald moment. En het is zelfs zo'n dwangstoornis geworden. Een dwang daarnaar dat we dat nodig lijken te hebben om overeind te kunnen blijven. Terwijl dat stuk, dat wat er dus heel fijn, het is juist... daarom ik neem met mijn eigen woorden en stilte moment neem ik het gewoon samen met elkaar door. Rustig. Zodat iedereen die route kan voelen in zichzelf. Want je moet ook in die zachtheid van jezelf, en dat omkeerveld in je zelf komt, dat je voelt van wauw. Dus het is.. de ruimte ontstaat in jezelf. Daar moet ook weer contact mee komen om je daar weer vertrouwd in te kunnen voelen in jezelf. Goh ik heb deze verdieping ook in mezelf, dit is een wereld op zich. Maar die ervaring leidt niet tot... uiteindelijk zitten we nog steeds hier. En ik zeg niet dat ik daarmee een doel heb van dat alles moet wijken dat we dus hier niet meer zitten. Maar ja, dat is wel gewoon wat er is gebeurd. En dat is ook wel de tegenovergestelde terugweg eigenlijk naar wie je bent. Met je grote uniform en je prachtige mooie vorm als wezen. Dat je weer helemaal jezelf kunt voelen en je hele leven kunt uitrollen. En alles kunt doen waarvan je hier op de aarde fantaseert en dat je weer thuiskomt.

Vraag: Toen je over de linkerkant van het blad sprak, links voor ons dus, zei je dat zowel vanuit het koninkrijk als vanuit de opgerichte werelden deze wereld wordt bezocht. En ik voel bepaalde resonantie met vanuit de opgerichte werelden deze wereld bezoeken. En ik vroeg mij dan af, werkt dat dan ook op dezelfde manier? Hoe zit dat dan met de bron in mezelf als ik me daarmee verbind?

Martijn: Dat werkt eigenlijk allemaal op dezelfde manier.

Op het moment dat je in een wereld als hier komt, zijn er heel veel wegen hiernaartoe. Een trilling in mogelijkheden waar je doorheen gaat.

Op het moment dat je met je bewustzijn naar het vibratieveld toe gaat van deze wereld, en deze wereld in feite vat krijgt op jouw bewustzijn, want dat is wat er gebeurt.

Dus je bent in feite, ben je niet eens in deze wereld.

Je bent op de plek waar het gebeurt.

Waar je (...?) stap maakt, of waarin er iets gebeurt waar je niets zelf voor kiest. Maar de weg is hetzelfde, je maakt hetzelfde mee.

Je gaat door hetzelfde circuit heen, waarin je bewustzijn begint te vergeten. En de route terug is altijd hetzelfde.

Maar ik kan niet zeggen dat het bij ons allemaal hetzelfde is in een vorm.

Want jij moet luisteren op jouw manier naar wat de gouden vonk is in jouw bestaan. En als je daar met je bewustzijn in gaat, en je gaat je leven daardoor hervormen, want dat is wat nodig is, we hebben constante hervorming nodig. De hervormde kerk in jezelf, dat je dus constant jezelf opnieuw moet afstemmen op wie je nu bent. En niet op wat je drie jaar geleden hebt afgesproken om te bereiken en daar nu blij in bent dat je dat bereikt hebt. Want je hebt niks bereikt. Het enige wat je bereikt hebt is dat je iets meer van jezelf bent gaan voelen. Maar de weg daarin is nog wel uniek. Maar de kern is hetzelfde, dat je luistert naar die lichtvonk in jezelf.

Vraag: Dankjewel, want ik vind het soms verwarrend. Ik hoor jou spreken met het Koninkrijk, en dan moet ik mij n eigen versie daarin...

Martijn: Zeker, en jij bent ook de enige die dat weet. Dus daar moet je je ook echt in afstemmen voor jezelf. Want dat is ook **deze wereld, die is bewust zo geënceneerd dat alles in tegenspraak is met elkaar.**

Want als jij een andere route hebt in je gevoel daarin, om het te doen, zeg maar, dan is dat dus de route die jij moet uitvoeren. En als je het op een manier doet, die bijvoorbeeld mij niet wel gevallen is, dan ga ik daar natuurlijk wat over zeggen van dat doe jij helemaal niet goed. Je bent helemaal met het verkeerde bezig, op dat moment heb je een dispuut. Terwijl dat juist niet nodig is, want ik kan zeggen alleen maar van, wat ben jij een ontzettend goede mensenkracht in mijn werkelijkheid, dat jij zo die vonk van jezelf luistert. Dan kan ik alleen maar heel dankbaar en blij over zijn.

Vraag: Ik had hier een vraagje die hier misschien wel op aansluit. **Je had het net over de Anunnaki. En dat we hier nog steeds zijn, maar op mijn gevoel zijn we hier juist, omdat die poort, zeg maar, ja, voor mijn gevoel is de doorgang hier. Juist naar de Koninkrijken. Dus dat wilde ik, ja, even met jullie delen.**

Martijn: Het gaat om jou.

Vraag: **Het is precies andersom.**

Martijn: Het gaat echt om jou. Dus als een verwijdering is naar een tekening of naar iets anders. Het zit in ons.

Zij (*annunaki*) zitten ook in ons.

Zij bewegen door ons heen.

Het zijn hele zeer intelligente informatiecreators.

Niet scheppers.

Zij creëren informatie.

En die gaat door ons heen, het klopt wat je zegt, natuurlijk. Het zit in je. Het is hier. In dit moment.

Vraag: Het is hier te doen?

Martijn: ja.

Vraag: **Kan het zo zijn dat je vanaf het bèta bewustzijn meteen in de Bron komt?**

Martijn: Ja.

Vraag: Dat je dat theta overstaat?

Martijn: Ja.

Vraag: Want dat is soms wel jammer.

Martijn: Wat is jammer?

Vraag: **Ja dan kun je ook je trauma's niet oplossen als je je nog steeds niet voelt.**

Martijn: **Nou ja, weet je je kunt de trauma's ook niet oplossen. Je kunt ze bezoeken. En fors ook. En dat is ook belangrijk. Als je dan ziet in de wereld waarin je nu leeft, waar je mee te maken hebt, ik noem het zo, de diepste**

angsten die je misschien overvallen. Misschien heb je wel nachten dat je niet prettig voelt. Of onzekerheden door de dag. Misschien loop je met grote vraagtekens rond. Of zijn er allerlei andere dingen aan de hand.

Of heb je het idee dat je heel dringend dingen moet doen om er iets van te maken in het leven. En dan focus je jezelf daar helemaal op en dan is het ook goed. Maar het heeft niet echt te maken met de diepste kant van jezelf.

Je hoeft het niet op te lossen.

Je moet er bewustzijdsmeesterschap over gaan ervaren in jezelf. En dat kun je alleen ervaren door eerlijk te zijn en te zien van goh, ik beweeg mij heel veel vrijer in dit stuk dan voorheen. En is het nou omdat ik het begrijp wat het is?

Dat ik het weg kan verklaren?

Of is het dat ik het zo heb doorvoelt dat er geen besturing meer over mij heen loopt?

En dat laatste, dat is het echt bezoeken van die angsten.

Vraag: Dus het is niet belangrijk dat je ze bezoekt. Als je je gewoon goed kan voelen en je blijft daarin, dan heb je dat eigenlijk ook een stuk in jezelf opgelost.

Martijn: Wat bedoel jij met bezoeken?

Vraag: Dat weet ik dus niet.

Martijn: Dan gaat het gesprek niet verder (gelach). Probeer eens uit te leggen wat zie jij daarbij? Als je zegt van het bezoeken van een trauma, probeer het eens op jouw eigen manier in vorm te geven.

Vraag: Ik denk dat er dingen in mij zitten waar ik geen weet van heb. Maar doordat ik in mijn Bron zit, denk ik dat ik daarin zit, omdat ik me goed voel. En dat ik een stukje niet zie/vindt (emotioneel).

Martijn: Nu doe je het. Dit is het stukje wat je niet kunt bezoeken. Omdat je het niet weet met je mind, maar door te beseffen, is de verbinding daar, van het kwantumveld en voel je het. En dat wat je nu voelt, geef ik geen betekenis, maar het wordt ervaren. En op het moment dat het ervaren wordt en er van die prachtige tranen van jou over je wangen rollen is de waarheid hier. En wordt het stuk weer heel. En is nu ook in verbinding met jezelf. Dit is ook de plek waar we elkaar als mensheid dus vertrappen. Elkaar de pas afsteken, afsnijden, elkaar niet mogen laten uitspreken. Soms heb je het idee dat je daar naar toe kan. En vooral therapeuten denken dat.

Vraag: Nou ja dat wilde ik zeggen, dat ik de plank misla, doordat ik toch niet in die Bron zit en de gedachte heb dat ik er misschien wel zit.

Martijn: Mag ik je meenemen hierheen? Deze wereld niet hier. Dit in jezelf. Kom maar (*lange stilte*). Het is voor ons allemaal, in ons leven waarin we nu staan en de zuiverheid in onszelf, mijn bestaan in calibratie brengen, met je aller diepste zuivere zijn. Bestaat er zoiets als de verkeerde weg, nee voor mij niet. Het zijn allemaal routes. Maar ik kan dus ook zien, met mijn eigen hart en mijn eigen ogen, kan ik zien of de route die ik neem een omweg is of niet. En de omwegen weghalen haalt ook een hoop driedimensionale avontuur en model weg in je leven.

En dan voelen we onze pijn. Als ik routes weghaal die mij afleiden en die eigenlijk gewoon niet nodig zijn voor mij, want ik kan me gewoon verbeelden met mezelf, van wie ik ben, ik hoef het helemaal niet een vol leven te hebben met allemaal problemen. Dat heb ik helemaal niet nodig. Ik kan gewoon saai anderhalf uur uit de auto zitten staren naar de zon. Dat is voor mij prachtig. Want dan voel ik mezelf ontvouwen. Maar ik kan ook anderhalve uur of een uur en een kwartier over allerlei problemen praten. Dus nu zit ik te navigeren met mijn bewustzijn tussen allerlei verschillende informatievelden. Ik kan dus navigeren in het veld waarin allerlei problemen liggen. Daar is het lichaam buitengewoon door op de hoogte gebracht.

Bèta heeft flink zijn werk gedaan.

Daar kan ik echt op door werken.

Blijf ik dat ook doen, is niks mis mee, maar dan zit ik ook in de gevolgfrequentie, eigenlijk is dat trillingsveld van matrixveld van, in dit geval zijn dat de draconische insertie groepen.

Dus dan ben ik in feite alleen maar bezig met de gedachten door me heen te zetten, die voor mij is geassembleerd om mij daar te laten zijn. Terwijl ik weet toch wat ik daar heb. Ik weet toch wat ik voel. Waarom, hoe komt het nou dat als ik dit kan voelen, dat ik steeds hierover praat? Hoe kan dat? Ik zeg het niet uit verklaring, we leggen op dit moment een heel groot bewustzijn met elkaar aan, door dit gewoon te benoemen. Dit schoont ons op een bepaalde manier ook mogelijk op. Ik kan het niet boud beweren, dus dit is mogelijk voor mij. Maar ik weet dat het ook echt gebeurt. Waarom moet ik het hierover hebben?

Ik kwam een paar weken geleden iemand tegen, en die begon gelijk hier over (*bèta*), ik zei ho, stop. Stop.

(Martijn verteld een verhaal over een vriend van vroeger die hij tegenkwam)

Jouw bewustzijn is de interface. Jouw bewustzijn is de interface. Ik heb hem niet die ruimte gegeven. Ik heb hem gezegd, je mag altijd hierover (*beta*) praten op dit moment, maar je hebt ook de keuze om daarover (*Bron*) te praten. Wat voor leven zou je nou werkelijk van binnen voel je wat je wil? En toen ging het dus los, hè? Ik sprak hem aan op de bron, ik zei tegen hem, remember your truth, die je echt weet. Luister.

Vraag: Is dat nu wat zij net heeft gedaan? (*Zij is een reverentie naar de persoon die eerder de vraag openlegde over dat ze dacht dat ze in de Bron zat maar misschien alleen maar dacht*). Want zij doet het, en wij op de rij erachter beginnen allemaal te stuipen, te huilen, te geeuwen, wat een effect dat heeft op iemand anders, helemaal zonder woorden. Dus is het goed dat wij elkaar daar ook mee houden?

Martijn: Dit zijn de reacties. Als wij onszelf openen, word ik wel eens moe van al dat gepraat? Nee, ik word wel moe van mijn eigen stem, dat is iets heel anders. Door de waarheid uit te spreken, en te zeggen hoe, te voelen wat er gebeurt, gaat onmiddellijk dat organische spiraal in lagen, Boem! Aan. Het is een lichtveld dat aangaat. Het is een lichtveld, en dat voel je. Sterker nog, er is een tijd geweest, en die is nu weer terugkerend dat mensen elkaar de weg wezen naar het licht. Naar de wereld waar je vandaan komt. Een echte werkelijke wereld, die feitelijk is, om er voor elkaar te zijn. Jarenlang praat ik erover. Al vanaf klein jongetje praat ik erover, wees goed voor elkaar. En ik heb ook allemaal fouten gemaakt, dat ik ook

als jongetje dingen meemaakte, dat ik het heel vervelend vond, dat wat iemand deed, dat ik dan die persoon, ik weet niet eens precies wat, want het ging meer in mezelf. Ik heb nooit iets gedaan, maar in gedachten wel. Ik dacht van, ga alsjeblieft weg man. Ik weet nog een jongen op school, een lagere school, die altijd iedereen van het klimrek afduwde. En ik dacht van, wat moet jij op deze schoolman? Wat doe je hier? Maar dat was dan een besef niet met die gedachten, maar het was meer een gevoel. Terwijl ik ook voelde, dat die jongen heel erg hulp, assistentie nodig had. Om juist, in plaats van dat, juist echte vriendschappen te voelen. Dus ik ken dat natuurlijk ook. Het is logisch, ik leeft ook in deze wereld hier. Dus je helpt elkaar om iets te voelen. En je kunt dat ook opsnuiven van elkaar. Als iemand anders het moeilijk heeft, of iemand voelt emotie, dan kun je die waardering en die liefde voor de ander, en de aandacht die je hebt, die kun je ook tot je nemen. Je kunt ook, als je een gedachte hebt, kun je ook die gedachte zeggen, het kan gewoon aan de kant. Dit is zo mooi, dat ik eigenlijk mezelf niet mag voelen, doordat iemand anders in die zuiverheid verkeert.

Ik heb vroeger, toen ik 23 was, een keer een meerdaags seminar bijgenomen met andere mensen. Dat heb ik drie keer gedaan, dat is heel bijzonder. Het was een bijeenkomst met mensen die allemaal, er was een afspraak, dat degene die emotioneel wordt, dat was niet over de rug van de persoon besloten, maar met elkaar, degene die emotioneel wordt, verdriet heeft, of iets anders, die zegt het. Dus je moet het wel zelf aangeven. En dan gaat de rest van de groep mensen, gaat die persoon optillen, wiegend. Nou, dat waren echt fantastische dagen. Dat waren doorbraken in de derde dimensie, van die persoon die helemaal dichtslibt was, van pijn en woede, of helemaal versteend was, geen emoties kon voelen. Dat kennen we allemaal, de momenten kunnen ervaren dat er geen emoties kunnen zijn. Dat is echt absurd. Fantastische momenten om te merken dat dat dus dicht kan staan, dat het gewoon uit kan staan. Dat er iets anders is.

En dan pakten wij met elkaar die persoon op, dat noemen we dan wiegen, en gingen die persoon wiegen. Met een groep van twintig mensen. En dan was er iemand anders, die deed daar heel zachtjes muziek bij. En dan was het huilen, en huilen, en lachen, en schreeuwen, en niets, en stilte. Maar daar genoten wij, zogezegd, ook van. Omdat we ook voelden we wiegen ook onszelf. Want we zijn één grote familie met elkaar. Één grote familie. En ik voelde ook, door daarbij te zijn, dat ik mezelf ook wiegde. En toen kwam ook het moment dat ik ook dus gewiegd werd. En toen vond ik het helemaal niet nodig. Want ik had het idee, vanuit mijn gevoel aan de binnenkant, van ja, jullie kunnen mij niet wiegen vanuit wie ik ben. Maar dat was een mistake. Goh, wat was dat voor fijn moment zeg. Ik kreeg het helemaal heet vanbinnen. Ik werd helemaal loei en loei heet. Ik werd gedraagt door allemaal hele fijne armen om me heen. Die tilden mij zo op. En ik werd heen en weer gewiegd. En ik werd loei en loei heet. En heel zachtjes ging ik zo heen en weer. En mijn hele lichaam begon te borrelen en toen weer helemaal koud, steenkoud. En echt als beton. En hop, weer helemaal heet. Ging helemaal zo door me heen. Dat was een hele mooie ervaring. Want natuurlijk, omdat dit lichaam ook al die programmeringen kent. Dat was echt fantastisch. Dus daar was ik dus, vanuit wie ik ben, de dwarsligger, bijna de dwarsligger van die ervaring. Dus ik weet echt wel hoe het is om iets te willen blokkeren. Maar ik wilde het niet blokkeren. Ik ervoer het niet als nodig. Maar het was fout, want mijn lichaam en de coderingen van waar dit avatar door gecontroleerd werd, had het wel nodig om dat te kunnen voelen. En daarom ben ik dus geen guru, maar gewoon een deelnemer.

Vraag: [niet goed hoorbaar, iemand verteld over problemen en geen hulp gehad te hebben]

Martijn: Maar dat zijn twee verschillende velden.

Vraag: [niet goed hoorbaar]

Martijn: Die vraag die jij nu stelt tussendoor nu zo even van waarom ben ik dan hier? Ja. Wat is dat voor iets, die vraag?

Vraag: [niet goed hoorbaar]

Martijn: Kijk, ik ben veel psycholoog. Ik denk dat de vraag die je stelt... Ik vind het mooi dat je die vraag stelt. Want het zijn trillen die allemaal bij ons kunnen oppoffen. Van, wat doe ik hier in vredesnaam in deze werkelijkheid? Of, oh, wat doe ik hier? Maar het is wel een hele mooie werkelijkheid. Dat hangt ook af van hoe je je voelt natuurlijk. Maar die vraag die jij stelt, dat gaat niet om jou hoor. Ik maak het gewoon eventjes naar ons allemaal toe. Wat is dat eigenlijk voor iets, die vraag? Kun je signaleren, dus, jij, kun je signaleren wat een arsenaal aan bibliotheek kennis erachter die vraagt ligt die daarop wil springen? Ik ga dus niet mee in de gesprekken. Ik spreek vanuit mijn oorsprong. Dus ik ben, met mijn valt wat dat betreft maar één richting uit te gaan. En dat is de richting die ik ben. En dat hoeft niet de juiste richting te zijn. Maar vanaf daaruit navigeer ik. Kun je signaleren en registreren, gevoelsmatig en ook met je intelligentie, dat als je zo'n vraag neerlegt in jezelf, wat doe ik hier? Wat kom ik hier doen? Dat op basis van die vraag, dus dat is een trillingsveld dat gegenereerd wordt... Dat daar hele arsenalen bibliotheken op kunnen gaan regelen.

Vraag: Maar van welke kant dan?

Martijn: Van de verkeerde kant. Dus wat ik bedoel is van waarom ik dit doe, is dus niet om jou. Ik doe dit omdat het systeemvragen zijn die niets te maken hebben met wie je bent. Terwijl het een conflict lijkt, omdat het een hele essentiële vraag is. Maar wat gebeurt er bij zo'n vraag? Is dat de vraag die uit je voorkomt, die komt uit mij voort, dus ik had het heel moeilijk in mijn leven... Dan kan ik die vraag stellen als een soort verantwoordelijkheid... Ik doe een appèl op de verantwoordelijkheid van wie er dan ook dit heeft gedaan, waarom ik hier ben. Dit is het afpellen, het gaat dus nogmaals om het afpellen. Dit dus wat wij nu dus in taal nu doorspreken, is allemaal gerelateerd aan hap hier (*Martijn kletst op het schrijf bord, wijst mogelijk bèta aan als zijnde 'hier'*). Je hoeft mij niet te geloven, nooit. Maar de vraag van waarom ben ik hier, hoe komt het dat ik hier ben, waarom is dit, die staat hier op het bord. En dat is namelijk ook wat ik open leg.

Ik leg open dat er niet per se een reden moet zijn waarom je hier bent. Maar dat er een groot scala aan mogelijkheden zijn, wat er gebeurd zou kunnen zijn, en dat de feiten, dus we blijven uit spiritualiteit weg en uit alle frequentie velden die daar proberen een betekenis aan te geven, dus dat je die kant uitgaat, in plaats van hier, die proberen aan te sluiten op wat nu de **reden is waarom ik hier ben. Maar dat weet ik niet. Maar ik weet wel, uit de kant van fysica, dat mijn menselijke aandacht een trilling informatie is. Een informatieveld koerswijziging tewerkstelt.**

En mijn aandacht is hier op de aarde minimaal geworden. Want er kunnen maar vijf mensen uitgereikt worden met dezelfde hoeveelheid liefde voor het diploma, maar

de zesde is het voorbij.

Dus er is iets wat te maken heeft daarmee. En dat is wat je te doen hebt. Dus je verantwoording, de verantwoording die ik heb, dat ik een heel zwaar leven heb, waarin ik heel goed voor mezelf moet zorgen, en eigenlijk bijna nooit iemand kan ontmoeten, om allerlei redenen, die verantwoording draag ik. Die kan ik niet bij andere mensen neerleggen. Daar kan ik dus een jaar lang over mopperen. Ik kan daar dus tien jaar over mopperen. Ik kan een bunker gaan bouwen om onder de grond te zitten. Ik kan van alles zijn, van de pijn die ik ervaar, die ik kan ervaren, en de dingen die er allemaal om me heen en door me heen gebeuren, die kan ik allemaal opnoemen. Kan ik ook heel boos om worden, maar dat speelt allemaal af in deze bandbreedte hier. Dus ik moet de verantwoording nemen, daar ben ik ook in getraind. Bewust voordat ik hier kwam, heb ik hele zware training gehad op het gebied van kennis maken met hoe de parasieten beginnen te draaien, hoe de frequentie velden, en hoe andere mensen mij zullen proberen bij te stellen, dat ik weer een beetje normaal word binnen een alternatief nieuwe spirituele orde, die dan niet spiritueel is, maar wel goed begrip wordt. En ik weiger, dat doe ik niet, want ik ben wie ik ben. Dus ik moet de verantwoording nemen en zeggen van, het gaat niet hierover. En wat ik hier ervaar, is wel waar. **De pijn die jij ervaart, zijn zo waar als het maar kan zijn. De weg die je hebt gelopen, is wel waar als het maar is. Nu komt het grote kwantum fysische aspect, dat is de **schepperkracht. Ik moet mijn aandacht, compleet, helemaal uit dat circuit van wat allemaal gebeurd is, wat in feite een externe realiteit is, die moet ik helemaal compleet terughalen naar mezelf.****

Terug, terug, en dan komt die hier, en dan sta ik weer hier. Hier sta ik, de onsterfelijke overwinnaar van mezelf. Niemand heerst over mij. Hier moet ik op terugkomen. En ik kan het ook zeggen, omdat ik verschrikkelijke pijnen ken. Ik ken heel grote pijnen. Hele grote pijnen. Zeer zware pijnen. Ik word ongelooflijk zwaar belast, wat ik ook echt fysiek voel. Hele zware pijnen. En toch sta ik, iedere keer weer, sta ik weer in mezelf. Ik hoef me niet te verbinden met jou. Ik hoef niet lid te worden voor jou. Ik hoef niet bij je op dagen te komen. Ik moet dit zelf doen. Hier sta ik, hier ben ik, en dan ga ik in de verantwoording van mezelf staan. Wat is nou jouw diepste kracht? Dat ik van mensen hou. Boem, gaat het dwars door alles heen. Door iedereen gaat mijn gevoel heen. Ook de mensen die me de hoofd afhakten. Hier ben ik. Ik ben je broer. Ook als ik het je nu niet op de manier laat zien zoals jij denkt dat het moet. Maar hier ben ik. En dan ben ik in mijn kern, en dan ga ik terug vanuit dat stuk kijken naar wat ik kan creëren, genereren energie, kan creëren. En dat betekent dat ik dicht bij mezelf kan komen. En dat ik terug moet gaan naar de verbondenheid en ook de goede dingen die de mensen moet zien. Dus ik moet sterk voor koers wijzigen. En dat is mijn verantwoording die ik heb. Mensen in deze wereld, en daar kan ik zelf misschien best wel bij horen in mijn voorbeeld, wat absoluut in de werkelijkheid niet het geval is, kan dus oeverloos blijven herhalen van wat er niet goed is. Omdat het maar zo waar is als dat het is. Maar er komt een moment, dan moet ik in de verantwoording van mezelf gaan staan. En dan moet ik zeggen, dit gesprek. Dit gesprek van de vorm waarin het nu zich afspeelt. Mijn gedachten, mijn lichaam, mijn handelingen, mijn uitspraken, mijn gevoelens. Dit gesprek komt tot een einde en het einde wordt nu ingeluid. En dan wordt de grote gong geslagen en dan ben ik totaal ontredderd en ik weet niet meer hoe het zit. Ik heb geen idee, ik weet niet waar ik heen moet, maar ik weet wel, ik neem nu de verantwoording. Hier ben ik en ik sta met mijn

volledige licht van mijn eigen vrije keus. Want dat is mijn keus. Mijn keus is dat het hier stopt.

En daar komt de Christuskracht tot leven... en dan gaan de bloemen draaien door de velden heen. En als ik daar dan helemaal van door draai, emotioneel, dan is dat maar zover. Dat is een pure wassing in je lichaam en daar is die. En als ik daar dan in totale verstillings terecht kom, kom ik in totale verstillings terecht. Ieder op zijn eigen manier. Maar de verantwoording is dat ik moet stoppen volgzzaam te zijn aan datgene wat uitgehold is in de mind. En slechts alleen maar door de uitholling van de mind wordt het steeds opnieuw gereproduceerd. En dat is waar we op aarde allemaal in meer of minder mate mee te maken hebben. Het belet ons te zijn in de bron. Dus wat wij moeten doen is goed kijken van licht het antwoord eigenlijk wel beschikbaar in dit veld wat ik nu ben? Licht het antwoord van een ander leven... een gezond leven... een leven van de betekenis. Al zou het maar een jaar duren. Teken ik gelijk voor.

Een leven van vervulling. Een leven van echtheid. Licht dat antwoord, dat scenario, door elkaar heen. Licht dat wel beschikbaar in mijn oude gedachtesysteem? In mijn oude bewustzijnsysteem. En dan moet ik niet gaan nadenken, ja maar hoe kom ik daarin terecht? Maar dan is het meer de opdracht van ik moet eruit. En wel zo gauw mogelijk, en desnoods via de achterdeur dat niemand het ziet. Maar eruit ga ik, en dan loop ik wel op een andere manier ergens anders heen. Dat is de route, dé route om in het licht te komen van vrije geestelijke evolutie, scheppende kracht van jezelf. En daar ook tijdlijn in te ervaren die al klaarliggen. Het betekent dat je de verantwoording moet nemen in wat je zelf denkt, in wat je zelf doet.

En je moet jezelf doorzagen, want verwacht niet dat een ander het doet, anders had ik je tien jaar geleden al doorgezaagd.

Want wat is hier aan de hand? We nemen de verantwoording voor het voelende deel van onszelf, die nemen we niet. We zitten heel veel in andere trajecten. En ik zeg het je gewoon, jij bent die kracht.

Jij bent de almachtige schepper, het licht van oorsprong, in een vorm van nu hier als persoon, die in een experiment, doolhof, nu deze werkelijkheid ervaart. Maar dat doolhof bestaat uit ontzettend veel scenario's. En jij hebt het vermogen om in dit moment niet te praten over hoe het is om wakker te worden met pijn, maar jij hebt het vermogen om hier te praten over hoe gezond je bent, hoe levendig je bent, hoe de cellen genereren en de kracht van de natuur in jezelf tevoorschijn komt. En dan kun je voelen in dit moment dat je heel bent, dat je schoon bent, en dat je ook andere mensen zelfs kunt assisteren om weer tot herstel te komen in zichzelf. Dat is de kracht. En dat valt niet aan de tornen, wel aan de manier van hoe ik het hier zeg, maar niet aan de kern. Wij moeten ophouden die route in te nemen van herhaling op herhaling, terwijl dat best wel legitiem is om te doen, want iedere keer heb je er weer mee te maken.

Totdat iemand zegt, stop, dit is je besluitvaardigheid. Dit is de staf van het hart waarin je kunt zeggen, hier sta ik op, ik zie het, ik weet dat mijn geheugen het allemaal kent, ik weet dat het moeilijke momenten zijn, maar ik ga naar een andere koers. Dus je moet dat stukje waar het echt over gaat, dus dit, dit moet je uitknippen zo, knip knip knip knip, dat is het bos en het rehabilitatiecentrum, waarin allemaal mensen bij je komt die heerlijk lekker helemaal schoon worden, helemaal in geluk gezonde dingen eten, fijne kruiden tot zich nemen, prachtig schoon water drinken, waarin het leven weer wordt gevoeld door het lichaam dat je

in huilen uitbarst van geluk, levensenergie, dit moet je uitknippen en dat moet je in je hart halen. En ook in je beeld plaatsen, dit is waar het om gaat. En als al die andere stukken die er annex aan lijken te zijn, die er allemaal omheen draaien, niet worden weggeknipt, en dat wegknippen kan je zo ook echt zo doen, maar het is je bewustzijn die dat doet. Als je je bewustzijn niet inzet en je laat het constant gebeuren, dan moet je op een gegeven moment terug naar de oorsprong, vanuit dat stuk bewustzijn gewoon zeggen, **ik doe gewoon niet wie ik ben.**

Het lijkt wel alsof ik verslaafd ben aan de herhaling. Nou, van harte gefeliciteerd. Dit is de verdieping waar je non-stop in herhaling kan zitten. En het is helemaal niet nodig. Het gaat om bevrijding van het diepste bewustzijnswezen wie we zijn. En dat betekent ook dat we heel erg op onszelf moeten letten. Dus alle haakjes moeten weer weg, met andere mensen waar we allemaal mee verbonden zijn, waar het voor ons niet om gaat.

De echte verbinding in deze wereld bestaat als mensen zich allemaal terugtrekken, en wat er overblijft is zuiver verbinding. En de rest is bemoeienis.

Martijn: En je bent gezond

Antwoord: Dat geloofd ik niet (*rest niet hoorbaar*)

Martijn: Deze reactie is niet wat jij doet, dat is wat het systeem doet. Dat zijn de parasieten.

Die parasieten, dat zijn hele geavanceerde lagen van intelligentie, die laten ons razendsnel dingen ook denken en zeggen.

En het is een pertinente onwaarheid. Daar wordt het niet gedaan. Hier doe je dat wel. En doordat we dat doen, herhalen wij constant het script, constant, en het is steeds hetzelfde script, en het krijgt steeds een iets andere vorm, en zo bestaat er dus een tijdlijn waar geen evolutie in plaats vindt. Dus dit is een sessie van ons allemaal. En het is diepgaand hoor, ik vind het zelf ook een diepgaande reis hier op aarde. Echt, ik vind het een hele magnifieke diepgaande reis. Om steeds weer de vinger te leggen bij jezelf, van wat is de waarde van dit moment? En om te ontdekken dat je ook gewoon weg kan zijn. Dat die weer terugkeert doordat je het jezelf durft te bevragen. Van wat is de waarde van dit moment? Oh, het lijkt wel alsof er helemaal geen waarde in het moment zit, gewoon, en dan gaat het weer aan.

Het kalibreren met je thuisbron, hier binnenin, kalibreren met je thuiswereld, rechtstreeks door de dimensies heen, in je eigen dimensie, want dat is waar het zit, in je eigen frequentie, daarheen naar binnen toe, betekent ook absoluut eerlijk zijn, hier, niet in nevelen gehuld zijn, niet doen.

(Martijn verteld over een vriend van vroeger die met levensthema's zat)

Het gaat er niet om wat je bent in het beeld, het gaat erom wat je bent wat je voelt. En als jij mensen om je heen hebt, in jouw werkelijkheid, die jou daarin niet kunnen voelen, of die jou daarin niet kunnen zien, ook gewoon, dat het fijn is met jou, dan zijn die mensen gewoon anders dan jij, dus in onze taal, een andere frequentie van intelligentie. Maar dan moet je voor jezelf ook afvragen van, goh, moet ik mezelf zo pijn hebben? Dan mag je dat gewoon los laten hangen. Want dat is de vrije wil. Je mag, en zo hoort het ook, dat je jezelf ontknoopt uit belasting,

dat je jezelf ontknoopt uit dichtgetrokken dingen die verboden zijn. Het gaat om het openleggen van je gevoel. Dus het zit hem in, ik noem het het uitwisselingsprogramma van een realiteitsschijf. Er zijn allemaal verschillende schijven en werkelijkheden, reacties op ons dat reageert op de leugen of op de waarheid wie je bent. En we hoeven ons daar helemaal niet voor te schamen.

Vraag: Martijn, je doet dat nu geweldig goed, en toch heb je pijn, word je belaagd, krijg je al die dingen, het is moeilijk om relaties te hebben. Dus ja, is er nog hoop voor ons? (Gelach)

Martijn: Is het gewoon niet heel eenvoudig dat als je zo'n wereld als hier leeft, dat je ook collectieve pijn voelt, en dat je ook je eigen liefde die je voelt, die je niet volledig kan uitrollen, dat dat de verdrukking die je daarbij ervaart, dat je daardoor je aan een kruis gespijkerd voelt... zo nu en dan, in meer of minder mate, is dat niet wat we hier zien als degene die aan het kruis hangt, het lijden, het lijden van dat je niet werkelijk luistert naar wie jezelf bent, en daarnaast ook te beseffen dat je tot een bepaalde gradatie van procenten, dus van frequentie, hier met invloedselden te maken hebt, die een grotere invloed hebben dan de werkelijkheid die jij scheidt. Dus het is het botsen van verschillende velden door je heen, het ombuigen, dus dat gedachten van iemand in aanraking komt met jouw Koninkrijke oprechte zorgzaamheid, dat je iemand ziet twifelen in het gezicht van wat moet ik hiermee doen... Dus dat je kunt zien dat die persoon een deel in het programma zit van het denken van wat ook niet van hemzelf is, of dat die persoon zo veel liefde en aandacht van je krijgt dat die persoon ineens weer gaat luisteren naar zichzelf. Dus dat kruispunt, dat is die grens waar ik het steeds over heb. En dat punt, dat is hier best pijnlijk.

Iemand: Er is hoop.

Martijn: Nee, er is geen hoop. Ik weet het niet. Ik weet alleen maar dat dit er is. Dit moment en dit moment, dat is het. En de rest, weet ik niet. Ben ik niet lid van.

Ik denk dat het een statement is dat zij hier niet openlijk zijn. Als we het dan hebben over pijn.

Als het al pijn doet om hier te zijn, hoeveel pijn of misschien is het woord pijn dan niet meer het juiste woord, maar wat zijn dan de effecten om hier te zijn in de wereld als je je bewustzijn volledig aan hebt staan? Eenzaam leven. Dus ze kunnen beter... de keuze is goed.

Heb jij trouwens voor jezelf nog wat dingen opgeschreven? Want we doen dus nu de hele sessie op deze manier. Maar we gaan straks nog eens even goed kijken, waar zitten mijn kalibratie momenten?

Kijk, wat hier gebeurt in de theta bewustzijn. De frequentie waarvan echt ons creatievermogen zit.

En verbindingsvermogen. De reacties, en dus wat je te zien krijgt. Dat wordt in stand gehouden en vanuit je onderbewustzijn. Maar jouw onderbewustzijn heeft ook een bepaald met wie je vriendschap hebt. De vorm waarin een tegenwerking zichtbaar wordt. Dus nog onmogelijkheden worden eigenlijk getoond. Die komen uit je eigen bewustzijn voort.

Maar het onderbewustzijn heeft al veel langer de grip op jouw bèta-

bewustzijn. Want de bèta, wat er overblijft van de bèta, dat wordt bestuurd constant door jouw bewustzijn.

Dus in feite is er al heel lang invloed op dat ene moment, al via alle keuzes die je zelf niet hebt gemaakt of waar je je nooit echt bewust van bent. Dus de omgeving waarin je leeft, wat wij hier de epigenetica noemen, maar de omgeving. Dus het type mensen die je om je heen hebt verzameld of hebt toegestaan, waar je niet voor zelf hebt gekozen. Dus het volslippen van jouw beeldscherm waarin je leeft.

Dat komt uit je onderbewustzijn, want er komen allemaal mensen tevoorschijn, situaties tevoorschijn die eigenlijk allemaal al te maken hebben met je trauma.

Het zijn altijd de mensen die je trauma accelereren of juist niet kunnen zien. Dus op de een of andere manier moet je nog zeggen van goh ik heb zelfs dat hele momentum van dat het huis niet wordt wat het is, wordt ook al voorbereid door de mensen die ik in de situatie waar ik mee verbonden ben. En daarom moeten we goed beseffen dat het niet alleen maar een bewustzijn is van theta en blokkade van het moment dat je dat huis gaat zien, maar het is je volledige ingerichte wereld waarin je leeft. En laten we daar nou eens eventjes heel eenvoudig over zijn. Wij weten allemaal dat ons leven opnieuw moet worden uitgevonden. In de zin van niet dat we dingen weggooien, maar dat we nog eens goed doorvoelen van wie ben ik voor de ander. Zit er iets in wat we met elkaar, nee, er zit eigenlijk meer een verbinding om de verbinding. Er zit meer een vorm tussen mij en mijn vrienden, terwijl ik echt van wezen naar wezen die vriendschap helemaal niet op dat niveau echt voel. Het heeft ook een ander niveau. Er is dus een soort verbond, en dat is deze werkelijkheid, er is een verbond die als een soort coalitie tegen jezelf functioneert. Dus je hele leven is voor een heel groot deel al constant aanwezig, actief, paraat, om je precies daar te laten komen dat het allemaal net niet doorgaat. En daarom moet je je leven ook onder de hoed nemen. Heel eerlijk en zuiver zijn.

Ik kan eigenlijk bijna nooit echt met mensen omgaan.

En dat is niet omdat ik anders ben of zo, maar dat is natuurlijk voor die mensen wel zo. Maar dat is omdat ik niet kan, ik moet iets anders worden zeg maar.

Ik moet iets anders worden om te kunnen voldoen aan ook de vrijheid en de blijheid van een ander. Ook met de verwachtingen en de gevoelens en ook de echte feitelijke dingen die ook nodig zijn in een vriendschap.

Maar dat lukt mij niet, omdat ik dat zo niet kan denken.

En daardoor, als ik dat wel ga doen, word ik iets net wie ik niet ben, en dan gaat het helemaal mis en fout.

Dus ik haal die epigenetica er dus uit.

Ik heb een heel fijn leven met mijn gezin, en de dieren allemaal, fantastisch. Dus dat is mijn leven. Mijn leven is dat, op het aards gebied. Dat is het. En meer eigenlijk niet, gewoon, dat is het. En daar ben ik heel gelukkig mee. Ik hoef ook niet meer. Ik zie jullie al, dus dat is ook al wel...(gelach). Maar snap je, dat programma wat zo in jouw leven tevoorschijn komt, dat mensen iets... Ook al is het allemaal heel oprecht, hè, maar ik moet jullie ook, denk ik, dat zou ik nu dan maar zo zeggen, **je moet constant kijken waar iets op gebaseerd is.**

Wat is de omgangsvorm met iemand?

Waarom is dat?

Is dat nou omdat ik iets...

Is dat echt omdat ik aan het leven ben?

Is dat een echte uitwisseling?

Of parasiteer ik mee, of beweeg ik mee voor de vorm of zoiets?

Of ben ik iets aan het nemen van de ander wat ik kan gebruiken? Dus als daar geen balans in is, als dat niet in echtheid en ontspanning zonder claims er is, dan moet je daar eigenlijk heel zuiver naar gaan kijken en daar je eigen verantwoording in nemen. En dat betekent wel dat je een veel rustiger leven krijg. Ik heb in mijn leven ook veel mensen, ook vanuit vriendschappen, gewoon moeten loslaten. Ik heb ook bijna geen contact met mijn fysieke familie, en die zin mijn ouders wel. Maar mijn biologische familie ook totaal niet. Maar er zijn toch wel een aantal mensen zitten waar ik ontzettend veel van hou. Mensen die mijn oom en tante in Spanje, die heb ik al tien jaar niet gezien. En ik hou ontzettend veel van die mensen. Het zijn zulke echte lieve schatten. Maar ik kan daar niet in gaan omdat het me een hoop werk gaat kosten om dat te onderhouden vanuit wie ik niet ben. En ik wil dat alleen maar uitspreken, juist maar uit zuiverheid en eerlijkheid. Omdat ik me niet, en de anderen ook niet, in een situatie wil brengen die op termijn of direct tot alle moeilijke gevoelens kan leiden. Dan kun je beter zeggen, nou hier is ons contact op dit moment een keer. En dat is het dan gewoon.

En dat moment van de bèta, dus de tegenwerkingen die er zijn, of gemeentes die vergunning intrekken, of al dat soort dingen, dat is niet alleen dat de gemeente dan op dat moment vervelend is. Dat is wat we zien. Er ontstaat iets uit een onderbewustzijn veld wat geblokkeerd is, wat eigenlijk geparasiteerd wordt. Maar dat krijgt macht, omdat ik mijn leven al onjuist heb ingericht. Dus er zitten twee verschillende verdiepingen waar we het nu over hebben. En dat vraagt een absolute verantwoordelijkheid, ook als mens, gewoon met je voeten op de grond hier. Ik heb in mijn leven hier op de aarde heel veel mensen verdriet gedaan hierdoor. Waar ik soms ook echt wel heel veel verdriet door voel. Omdat het niet is wie ik ben, en toch gaat het gebeuren. Maar dat ken jij ook, jij moet ook in je leven gewoon dingen doen, wat uitgelegd kan worden, en dan kan je nog zo zeggen, ja misschien moet je dat op een iets subtielere manier doen. Sorry, subtiliteit is niet mijn sterkste punt. Mijn sterke punt is dat ik gewoon zeg wat ik voel, en wat er aan de hand is. En als ik merk dat er met mensen niet valt te praten, of dat ze al heel lang aan het draaien zijn, om als een slangetje om de brei heen, en niet de verantwoording nemen voor dat stuk, wat instant zo gewoon gezien besproken en opgeruimd kan worden, dan zeg ik gewoon van nou, nee.

Maar dan zeg ik wel nee met mijn hart helemaal open, en nooit met een aanval. Maar dat is wel wat er gebeurt, dat theta-bewustzijn van ons is als je in de bron wil komen van jezelf, dus je diepe gevoelens, je gevoelens over de aarde, de tijd waarin we nu leven met elkaar, de regeringen die allemaal op springen staan, en denk erom, die mensen die hebben het niet makkelijk. Want er wordt allemaal heel makkelijk over gehad, het zijn allemaal kabal mensen, allemaal donkere krachten, dit en dat en zus en zo.

Noem het allemaal hoe je het wil, maar ga nou gewoon vanuit je mens zijn kijken. Dan zie je dat ook die mensen, net als wij, die grote programma's terechtkomen, en dat die mensen ook, ook liefdevolle wezens, ook voor een deel die liefde in zich gaan dragen, net als wij. En ik denk dat als we goed kijken naar wat is nou de bron van mezelf, wat is nou waar ik me werkelijk goed bij voel, dan is dat een calibratie op de thuisbasis van waar je zit, en dan kun je ook contact maken met die thuisbasis.

Mijn intentie is zeker niet om deze dagen in dienst te stellen om contact te maken met jouw thuisbasis. Maar als het jouw doelstelling is, als het jouw route is, dan moet je hem ook wel heel serieus aanpakken. We kunnen niet nog eeuwen en eeuwen en duizenden en tienduizenden jaren in een wereld zoals hier, Onszelf blijven voorhouden voor die enkele tientallen, schijnbare tientallen jaren dat je hier bent, dat het alleen maar gaat om je op een bepaald moment goed te voelen.

Je bent onderdeel van een enorme grote intelligentie, en ik ben bereid van binnen die enorme grote intelligentie waarin ik mijn deeltje bijdraag, om daar dingen te doen die mij het leven bijzonder moeilijk laten verloren op een bepaald niveau. Daar heb ik al heel lang geleden voor gekozen, voordat ik hier kwam. Maar ik heb die keuze steeds meer opnieuw moeten doorhouden, omdat die zwaar is.

Omdat ik ook zie dat andere mensen van mijn leeftijd, hoe hun leven is, waar zij van kunnen genieten. Dat zij gewoon lekker met elkaar allemaal kunnen voetballen, en daarna lekker allemaal bier drinken, en dat wil ik ook weleens, en dat heb ik ook weleens gedaan. Maar ik vond het vies. En dat is niet het oordeel dat wel niet goed is, maar dat ken ik ook. Dus ik moest ook steeds weer keuzes maken, steeds weer van waar ligt mijn behoefte? Wat vind ik fijn? Wat vind ik leuk om te doen? En zo stem ik mezelf constant af op mezelf, en ik denk dat het gewoon de taak is van iedereen om dat te doen.

Steeds weer kijken van klopt het nog steeds wat ik op dit moment aan het uitvoeren ben, om de macht over de theta bewustzijn, dus de inrichting van je realiteit, om die goed te kunnen blijven bekijken. En ik kies altijd voor de weg die ik moet leven, en ik hoop dat jij het ook op jouw manier doet, altijd de weg kiezen die jij moet leven, niet onder het juk van iets anders of onder het juk van bepaalde afspraken. Altijd toetsen, voelen, ben ik nog vrij, klopt het werkelijk, is dit de route die ik moet lopen om een heel geluk te ervaren, of ben ik al een deel van mezelf kwijt. Altijd kijken, wat vind je het fijn om te doen, wat vind je fijn om te ervaren met iemand anders, wat vind je fijn om te ondernemen met elkaar, waar ligt die connectie. Zonder dat het een betekenis hoeft te hebben, van dit moet je doen, dat moet je doen, zussen en zo, maar gewoon er te zijn. Dus je moet je leven gewoon echt goed onder de loep nemen, goed afstellen met wie ben ik verbonden, waar is het op gebaseerd, en wat heb ik ook te brengen aan anderen. En als je merkt dat je aan een ander niks te brengen hebt, dan zeg je dat ook eerlijk, stop.

Vraag: [niet goed hoorbaar]

Martijn: Wat kun jij met het antwoord? Een gekke vraag terug, maar tussen jou en mij en ons met elkaar, wat kunnen wij met het antwoord? Als jij geluk heeft, dan heb je geluk. Als je voelt dat je in geluk staat, dat je de juiste keuzes maakt, omdat jij die doorgang vergroot om vrij te kunnen leven, dan zal het gevoel daarop en de werkelijkheid altijd reageren op jezelf. Altijd. En dat kan minimaal en dat kan maximaal. Het is niet een, voor mij geen toevalligheid of een onbezonnen gedachte en uitvoering dat ik dus heel weinig bij dingen betrokken ben. Ik ben heel groot betrokken op een ander niveau bij mezelf met allerlei dingen.

En ik kan het antwoord je daarop niet geven, behalve dat ik zeg van, loop je eigen pad. Loop je eigen pad en durf dat eens buiten het pad te doen van wat jij denkt, hoe je het zou moeten bereiken ofzo.

Ga er gewoon eens voor. Doe gewoon eens iets gek. Nog lang zo gek als niet, om

iets te doen waardoor je voelt van, dit deel van mezelf heb ik nog nooit gevoelt.

[pauze]

Ja, daar zijn we dan. Beslissingen op het niveau van je ware hart. Goed kijken waar de bron ligt. Om het te hebben over hoe de bron gevoeld kan worden. In jezelf. Wat het is. Soms weet je heel goed dat er iets niet klopt in je leven, in je bestaan.

Dan weet je dat je niet op het goede spoor zit. Je kunt het niet pakken, maar je weet het. En dat is dat is iets dat neemt je in beslag. Het houdt je bezig.

Het loopt overal naar binnen. In alles wat je doet.

En dan komt het moment dat je weet... nu moet ik mezelf hieruit bevrijden.

Ik moet het anders doen. Of ik moet het niet meer doen.

Of ik moet het juist wel doen, maar... op een heel andere manier.

Als ik het woord kracht gebruik dan is dat voor mij een woord waarin je het woord zet je neer vanuit je bewustzijn in deze wereld. En dan zet je daar jezelf tegen aan.

Dus je eigen bewustzijn. Het is niet zo dat ik een kaart neerzet en er staat kracht op. Nee, daar sta je echt voor. Dat is wie je bent. Je zet het neer en je zet je gewicht ertegenaan. Daar sta je voor. Daar is niet aan te tornen. Dus je voelt hier zet ik het neer. En dit gaat de (...?). Voor mezelf en de werkelijkheid waarin ik leef.

Grote veranderingen hebben nou eenmaal moed nodig in een wereld als hier. Verandering in jezelf... daar heb je ook moed voor nodig. Om het neer te zetten hier. Dit is een wereld waarin je ook echt je gewicht van je bewustzijn moet durven in te zetten. Zonder te domineren. Dienstbaar...maar ook zo nodig. Dat je daar jezelf echt helemaal toont. Erin. Helemaal open. Hier gaat het om. In de afgelopen tijd hebben we in deze aarde heel veel doorgenomen wat bron is. We hebben veel vergelijkingen gemaakt. We hebben ook veel routes doorgelopen. Wat de bron in de mens is. En vooral hebben we ook benoemd... Hoe bron wordt gezien. En uiteindelijk iets externs is buiten jezelf. Het komt soms heel vreemd over. Voor mensen in deze wereld. Als je een pad volgt wat niet...begrepen kan worden ofzo. In deze wereld moet alles begrepen worden. Wij moeten snappen waarom anderen iets doen. En als we dan zelf die ander worden dan is dat lastig. Dat je dingen gaat doen die je dus niet kunt snappen van jezelf. Dus een pad in. Dingen veranderen. Aanpassen. En toch eigenlijk de grip op jezelf kwijtraken. Maar weten van het is wel oké, ik moet dat wel doen. Als je nou naar jezelf kijkt. Dat je als reiziger uit een andere wereld... hier komt uitdragen. Een bezoeker uit een andere werkelijkheid. Dan is misschien niet helemaal te begrijpen het pad wat je hebt gelopen. En misschien is het pad wat je gaat lopen nog veel onbegrijpelijker. Maar wat wel klopt aan het pad is dat je het in dienst gaat zetten van je ware vrijheid. Liever gescheurde kleren die al 6 keer zijn verhandeld. In allerlei kringloopwinkels met de vrijheid daarin wie ik ben. Dan een baan waar ik voor moet kiezen om die kleren te kopen die ik helemaal niet nodig heb. Het zijn keuzes. We hebben heel veel keuzes over ons heen laten uitrollen wat helemaal niet relevant is. Vrijheid kun je niet duiden met materie. Dus waar wij het over hebben is naar de bron te gaan. Je af te stemmen met die bron in jezelf. Daar zal de drillboor door alle lagen heen gaan. Ik zie het wel hoor. Op mijn manier zie ik... Hoe hard iedereen aan het werk is. En hoe jij ook, uiteraard op jouw manier, je bij jezelf hebt vervoegd. En hoe je dingen los moest laten in je leven. En ook dat de weg die er nog ligt die niet in deze

toekomst ligt, maar in een ander scenario toekomst, dat dat er een is die, die aansluit bij die aller diepste wens, weten wat jouw bron is. Op mijn manier zie ik dat we allemaal hard werken. Iedereen doet daarin z'n beste beentje in voor zetten. Ik weet niet wat de dag van morgen brengt. Heel vaak als ik wakker word weet ik niet eens wat morgen is. Dan moet ik mezelf echt toewijzen het is nu morgen. En jij dacht nu te denken waar jij het gisteren over had. Tijd is iets raars. Het is iets vreemds. De voornemens die je hebt om te doen in deze wereld wat geen enkele slagingskans heeft. Wat is de bron in jou? Wat is de calibratie in je? Wanneer kun je bron, broncode, jezelf, wanneer kun je dat voelen? Wat is dat?

Er is een frequentie in ons. Als we daar weer in komen. En we gebruiken het niet alleen om ons even goed te voelen. Maar we stellen ons hele leven in dienst daarvan.

En dat hoeft dus niet te zijn om priester te worden. Dat kan het zijn. Dat je dat in je hele leven in dienst stelt. Dat je je hele leven daarvan doordrongen raakt dat je een keuze maakt om dat altijd te zijn. Wat de bronkracht in de wezen is? Dus niet in de uitvoering. Het wordt gevoeld via een uitvoering. Wij kunnen dingen voelen. Als we in onze bron van onszelf komen. En ik kan niet definiëren wat de bron is. Ik kan alleen zeggen zoek het diepste geluk op. En bevestigen in jezelf.

In je gevoelens. Dat dat moment zo waar is als het maar kan zijn. En als dat twee weken later niet meer werkt. Dat je het daar niet meer in voelt. Dan ben je de bron niet kwijt maar dan wil de bron in jezelf, jouw kracht, zich of kan zich op dat moment door reden(en) weer op een andere manier laten zien. En dat is ook het mooie van het leven. Dat je de bron. Je bewustzijnstoestand. Zingevende. Gewoon simpelweg. Zo eenvoudig als het maar kan zijn. Dat je zonder allerlei geavanceerde dingen voelt van goh dit moment dit moment is echt. Ik ben wakker. Ik ben er. Ik heb beschikking over mijn eigen bewustzijn.

De enige validatie die je kan doen. Niemand weet. Hoe mijn bron voelt. Hoe ik mij ervaar. Niemand weet hoe dat bij jou is. Dat weet niemand. Maar jij weet het wel. En dat is genoeg. En soms raak je die bron helemaal uit het oog. Ik ervaar de bron. Mijn eigen bewustzijn dus. Ervaar ik ook heel erg stevig door met andere mensen ook die ik ook helemaal niet ken contact hebben. Hartstikke fijn om contact te hebben met andere mensen. Ik kijk dan ook echt naar de contouren van iemand gezicht. Zonder dat ik iemand loop te bestuderen. Het is meer een soort gevoel. Want deze persoon zie ik maar op deze manier maar één keer. Eén keer. Er is geen kopie van. Hoewel er andere mensen zijn die dat wel roepen. Maar er is geen kopie van. En dit moment van die persoon zie ik ook maar één keer. Daarna kan ik die persoon nog wel duizend keer ontmoeten. Maar het is weer een andere ontmoeting. Een ander moment. Een andere energie. Die de andere persoon zich aan mij laat zien. En dat is niet minder of meer. Het is gewoon anders. Dus ik ontmoet die bron. De kracht waarin ik mezelf ervaar. Waarin ik. Ontspan. En niks moet. Die ontmoet ik op mijn moment. En jij ook op jouw moment. En op jouw manier. Het is de hoogste felicitatie eigenlijk op kosmisch gebied, vanuit daar bekeken, als je elkaar durft te feliciteren in zo'n wereld als hier. In de uniekheid van elkaar. Dat je elkaar echt de hand geeft en zeg van harte gefeliciteerd. Waarmee? Dat ik jouw bron mag zien. Zo'n klein moment op de aarde en zo'n gigantisch gebeurtenis.

Mijn taak, mijn deel. Dat niet overigens eens van mij is. Maar wat ik wel uitvoer. Is dat mensen samen komen. Mensen zich samen afstemmen op calibreren, op de

bron in zichzelf. Dat mensen die route in zichzelf kunnen zien. Stel je voor jij vindt dat lastig om de bron in jezelf te kunnen voelen. Maar je weet wel wat het is om ontspannen te zijn in een meditatie. Dat je daarin voelt nou trekt eigenlijk heel veel weg en ga je daarin zelf veel meer voelen. Of dat je merkt als je je verbindt met een andere cultuur in deze wereld daar heb ik heel veel mee, met die cultuur.

Dat je je daarmee verbindt. En dat je daarin kunt voelen dat er een deel van jezelf tot leven komt. Dus hoe de bron in jezelf wordt gevoeld dat is echt puur aan jezelf. Het is mijn deel in uitvoering om mensen die dat gaan doorgronden en daar op een eenvoudige manier toe reizen, eenvoudig, die daarin zichzelf landen. Ook dus in deze werkelijkheid hier. Dat daar een slagvaardigheid uit ontstaat. Ik vind dat wel een hele interessante beweging. Om te zien wat ik afgelopen tien jaar. Ja de laatste tien jaar. Heb mogen meemaken. Misschien wel met jou. Of met andere mensen die hier niet zijn. Maar wat ik wil zeggen is dat die slagvaardigheid om iets te doen. Dat die er alleen maar kan zijn als mensen dat stuk waar ik het over heb ook in zichzelf kunnen voelen. Kunnen aanraken. En hoe snel mensen op elkaar gaan werken. Op elkaar gaan bekritisieren. Of sommige mensen gaan vriendschappen aan. Die vanwege theta bewustzijn daaraan vast desastreuze gevolgd hebben. Waarom niet gewoon allemaal autonoom blijven. Ik heb wel gezien dat dat een heel lastig punt is.

Dus ik noem dat hier nog een keer op. Omdat ik zie. Dat we hier voor grote opdrachten staan. We staan voor grote opdrachten om met elkaar. Maar daar heb ik geen leiding in. Nooit gehad en zal ik ook nooit krijgen. Om met elkaar tot hele grote beslissingen te komen. En die beslissingen die moeten genomen worden vanuit de bron van ieder wezen. En we kunnen gezamenlijk zaken her-beslissen. We kunnen zaken opnieuw beseffen. We kunnen de realiteit heroverwegen. Ons bewustzijn genereert levende organische ademhalende trillingsvelden. En dat samenwerken daarin kan alleen als je ook los bent van elkaar. Ik bedoel als er geen belangen over een weer zijn. Ik heb dat dus de afgelopen 10 jaar gezien. Hoe intens dat is. Hoe mensen toch vaak wel gaan stoppen op de een of andere manier. Of bij een respectvolle manier met elkaar omgaan weglopen. Als dingen niet gaan moet je ze loslaten. Maar dat kan ook zonder attack. Dan moet je ook helemaal niet eens dieper in contact met elkaar willen gaan.

Omdat aardse bibliotheken gaan draaien. Om wat er allemaal vastzit. Ik denk dat ik het hier gewoon zo moet zeggen. Als je werkelijk waar vanuit jezelf op jouw manier in deze aarde als scheppend krachtveld, als levend bewustzijn, hier in deze wereld informatieveld dat nieuw wil komen vibreren, die een beetje in slaap gesust zijn hier. En je wil dat samen met andere mensen doen. Dan is er geen sprake van. Dus geen mogelijkheid. Om met elkaar in de disbalans te verkeren. Zo simpel is dat.

Dat is eigenlijk al 10 jaar werk. En ik weet wel dat in de dingen die ik doe. Zonder dat ik ze doe. Want het gebeurt op de anderen zijn/ haar beeldscherm. En ik ben alleen iemand die iets vertelt die hier al lang niet meer is. Ik weet dat als mensen in staat zijn om niet met elkaar dit allemaal te doen. Maar gewoon rechtop staan. En met elkaar allemaal als leiders van de bronkracht met licht hart erop en de mind helemaal open en schoon. Geen projecties naar elkaar toe. Allemaal opengedraaid. Samen. Iedereen vanuit de huidige bron. Samen zaken her-beslissen. Dat er dan hele grote veranderingen zo in één keer Boem! Aangeklikt wordt. En zo rats de matrix in getrokken wordt. Een lichtbibliotheek van scenario's. De afgelopen jaren hebben we daar hard aan gewerkt. Jij hebt jouw manier, ik op mijn manier. Mensen over de hele wereld op eigen manier. En mensen die de bron daarbij, dus vanuit

zichzelf dat kunnen doen. Want dat is dus de vertaling van de bron. De verbondenheid die jij kunt ervaren in jezelf. En dat kan dus nogmaals best met een systeem zijn.

Of met een andere persoon zijn. Maar als je die verbondenheid die je daarbij in een uitvoering nodig hebt. Niet de bron laat zijn. De bron ben jij. Dan is die mens in staat om tot hele grote herzieningen te komen. En daar heb je geen 8 miljard mensen voor nodig. Want op dit moment koerst de matrix, de manipulatie matrix, die koerst allang niet meer op hetzelfde frequentieniveau. Als, volgens onze begrippen 4 jaar geleden. Er zijn zo ontzettend veel dingen veranderd. En de matrix reageert allang niet meer volledig op basis van de eigen voorspellingen waar het heen moet gaan. Wat het had moeten zijn volgens de matrix dus er is een enorme organische uitbarsting is er bezig. Maar als we het hier hebben over de aarde terugbrengen en calibreren met de bron. Dan moeten wij gewoon vaststellen dat er geen boek geschreven is. Er is niet een boek waar je kan zeggen ik moet calibreren op pagina 21. Sub 4 B. Daar staat het. Daar moet ik op calibreren. Er is geen boek in deze wereld. Waar staat dat je je kunt calibreren je kunt afstemmen op de bron. Omdat die daar zit. Die is er niet. En nu is het tijd voor schoonheid. Maar ergens moet het moment zijn dat je tot elkaar komt. Over een hele aarde. En met mensen die werkelijk zichzelf zijn. Dus de bron in zichzelf dragen. Dat die mensen werkelijk bij elkaar kunnen komen. Dus hoef je niet in één gebouw te zitten. Je kunt bij elkaar komen als een volk. Als een aardsvolk. Die bestaat uit allemaal verschillende sterrenvolken. Dat ze bij elkaar komen.

Om iets voor deze aarde samen te doen. Voor deze werkelijkheid. En daar heb je dus geen 8 miljard mensen voor nodig. Wat je wel nodig hebt is betrouwbare mensen. En ik weet eigenlijk nooit in deze wereld wie ik wel of niet kan vertrouwen. Dus ik heb besloten dat ik iedereen vertrouw. De noodzaak is groot dat jij tot jezelf komt. Hier heb je voor gewerkt? Hier zijn er heel veel tijden aan voorafgegaan. Aan dit grote moment hier op de aarde. Zie je wat er gebeurt op de aarde? Van de stukjes en beetjes en brokjes op het geheel. En zo zit je dan als bevolking van de planeet te wachten op een transformatie. Tijd voor actie. Tijd voor actie.

Iemand: Stelt een vraag of er een verpersoonlijking van het goddelijke is.

Martijn: Nee, nee, er is geen verpersoonlijking van de kracht, van god. Nee. Ik heb daar geen macht over, over dit antwoord. Ik breng hem ook niet naar je toe, ik spreek hem alleen uit. Want jij vraagt ernaar, dus jij hebt het recht om, je vraagt het niet dat is eigenlijk niet wat je doet. Je legt iets open dat is wat je doet. Maar ik kan daar niet anders op reageren dan zeggen nee. In de oorspronkelijke werkelijkheden, dus de basisrealiteiten, die er van origine zijn en altijd zijn geweest, waar tijd dus ook niet bestaat.

En toch ervaar je wel dat dingen achter elkaar of door elkaar heen plaatsvinden. Daar is geen uiting van god in de vorm van een persoon. Nee. Het is een volk. En dat kun je ook zien als een uiting van god, maar dan zou ik hem liever andersom zetten. Omwille van het krachtveld van waaruit ze gelanceerd kan worden. En dat is dat die wezens die goddelijke essentie zijn. Waardoor die kracht die wij omschrijven als god, überhaupt bestaat. In alle beschavingen, dus alle levende wezens, die echt vanuit de liefde met elkaar leven. En dat is een groot woord liefde, maar in waarheid leven.

Die wij hier heel vaak zien als lichtwezens, maar eenmaal in contact met hen geen lichtwezens zijn. We hebben een perceptie van hier vrijwel onvermogen die grotere trillingsvelden, die wij dan aanduiden als lichtvelden, te kunnen zien. Dat zijn fysieke wezens. En deze beschavingen die hebben nog nooit één keer, wij zijn zelf afkomstig van hen. Dus het is nog een stuk uit een aangeleerd, het is een instrument van een andere kracht die de perceptie van de mens continu ondermijnt. Deze beschavingen, deze rijken, die zullen altijd zeggen dat het ze niet eens geloven in god. En wat er dan wel is, dat is wat we hier niet hebben meegekregen. En wat het wel is, kan ik niet uitleggen, omdat het ook mijn taak niet is.

Maar de taak is van iedereen zelf om iets oorspronkelijks weer te ontvouwen. En daar het moment van het kosmische aha, met donderend geweld, in het besef te ontvangen dat alles opengaat en dat je ineens weer zo, boem! Helder weet dit was het altijd en dit is het. Dus ik kan daar niet heel gericht op reageren.

Behalve dat ik kan zeggen dat geen één wezen, geen één beschaving, uit één van de oorspronkelijke werelden, de oneindige wereld waar geen geboorte nog een dood bestaat, een compleet andere manier van hoe daar eigenlijk de werkelijkheid wordt ervaren, dat die geloven in God. Als ik thuis ben, en ik ben best weleens thuis, dan is dat ook voelbaar. Het is stil en schoon.

En de kracht die vibreert en de natuur communiceert.

En er is rust en toch is alles mogelijk. Grote feesten zijn er mogelijk, grote uitwisselingen aan elkaar. Maar er is overal rust. Een harmonische, gelijkwaardige frequentie is daar. En voelbaar dat er de afwezigheid is van elke vorm van Godsbeeld. En daardoor wordt het goddelijke, wie de mensen en andere wezens zijn, ook weer echt gevoel. Omdat het dogma wat erop is gelegd, wat ook een spiritueel dogma en ook voelbaar een dogma is, is daar weg.

En daardoor, doordat het dogma weg is, kan er weer waarachtig gevoeld worden wat het is om mede schepper te zijn.

En zo onderhouden we de Koninkrijken. En er is geen sprake van geloof.

Weet jij wat geluid is?

Ik ga geen vragen & antwoorden stellen, maar het doet zo.

Geluid is, wat wij noemen vibratie, een draaggolf die door de atmosfeer heen gaat. Althans, de atmosfeer is de verplaatser van de draaggolf.

Maar weten we wat er met geluid gebeurt?

Geluid wordt geabsorbeerd door de materie.

Geluid verdwijnt niet, zoals de geluidswetenschappers dat op dit moment zo denken.

Dat als je spreekt, dat je het tien meter verderop niet hoort.

Of dat je twintig meter verderop het geluid niet meer hoort van het instrument. Maar geluid wordt geabsorbeerd in de materie.

Dat is wat er gebeurt.

En als op het moment dat je gaat zingen vanuit je eigen bewustzijn, en dat is niet te beschrijven, dat is zo iets wezenlijks van jezelf, dan voel je die vrede en harmonie, dan voel je een diepe wake-up van binnenuit, van de wereld die er ook is, die breng jij, jij als godswezen, jij brengt dat hier als mens nu van deze wereld, breng je dat in de atmosfeer, en doordat die organische trillingen die voortkomen vanuit jou, en dus ook door jouw

emotionele bewustzijn reizen, worden het allemaal bloemen. Het worden allemaal bloemen, allemaal mandela tekeningen. En die geluidstrillingen, die mandela frequenties, die worden geabsorbeerd, die verdwijnen in de materieruimte.

En wat er gebeurt, is dat die materieruimte, die ook bestaat uiteindelijk uit informatievelden, is energie, dat zijn, wij noemen dat hier geometrische velden, en die geometrische velden, die absorberen, de materie absorbeert die frequentie van zang, of organische andere geluiden.

Waarom verdwijnen geluiden hier?

Geluid verdwijnt, je moet hier heel hard praten, wil iemand je kunnen horen.

Een geluid wordt geabsorbeerd, eigenlijk wordt het geluid gestolen door de matrix. En dat is wat je voelt, dat er een harmonische toon ontstaat, er ontstaat een harmonische frequentie, waardoor de omgeving, wat we hier dus als materie zien, wordt bevoorrad met die mantra, met die frequentie, met die bloemenvelden, waardoor die hele frequentie, wat wij dus zien als materie, en de energie daarachter, te maken krijgen met de absorptie van jouw bewustzijn, geluid, en daar kan ik nog heel veel meer over gaan vertellen wat dan allemaal geluid kan zijn, wat het eigenlijk is, dat wordt opgetrokken in de frequentie van, in dit geval, eigenlijk is de frequentie van het ontwikkelaars van deze dimensie, maar wordt opgetrokken, in eerste instantie omdat die ook primair is, door de machthebbers, die een deel van het experiment hebben gehackt waarin we nu onze werkelijkheid ervaren.

Dat voel je harmoniseren.

Ik heb wel eens verteld dat in andere werelden, daar ben ik zelf bij geweest, werelden zijn vrij gezongen.

Duizenden mensen die in die werkelijkheid met elkaar samen gingen zingen, dus samen een mantra, en dat werd geabsorbeerd in het water van de wereld.

Mensen zongen tegen het water, mensen over de hele wereld, alle volken zongen, zongen met elkaar, liederen, en er waren mensen die woonden in de bergen, en die brachten dit lied, die frequentie, in de materie, water daar, in de stromende bergen. En zelfs de hele wereld bezongen, en daar is een hele organische toon in de materie, wat water ook is.

Water is nu materie, terwijl het eigenlijk het levende bloed is van de organische frequentie, de hoofdstantie.

Is die hele wereld bevrijd geraakt.

Ons bewustzijn is dezelfde substantie als water in energie

Dus als we ons bewustzijn, en dan heb ik het over bron bewustzijn, als het bewustzijn van jou, in volledige waarheid en erkenning voor je eigen gevoelens en gedachten leeft, dat werkt via het lichaam, is een deel, wij noemen dat hier, het centrum van het brein, **pijnappelklier** wordt het hier genoemd, maar het is een generator, het is een apparaatje, het is organisch, het is van vlees hoe het zich uit, zo is het ontwikkeld, dat de frequentie die in dit lichaam komt, bewustzijn en zich opent, dus luistert naar zichzelf, dat de pijnappelklier, die gedachten, in dezelfde trillingsvelden als waterbewustzijn zich verspreidt. Whoem!

Dus gedachten en geluid, trilling, organisch, allemaal hetzelfde.

Het zijn alleen verschillende bandbreedtes, verschillende draaggolven, maar het is allemaal hetzelfde. En als het je niet lukt om, ik noem het even niet lukken hè, want we hebben het over trilling scheidt vorm. Vorm is trilling en zet trilling uit, als het je niet lukt om bijvoorbeeld zelf te kunnen voelen, dan is zingen hetzelfde, en dan ga je weer voelen. Dan zet je het in de bandbreedte van geluid in de beweging. Dus dat is heel groot dat onderwerp. Daarom zijn er ook een heleboel geluidsingenieurs in deze wereld, dat is ook de reden waarom wij niet mogen denken vanuit ons gevoel.

Want als wij gaan denken vanuit je bron, dan zet je die scheppende trillingen, die gelijk aan watervelden zijn, dat is de broncode, dat zijn organische bloemen, die zet je in beweging, in het veld, en dat verandert deze hele werkelijkheid.

Dus het is nog veel belangrijker dat mensen niet in de bron kunnen denken, dan dat ze erin kunnen zingen. Want dat is maar een moment. Wat gebeurt er als je tien uur zingt? Nou, dat is heel wat. Het wordt steeds groter, want het komt gewoon in andere dimensies terecht. Dat is wat er echt gebeurt, je hele bewustzijn verheft zich buiten de materiële wereld.

En omdat wij schakelaars zijn, frequentieschakelaars, daar waar jouw bewustzijn in zich verder opent, komt het ook in contact met andere trillingsvelden. Scenario's die hier draaien in dit moment.

Beweging is een onderdeel van het uiten van het alreeds bestaand aanwezig gevoel

En als dat gevoel niet kan komen, dan kan het met beweging worden, net als met zang, opgeroepen, aangezet. En daarnaast zet je het dus met je bewustzijn, ook via het lichaam, dus je hart zet het uit. Het hart genereert een heel groot veld, maar ook je brein zet eruit. En het komt uiteindelijk dus vanuit je bewustzijn, maar je kunt het op alle mogelijke manieren doen. En als we dus hebben over zingen, en we hebben het over bewegen, we hebben het over allerlei verschillende dingen, dan praten we dus over theta bewustzijn. Je hoort het al, niet omdat ik het zo uitleg hoor, maar je hoort wel door alles het heen, dat het niets met spiritualiteit te maken heeft. Het heeft met techniek te maken.

En niet techniek van kunstmatige intelligentie, maar een techniek, trilling is techniek, een techniek die voortkomt uit jezelf.

Wauw! Een techniek die voortkomt uit jezelf..... Dat zou dus inhouden, dat als je teruggaat naar jezelf, dat je daardoor invloed hebt op de realiteit, en dat je daardoor de hele realiteit naar een ander frequentieveld kunt openen. En dat is nou precies wie wij zijn. Dat deden we toen we daar waren (*Martijn klopt op het schrijfbord en wijst iets aan*).

We reisden door de kosmos en door werelden. We kwamen gewoon bij elkaar op visite, doormiddel van resonantie verschuivingen.

Dat deden we zelf. De dag dat alles begrepen wordt in deze wereld liggen uit onszelf, is de dag waarop ik zeg van jemig dat we ooit hebben gedacht dat er een grotere kracht is. Het is gewoon wie ik zelf ben. Ha, ha, ha, ha. En ik al die boeken lezen, en gedacht dat het buiten mezelf was. Zoals ik het nu schets gaat het niet gebeuren hoor.

Dus die bron, wat is de bron? In jezelf. Wat is dat? Als je je calibreert, dit is een

goede calibratie hè, afstellen, ergens op jezelf. Je gaat daardoor iets van jezelf voelen. En dat kan best zijn dat je iets benut van iemand anders, dat maakt niet uit.

[Muziek gemaakt door deelnemers uit de zaal, Flügelhorn en symphonisch percussie]

Het is dus ook iets wat we met elkaar opbouwen en terugbrengen in deze wereld, daarom ben ik ook heel dankbaar, dat ik jouw verhaal, jouw kennis die je bent, om je te mogen ontvangen, om je te mogen voelen. We zijn allemaal op een of andere manier veldherstellers. Omdat er verstoringen zijn. (*Lange stilte*)

Het eerste waar we mee starten, als ik dat zo mag zeggen, in het besef, omdat dat de krachtwerking is, is het analyse gedeelte in onszelf deactiveren.

Het bèta bewustzijn, de derde dimensie bewustzijn hier, die is zo ingesteld dat alles geanalyseerd en be-analyseerd moet worden. Alles.

Besef dat maar in jezelf. Dus kijk maar dat alles uit kan, weg kan, op je eigen manier, want ik kan dat niet doen, als je het niet wil doe je het niet, je moet het doen omdat je het interessant zou kunnen vinden om het te onderzoeken. Als je met jezelf afspreekt om niet te analyseren, dan komt er enorm veel ruimte vrij.

BEKRACHTIGING I kijken door raam van je eigen goddelijke vermogen

Laat alle analyses, al die gedachten, laat die nu eens weggaan. Gewoon weg. Weg. Gewoon uit. Je kunt je elke moment zelf weer aanzetten als je dat nodig zou vinden, maar laat die nou eens gewoon weg. En land is in dit moment hier. En dan heb je vrij snel dat punt al te pakken. Dus dat is het eerste wat we doen, om bij de bron in onszelf, om te kalibreren in onszelf. Dus je moet jezelf bewust zijn, dat er allemaal gedachten door je heen lopen, bijvoorbeeld over mij, of over hoe iets eruit zou moeten zien, of hoe je iets kunt bereiken. Die kunnen dus allemaal gewoon aan de kant. En in dat moment is er ruimte. Veel ruimte. Ontelbare ruimte is terug in je bewustzijn. En dan maak je contact door te beseffen dat je hier bent in jezelf. Deze dag is nooit, maar echt nog nooit één keer, ontstaan doordat al die andere mensen hier om jou heen zijn. Deze dag, dit moment, nu, kan worden ervaren omdat jij bestaat. Dat is een besef. En daar kun je ook niet in analyseren. Zo kom je helemaal bij jezelf terecht, in alle rust, op je eigen manier. En zo laat je alle zorgen van deze wereld los. En alles wat dus opgelost moet worden is al weg, want het zijn allemaal analyses. Wat er dus overblijft, is dat je beseft, ik besta, ik ben er. Bij de gratie van dat mijn bewustzijn ik er ben, kan ik deze hele werkelijkheid die zich hier nu toont, waarnemen. En dan ineens besef je wat kijken door de goddelijke ruit is.

Kijken door het raam van je eigen goddelijke vermogen. En als dat dan niet zou zijn, wat onmogelijk is, dan zou je ook niets kunnen waarnemen.

Dat is een heel diep besef. En dan reis je, heel rustig aan, voorbij deze werkelijkheid hier, reis je naar dat stuk toe, in jezelf, wat een vorm kan hebben, van wat jij weet, van wat je voelt, of wat je misschien kunt zien, of wat jij je ook kunt voorstellen, hoe jouw oorspronkelijke thuiswereld, werkelijkheid, eruitziet. Zo besef je, mogelijk, dat wat de beperkingen ook lijken te zijn in een wereld als deze aarde, dat niemand zeggenschap heeft, behalve jijzelf, over de mogelijkheid om je

aandacht te richten op de werkelijkheid waar je vandaan komt. Alles wat je in deze wereld hier kunt zeggen, kunt voelen, zou ik maar dit ervaren, was er maar dat te beleven. Had ik maar beschikking over... en vul maar in. Alles wat je hier zegt, verwijst naar die wereld waar je vandaan komt, want daar is het. En zo wordt het ook duidelijk dat je dat niet hoeft te realiseren.

Je weet dat je een gezond wezen bent, gezond en sprankelend, in een met realiteit, in harmonische toon met al het leven. Weet dat je de vrijheid hebt om te ontwikkelen, te maken, te bouwen, te vieren en te reizen.

Kijk maar door dat venster van je eigen goddelijke vermogen heen, naar die wereld. En het is daarbij ook mogelijk om te ervaren dat dát, zagezegd, geen droomwereld is, maar een wereld die gewoon volledig bestaat. Er is. Als je weet dat dát er is, hoe dat er dan ook uitziet, mag ook het besef komen dat de analyse dat dat hier gebouwd moet worden, onwaar is. Het kán gerealiseerd worden. In deze dimensie kán alles gecreëerd worden. Wat het woord contact precies inhoudt, laat ik los. En het is wel waardevol om te beseffen dat wat je kunt weten of zien, met de wereld waar je vandaan komt, dat dat niet moet, maar het wel kan, om dat hier in deze dimensie uit te rollen. Voor het bewustzijn is het mogelijk opschonend door je eerst terug te trekken uit een mogelijke dwang dat je het paradijs op deze aarde moet bouwen, vanuit het besef dat alles er al is, omdat de herinnering in jezelf je dit laat voelen, je dit laat zien, je dit laat weten, dat je een ontwikkelaar bent van grote projecten. En als die dwang om het hier te moeten realiseren eraf is, en je naar je wereld kunt kijken op jouw manier, die vrije wereld, die grote, mooie, vrije wereld, je vanuit een ander vertrekpunt het besef kunt ervaren op deze aarde, dat waar je vandaan komt, één op één te brengen door ook te zijn zoals je daar bent.

Want slechts degene die de wereld van oorsprong toont in een andere dimensie, is in staat om de dimensie van het koninkrijk aldaar te brengen naar het nieuwe nu

Opdracht wat staat er in de weg tussen moment van waar je vandaan komt en het moment van waar je naar toe op weg bent:

En dan mag jij als vrij wezen gaan beseffen, dat dat ook een grote eer is om dat uit te rollen, zonder dwang. Want het hoeft niet, want de bron ben jezelf. En de herinnering in jezelf van waar je vandaan komt in trilling en in mogelijkheden, ben je ook al. Dus je hoeft het daarom niet te bouwen, omdat je het al bent. Als je het hier gaat bouwen, dan doe je dat omdat je deze wereld hier een warm, Christus gedragen oorspronkelijk vrij bewustzijn hart toe draagt. En voor degene die daar naartoe kunnen gaan, die deze wereld hier een nieuwe impuls komen geven, die komen dan oog in oog te staan met hun eigen realiteit van de aarde. Dat is het machtige leger. Een leger wat oprijst in de vorm van een realiteit. En nu is het aan jou om eens te gaan benoemen, in dit moment hier voor jezelf, dat mag je opschrijven, dat doe je op een andere manier in jezelf, wat die machtige kracht is, die geen macht heeft, zolang jij door gaat met wie je bent. Tot het moment dat je stopt en je de macht van die andere kracht tegenover je hebt. Wat in jouw leven zie je, voel je, ervaar je, dat is de theta bewustzijns golfstaat, wat een belemmering is, wat een tegenwerking is, wat een reden is, omdat waar je vandaan komt en zo via de innerlijk route contact mee kunt leggen, wat staat er in de weg tussen dat moment van waar je vandaan komt en het moment van waar je naar toe op weg bent, mogelijk, dat je hier iets kunt neerzetten, kunt uitrollen, wat staat daar

tussen in de weg dat je terugziet in het machtige leger wat dit realiteitsmomentum is. Althans, wat het lijkt. Het gaat nu om wat het lijkt en daardoor als ernaar gehandeld wordt, ook is.

Stap 1 Schrijf maar eens voor jezelf op wat de blokkades zijn, de tegenwerkingen zijn, of neem eens maar in jezelf door, wat kom je tegen, niet aan persoonlijke storingen, daar heb ik het niet over, wat kom je tegen als elementen in dit veld om de oorspronkelijkheid van wie je echt werkelijk zelf bent, hier niet toe te laten. Welke gedachten, welke overtuigingen, welke angsten, wat moet er voorkomen worden, wat zijn de gevolgen?

Tussen door opmerkingen; zijn er ook mensen die veel storingen hebben op het gebied van gezondheid. Het kan zijn dat er ook bij je opkomt pijn, ik heb veel pijn en doordat ik veel pijn heb of niet goed kan lopen, of ergens anders een ontwrichting heb, daardoor kan ik dat niet uitrollen, want het heeft zoveel invloed op mij. Dus benoem het leger maar eens wat er tegenover je staat in de vorm van deze werkelijkheid, wat de mogelijke zogenaamde redenen zijn waarom je de kalibratie, het van binnenuit kunnen voelen, niet uitvoert om die redenen.

Als je nog ietsje meer op het puntje van je bewustzijnstoel durft te gaan zitten, dan kun je datgene wat je nu ziet, wat je nu weet, wat in deze wereld hier de reden is waarom je het niet zou kunnen doen, die redenen, zonder daarop te analyseren, want dat is wat ik dus meegaf, analyseer daar niet op. Als je op het puntje van je eigen bewustzijnstoel zit kun je zien dat al die redenen hele slimme, geavanceerde mechanismen zijn, eigenlijk een soort rails waarover je geleid wordt, een grote machinerie is, die nul komma nul met appels, peren, natuurvelden, vrij leven, grote meren in bergen, prachtige grote natuurgebieden, zeer wel ontwikkelde vrijheid te maken heeft. Dus het is soms heel diepgaand in het besef om te zien hoe groot het theta-bewustzijn geblokkeerd wordt door de vorm waarin je je beta-leven hebt gemanifesteerd. Dus laat het goed, wat dat dan inhoudt, goed door je heen gaan, zonder analyse, afwezigheid van het draconische insertiemechanisme van de mind, geen mind, alleen gevoel, besef, betrokkenheid en liefde voor jezelf, dat je kunt zien dat de machinerie wat deze werkelijkheid is, hoe slim dat in elkaar zit, wat de redenen kunnen zijn waarom je de oorsprong niet kalibreert in deze werkelijkheid. Die breng je heel dicht bij elkaar. Jij bent degene die door het goddelijke venster kijkt. Je brengt die twee dingen bij elkaar. (*Lange stilte*). Er zijn een aantal mensen die zijn dan toch bezig met een vorm van een soort, niet schuld, maar een soort vorm toch van een analyse of een kortstondige mening, dat ben jij niet. Wezens uit het oorspronkelijke lichtveld of het vrije deel kunnen dit gewoon zien. Sta jezelf toe om te zien. Iedereen, sta jezelf toe om te zien, niet vanuit een oordeel, maar sta jezelf toe om te zien wat er allemaal in de weg staat, via jouw werkelijkheid, wat de machinerie is, om de kalibratie op kosmisch niveau, via wie jij bent, geen doorgang te kunnen laten vinden. Toch weet je dat je dat bent. Breng het maar bij elkaar. Klik, bij elkaar.

Stap 2, de beweging. Twee verschillende scenario's. Ik zeg het al zo, ik hou heel erg veel van mijn leven hier op de aarde. Ik hou heel erg van het leven dat ik hier mag leven. Moeilijke dingen, maar ook ontzettend fijne, mooie dingen. Maar ik zie wel dat het niets te maken heeft met mijn oorsprong. Volgens mij een harde

constatering als je veel leven houdt. Het is net alsof je een soort, alsof ik daarmee zeg van goh, leven wat ik hier heb is helemaal niet zo waardevol. Maar het is wel waardevol, het is volledig waardevol. Maar toch, die twee velden, die je bij elkaar ziet. Het ene veld is je oorsprong waarvan je weet, dit is de wereld zoals die hoort te zijn, zoals die ook is. Daar hoef je niet voor te werken, dat is er allemaal al. Een herinnering van die werkelijkheid voel ik. Dat heeft niemand me ooit geleerd. Er is nooit tegen me gezegd, ik heb het altijd gevoeld en gewend. Het is wie ik ben. Het is in mij en voor mij is dat een bewijs dat die wereld er gewoon is. Dus die wereld is oorsprong en die andere wereld dat is hier. Waar wij mee bezig zijn, waar jij mee bezig bent op jouw eigen manier, is werken in deze wereld hier.

Maar werken in die wereld, gaat niet. Want in die wereld zijn zoveel regels. Als je die wilt aanpassen, dan vervormt de matrix onmiddellijk. Maar die zorgt ervoor dat de aanpassing wel doorgevoerd wordt, maar de uitwerking van die aanpassing niet geëffectueerd wordt.

Dat zijn dus de feiten die je moet zien.

Dat is ook het draconische grootbewind dat hierachter zit.

Dat die heel veel geavanceerde systemen hebben. We kunnen dat ook heel vaak in onszelf voelen. We kunnen ook in onszelf voelen dat we in onszelf iets veranderen.

Wat een effect heeft wat goed is, maar het effectueert niet in een blijvende verandering. Dat moet je steeds weer opnieuw inladen. En dat is een conflict.

Dus de wereld hier, dat is een conflictsituatie met wat je weet vanbinnen, hoe het hoort te zijn.

Kunnen wij de wereld dan niet veranderen? Jazeker, maar niet deze wereld. We kunnen alleen kalibreren. Daarom vandaar ook dat we die twee velden bij elkaar brengen. Daarom is het ook zo ontzettend gevaarlijk als andere mensen jou gaan vertellen waar je vandaan komt. Want dan word je vrije wil in feite aangetast. Want je neemt het beeld van de andere over. Dat lichaam heeft het gehoord en het lichaam gaat er wat mee doen. Dus we geven geen informatie aan elkaar, waar niemand iets aan hem heeft. We luisteren alleen naar datgene wat we binnen in onszelf zien, weten en voelen waar we ons mee verbonden ervaren. En de ene wereld, de ene situatie is de wereld van oorsprong in trilling. En dat is, als je je daarmee verbindt, voel je ook dat je dat ook bent. Op jouw manier voel je, als je daar diep in gaat, rustig in gaat, voel je dat er heel veel ruimte in jezelf is. Dus helemaal ontspant, helemaal rust geeft. En je voelt van, ah, ik kan zo nu gewoon lekker in mijn hangmat gaan liggen. O, dit is niet hier... Zo helder kan dat gevoeld worden. Dus dit is de oorsprong. En de andere deel is deze wereld, die leggen we dus tegen elkaar aan. En nou wat wij doen in het kalibreren van het bewustzijn, is dat wij informatie van wie we zijn. Dus niet informatie van wie we niet zijn. Dus we werken niet aan het veld wie we niet zijn.

We werken vanuit het bewustzijn wie we wel zijn.

Daarom heb ik het in deze twee dagen zo aan-strengend bijna gezegd, zo van de bron in jezelf. En als we werken vanuit wie we wel zijn, van wat je kunt voelen en weten van jezelf, daar kun je instappen, dan breng je die frequentie, dan breng je heel rustig in het andere beeld, in jezelf. Dus je moet thuis, niet nu in beeld, want dat is de uitbeelding, thuis van binnenuit, de wereld waar je naar kijkt, de oorsprong, die wereld, die laat je binnenkomen. En ik kan je niet uitleggen hoe dat precies werkt, dat zult je zelf moeten doen, maar die wereld die van binnenuit aanwezig is, die laat je met je besef binnendringen in jezelf, met het besef dat je leeft in dat andere raam werk. Dus je kalibreert dit bewustzijn hier, waarin je leeft,

met dat wie je al bent, daaronder. En zo wordt er dus een deel van het Koninkrijk God, via een lichttunnel van je eigen bewustzijn, in deze werkelijkheid gebracht. Dat is ook wat er wordt geschreven in de oude geschriften. Dat God zoveel liefheeft, dat hij toch een deeltje van zichzelf, ook in deze wereld, hier laat zien. Het is niet een extern iets, het is een vrije keus. Dit kun je dus niet doen omdat ik het zei. Dan is de vrije keus gelijk weg. Hiermee kalibreer je. En bij het kalibreren moet het om de feiten gaan. Dus niet de mind feiten, maar de dimensionale feiten. En die zijn wat je hebt gezien. Dus het leven gaat leven hier, vanuit wie je al bent, dan gaan de regels uit dit raampje, deze werkelijkheid, draaien. Dus je moet op de hoogte zijn. Je moet het hele scenario, de krachten die dat zijn, het zijn allemaal krachten, intelligente krachten, die deze werkelijkheid zijn, die moet je zien. Dat is ook een soort erkenning van die kracht. Niet in gevecht gaan, maar het zien. Dit is het. Dit is wat er gebeurt. Je moet het alleen zien. En vanuit dat zien, komt de oorsprong van binnenuit naar boven, dus het heel stevig, vanuit je gevoel, paraat, vanuit je verbinding, niet analyse, wat de wereld is waar je vandaan komt. En daar stap je. Vanuit die wereld stap je in deze dimensie, in het besef wat deze dimensie is, en zo word je in een keer bewust dat je een boodschap in je draagt. En zo word je je bewust dat je een hele oude boodschap in je draagt. Dus doe dit maar. Of niet, wat je wil...

BEKRACHTIGING II kijken door raam van je eigen goddelijke vermogen Kom tot jezelf en richt je op jouw eigen manier naar binnen toe. Maak contact met de wereld zoals die volgens jou kan voelen, is. Welkom terug. In die oorsprong van jezelf loop en wandel daar. Beweeg daar. Kijk om je heen. Ga de natuur in, ga de dorpen bezoeken. Ga naar je vrienden, ga naar je familie. (*Lange stilte*). En met deze kracht binnen in jezelf, dit besef kom je bij jezelf hier in deze dimensie, en reis je naar deze werkelijkheid, dragend in jezelf, dat je weet waar je vandaan komt, wat eerbied voor het leven is. En zo kom je ook aan boord bij de grootste obstakels die je hier deze wereld herkent. En ga je de registers van dit obstakel opschonen. Onmogelijkheden, daar kom je nu in aan. Fysieke verstoring als die er is, daar kom je nu in aan. Emotionele belemmeringen, blokkades, angsten of allerlei andere frequenties, als die er zijn, daar kom je nu in aan. En terwijl je daar nu bent, ben je in het ruitje van de wacht en binnen in jezelf de herinnering waar je vandaan komt, levend, ademend en de hartstrilling voelend van thuis. Besef dat je over de vaardigheden beschikt en dat deze vaardigheid nu aanstaat. Om de registers van de verstoring te laten voelen wie je bent, dat je het al bent, dat alles er al is, dat je rijkelijk geestelijk bevoorraad bent. En breng het ademen op je eigen manier tot leven in het register en onderwerp waar je zit. Registers aan, registers open, trillingen open. Voel je lichaam, voel je thuiswereld, je thuisbewustzijn, je vrijheid door je lichaam te ervaren. Aan. Programma's zijn nutteloos, ze dienen geen nut van de AL-kracht. Geef jezelf toestemming vanuit jezelf en de opdracht vanuit je hart om vanuit de bovenkant van je lichaam door je hele lichaam heen in het fysieke en het niet-fysieke deel van het lichaam tot aan de onderkant aan toe en verder dan het fysieke lichaam. Het koninkrijk in je bron te ontvangen. Leiderschap, er is geen andere mogelijkheid dan jezelf te ervaren. Mijn boodschappen van mijn thuis hebben in deze dimensie precies dezelfde waarde in trilling dan thuis. In deze dimensie zijn de (preventies?) van wie ik thuis ben net zo krachtig. In deze dimensie hier is wie ik werkelijk ben volledig toegankelijk in dit lichaam. In alle registers, in alle verdiepingen, in alle pijnen die er ooit zijn

geweest, in alle gedachten die me ooit hebben belemmerd, in alle redenen die me altijd hebben geremd om te zijn wie ik ben. In deze dimensie hier is wie ik van oorsprong ben op dezelfde manier aanwezig thuis als hier in deze dimensie. Ik doorzie, ik zie. En zo breng je wederkerig naar jezelf toe, de aandacht naar je hart. Leg één van je beide handen maar eens rustig op je borstbeen. Welkom.

Ik heb de uitdrukkelijke instructie meegenomen uit mijn wereld waar ik vandaan kom om ieder mens niet te begeleiden naar de exacte vorm hoe je dit doet. Ik kan het aangeven, en het is aan jou, op dezelfde manier als dat je het hier hebt gedaan op jouw manier, om hier ruimte voor te maken en tijd ook voor vrij te maken, de aardse tijd. Niet denken, analyses aan de kant. Opschonen, de registers. Met andere woorden, als je een ziekte hebt, je hebt gehoord gekregen dat je ziek bent, dan is dat register, dat informatieveld is, één realiteit. Maar de andere realiteit is dat dat er niet is. Want je komt uit een wereld waar je gewoon gezond bent en heel en fit en levendig. Zwemmen doen we daar niet, we doen daar iets anders. En het lijkt op zwemmen, maar het is iets anders. Zwemmen is veel te beperkt. Wat wij daar kunnen, dat kunnen de dolfijnen hier nog niet eens (*gelach*). Het is dus bewegen door het levensveld. Maar je moet op je eigen manier, moet je gaan kijken naar de registers die er in jezelf zijn. De overtuigingen, de programma's, de gedachten. Je moet niets zien als een persoonlijkheidsontwikkeling, want het is het niet. Het zijn informatievelden die door heel hoog intelligente artificiële wezens worden ingevoegd in de matrix. Waardoor wij daarna zijn gaan luisteren en een heel grote perceptie oorlog is ontstaan. En zo langzamerhand zijn we er volledig in aanwezig. En toch, terug naar de oorsprong, kalibreer jezelf in die rust met wie je daar van binnen bent. Maar we moeten naar een schaalvergroting toe, een frequentie. Maar eerst moet de frequentie op zich helemaal organisch landen. Het is jouw taak, en niet mijn taak, om ruimte vrij te maken en niet te praten over een andere wereld, of te spreken over een oorspronkelijke realiteit, maar om die in jezelf ook terug te halen. Maak er maar contact mee. Je kunt het voelen, je kunt het zien. Misschien dat het nu vandaag weer zus of zo is gegaan, morgen gaat het weer anders, helemaal oké. En zelf de aanzet geven om daar naar binnen te gaan. Besef één ding, wat ik net al zei, niemand heeft je ooit verteld wie je bent. Dat gedurende je hele leven weet je het al. En dat weet je, doordat je ziet en voelt wat het niet moet zijn. En wat het wel moet zijn, dat is de spiegel, dat is de oorsprong. We moeten naar die kant toe in ons zelf. En dat deel van onszelf, wat nooit iemand heeft verteld, is in jou aanwezig. Dat verbindt ons ook ten diepste omdat we op de een of andere manier allemaal die oorsprong in ons dragen. En als die oorsprong in jezelf kan worden aangestipt, en je kunt met je aandacht daar naartoe gaan. En ik geef geen zekerheden, maar ik verzeker mezelf door uit te spreken, dat als mensen zich met hun eigen oorsprong verbinden, geen analyse, maar met oorsprong, dus in dat land van ooit wat er gewoon is, daar instappen, is geen spiritualiteit, is geen fantasie, daar rustig naar binnen gaan. Dan kun je het zien, kun je het weten, het komt sterker in je bewustzijn naar boven, het komt helemaal weer terug naar boven. Dan zult je merken dat je die werkelijkheid, die er al is, waar je altijd een ambassadeur of ambassadrice van bent geweest, altijd, waar je je hele leven mee bezig bent om de goede in jezelf en die mensen naar boven te halen, dan zult je zien dat die oorsprong hier in deze werkelijkheid ingecalibreerd kan worden, erin getrild kan worden. En dan ontstaat er iets wat ik noem een soldaat van het licht. En dan betekent dat ook dat je soldaat bent over jezelf. Want alleen jij kan jezelf

beschermen door de juiste dingen te denken en de juiste dingen te doen. En als we af en toe eens van ons spoor afraken, dat we negatieve gedachten hebben, dan kunnen we daar gewoon mee aan de gang. Dat hoeven we niet dagenlang, wekenlang, maandenlang uit te storten over anderen. Dan kunnen we gewoon als soldaat van het licht kunnen gewoon zeggen, stop, stop, stop. Het gaat helemaal niet over een ander, het gaat mijn proces, hop! Naar binnen, plof! Uitlijnen, en aan de slag, lukt het me niet, moet ik even niet onder andere mensen komen, aan de slag. Dat is de verantwoording die we in onszelf dragen. En dan kunnen we verder gaan. Kalibreren, het godsbewustzijn in onszelf weer opwekken, na een grote betrilling is een enorme job. Dit is de kosmische opdracht die er ligt, in een wereld zoals deze hier. Om dat te doen vanuit liefde en warmte. Om dat te doen vanuit de natuurkracht die we in onszelf zijn. En soms moeten we daar onszelf ook in betrappen, dat we daar eventjes van koers afraken. En dan moet je jezelf gewoon weer terughalen. Niet afhankelijk zijn van anderen, niet doorgaan. Weet je, en als je die verantwoording dus niet kunt nemen, als je dat niet wilt, omdat je jezelf niet echt serieus neemt, ja, dan moet je op een gegeven moment ook zien van ben ik dan wel, ben ik dan echt wel eerlijk tegen mezelf? Als ik steeds dat oude patroon dat er is, steeds voorraad geef. Op een gegeven moment moet je voor jezelf gaan staan. Met die gouden helm. Die gouden helm. En dat juweel hier. Dan moet je voor jezelf staan en zeggen van, van nu ben ik er. En ik voer geen strijd. Nu ben ik er. Nu gaat datgeen gebeuren waar ik de hele wereld over wil informeren. Dat gaat nu gebeuren in mij. Laat het licht weer geboren worden van mijn eigen **vrije bewustzijn**. En als we daarin gaan werken, iedereen op zijn eigen manier, op haar eigen manier, werken dat jij je verbindt met de oorsprong, niet praten daarover, maar daarheen, naar binnen, dat is onze kracht. Onze kracht is dat we ons ermee kunnen verbinden. Sterker nog, onze verbondenheidskracht is de kracht. Dat is de kracht. Daar naar binnen, verbinding maken met die enorme oase van wat je van binnen voelt, waar je vandaan komt. En bouw hem uit. Niet een glimp, klets! Erin. Daarom zei ik ook, kijk in de rondte in de wereld waar je staat. Ja, maar ik sta niet in de wereld. Kijk in de rondte. Ja, maar ik zie niks. Kijk. En je zult zien. Loop met je lichaam door die wereld. Zet je voet in het water. Loop door die dorpen. Kijk in de rondte. Laat de atmosfeer van, via jouw bewustzijn worden we geïnformeerd, laat de atmosfeer van die wereld gewoon tot jezelf komen. En dan zult je ook als je naar huis gaat, van op welk moment dan ook, zult je weten, dit klopt. Dit klopt gewoon. Dit is gewoon waarom ik in mijn leven zo aan schuiven ben. Dit klopt. Ik zie, dit is waarom mijn leven loopt zoals hij loopt. Om dat dit deel, wie ik echt ben, overal tracht binnen te komen. En overal waar ik dat deel van mezelf binnen probeer te komen, zegt dit veld, dicht. En dan moet het op een gegeven moment doorzetten. Doorzetten, binnenkomen en tevoorschijn komen.

[muziek iemand speelt op fluit instrument]

Een mooie reis naar huis gewenst, door mij, wie ik ben